

Liahona

Kaip verčiami Raštai? p. 20

Susipažinkite su mūsų
naujuoju apaštalu,
vyresniuoju Ronaldu A.
Resbandu, p. 12

Vyresnio amžiaus poros:
pašaukti tarnauti, p. 26

Kai vyrą kamuoja
pornografijos potraukis,
gydymo reikia ir
žmonai, p. 34

Išmokite groti giesmę
per 10 minučių, p. 54

*„Nes štai, taip sako
Viešpats: Aš prilyginsiu
jus, o Izraelio namai,
kultūriniam alyvmedžiui,
kurį žmogus paėmė
ir puoselėjo savo
vynuogynė [..].
Ir palaimintas tu;
kadangi stropiai
dirbote su manimi
mano vynuogynė ir
vykdėte mano įsakymus,
ir vėl atvedėte man
prigimtinį vaisių, taigi
mano vynuogynas jau
nebesugedęs ir blogo-
sios išmestos lauk, štai
jūs džiaugsitės su
manimi dėl mano
vynuogyno vaisiaus.“*

Jokūbo knygos 5:3, 75

Viduržemio jūros šalyse
plačiai auginamos
alyvuogės dažnai minimos
Raštuose: alyvmedžio šakelę
balandis atnešė Nojui,
Gelbėtojas mokė ant Alyvų
kalno, Jokūbas alyvmedžius
vartojo savo palyginime.

ŽINIOS

- 4 Pirmosios Prezidentūros žinia: Pranašystė ir asmeninis apreiskimas**
Prezidentas Henris B. Airingas
- 7 Lankomojo mokymo žinia: Mūsų Amžinojo Tėvo dukros**

APYBRAIŽOS

- 12 Vyresnysis Ronaldas A. Resbandas: talentingas vadovas, atsidavęs tėvas**
Vyresnysis M. Raselas Balardas
Mylintis vyras ir tėvas, vyresnysis Resbandas vadovavimo igūdžius išlavino ilgus metus mokydamasis iš žymių verslo ir kunigijos vadovų.
- 18 Jis vyskupas?**
Patrikas Dž. Kroninas III
Supratau, kodėl ji negalėjo patikėti, kad dabar tarnauju vyskupu. Prieš trisdešimt metų buvau visiškai kitoks žmogus.

- 20 Raštų vertimas į mūsų širdies kalbą**
R. Valis Džonsonas
Raštų skaitymas gimtąja kalba yra tarsi dvasinis sugrįžimas namo.
- 26 Vyresnio amžiaus misionierių tarnavimo akimirkos**
Prezidentas Raselas M. Nelsonas
Melskitės dėl galimybės kartu susikurti nuostabias vyresnio amžiaus misionierių tarnavimo akimirkas.
- 28 Vyresnio amžiaus misionieriai – reikalingi, laiminami ir mylimi**
Ričardas M. Romnis
Vyresnio amžiaus misionierių poros sako, kad tarnauti misijoje yra paprasčiau, pigiau ir smagiau, nei jie manė.
- 34 Kai į namus smogia pornografija – gydytis reikia ir žmonoms, ir vyrams**
Vardas neskelbiamas
Vyskupas pataria, kaip padėti ne tik į pornografijos pinkles patekusiems vyrams, bet ir jų žmonoms, kurioms taip pat reikia Gelbėtojo gydymo.

- 38 Sargybiniai ant bokšto**
Praturtinkite savo supratimą apie pranašus studijuodami, kodėl jie vadinami sargybiniais ant bokštų.

RUBRIKOS

- 8 Apmąstymai: Ar nurodymai teisingi?**
Rūta Silver
- 9 Tarnavimas Bažnyčioje: Ačiū už jūsų tarnavimą**
Vardas neskelbiamas
- 10 Evangelijos klasika: Kunigystė patikimas inkaras**
Vyresnysis L. Tomas Peris
- 40 Pastarųjų dienų šventųjų balsai**
- 80 Kol susitiksime vėl: Siekime dvasinių dovanų**
Prezidentas Džordžas K. Kenonas

VIRŠELIS

Išorinis ir vidinis galinis: Leso Nilsono nuotraukos. Vidinis priekinis viršelis: © RayTango/Thinkstock nuotrauka.

48

44 Kaip atpažinti Šėtono klastotes?

Denis C. Gontas

Šėtono klastotes galėsime atpažinti ieškodami Šėtono melų ir Kristaus mokymų skirtumų, o ne panašumų.

48 Jaunų suaugusiųjų portretai: Palaiminimų skaičiavimas Madagaskare

Mindė Anė Selu

Nors gyvena daug sunkumų patiriančioje šalyje, Solofas Ravelojaonas mano, kad jo gyvenimas kupinas palaiminimų.

Paziūrėkite, ar jums pavyks surasti šiame numeryje paslėptą Liahoną. Užuomina: kad rastumėte sprendimą, sekite pranašų.

50 Dvasinis stabilumas: statyime neskestantį laivą
Vyresnysis Deilas Dž. Renlandas
Kaip stabilų laivą galime pastatyti tik laikydamiesi fizikos dėsnų, taip ir savo gyvenimą galime padaryti stabilų laikydamiesi šių keturių principų.

54 Išmokite groti giesmę per 10 minučių!

Danielė Karter

Jei niekada iki šiol negrojote pianinu, bet visada norėjote išmokti – štai jūsų galimybė pradėti.

57 Ketinau užbaigti

Gretchen Blekburn

Buvau pasiryžusi padaryti viską, kad nereikėtų mokytis groti pianinu, tad kai tėvai pasakė, kad galėsiu negroti, jei išmoksiu 50 giesmių, aš nedelsdama pradėjau.

58 Sukrėtimas, sielvartas ir Dievo planas

Paola Čajupi

Per labiausiai triuškinantį savo gyvenimo patyrimą suvokiau, kad Dangiškasis Tėvas visada buvo su manimi.

60 Net jei esi drovus

Vyresnysis Chosė A. Teišeira

Pasitikėkite Viešpačiu, ir Jis palaimins jūsų pastangas dalintis Evangelija

62 Mūsų erdvė

63 Plakatas: Skaniai atrodo?

64 Klausimai ir atsakymai

Mokykloje mane išjuokia dėl to, kad esu pastarųjų dienų šventasis. Žinau, kad turiu drąsiai ginti tai, kuo tikiu, bet tai taip sunku! Kaip man tapti pakankamai drąsiam?

76

66 Apaštalo atsakymai: Ką daro apaštalai?

Vyresnysis Deividas A. Bednaris

67 Ramybė širdyje

Kerolė F. Makonki

Pamačiusi pranašą ir išgirdusi jį kalbant, pajutau ramybę.

68 Etano liudijimas

Laris Hileris

Atrodė, kad visi, išskyrus Etaną, turi liudijimą.

70 Pesai Dangiškajam Tėvui

Angela Penja Dola

Kai neliko pinigų, Ana galvojo: „Ką valgysime rytoj?“

72 Sekime pranašais ir apaštalais

Džena Koford

Kaip galite sekti pranašų šį mėnesį?

74 Mormono Knygos herojai: Alma atgailavo

75 Galiu skaityti Mormono Knygą

76 Mormono Knygos istorijos: Alma krikštija daug žmonių

79 Spalvinimo puslapis: Šabas yra ypatinga diena

2016 M. BALANDIS, 18 TOMAS, NR. 1
LIAHONA 13284 156

Tarptautinis Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčios žurnalas

Pirmoji Prezidentūra: Tomas S. Monsonas,
Henris B. Airingas, Dyteris F. Uchtdorfas

Dvylikos Apaštalų Kvorumas: Raselas M. Nelsonas,
Dalmas H. Ouksas, M. Raselas Balardas, Robertas D. Heilsas,
Džefris R. Holandas, Deividas E. Bednaris, Kventinas L. Kukas,
D. Todas Kristofersonas, Nylas L. Andersen, Ronaldas A.
Resbandas, Garis E. Styvensonas ir Deilas G. Renlandas

Redaktorius: Džozefas V. Sitas

Redaktoriaus pavaduotojai: Džeimsas B. Martinas,
Kerolė F. Makonki

Konsultantai: Brajanas K. Eštonas, Rendalas K. Benetas,
Kreigas A. Kardonas, Čerilė A. Ešpin, Kristofelis Goldenas,
Daglas D. Holmsas, Laris R. Lorensas, Kerolė M. Styvens

Generalinis direktorius: Deividas T. Vorneris

Šeimos ir narių rėmimo skyriaus direktorius:

Vincentas A. Vaunas

Bažnyčios žurnalų skyriaus direktorius:

Alanas R. Loiborgas

Verslo vadybininkas: Garfas Kenonas

Vadovaujantis redaktorius: R. Valis Džonsonas

Vadovaujančio redaktoriaus padėjėjai: Rajenas Karas

Padėjėja leidybos klausimais: Megan Verhoef

Rašymo ir redagavimo grupė: Britanė Byti, Deividas
Diksonas, Deividas A. Edvardas, Metju D. Flitonas, Lorė
Fuler, Geretas H. Garfas, Larenė Porter Gaunt, Džilė Haking,
Šarlotė Larkabelė, Mičelas R. Morisas, Selė Džonson Odekirk,
Džoša Dž. Perkis, Dženė Pinborou, Ričardas M. Romnis,
Mindi Anė Selu, Polas Vandenbergas, Marisa Vidison

Generalinis meno skyriaus direktorius:

Dž. Skotas Knudsenas

Meno skyriaus direktorius: Tedas R. Petersonas

Apipavidalinimo grupė: Zaneta Endrius, Fėjus P. Endrius,
Mendi M. Bentli, C. Kimbolas Botas, Tomas Caildas, Neitas
Ginis, Kolyn Hinkli, Erikas P. Džonsenas, Siuzana Lofgren,
Skotas M. Mujus, Markas V. Robisonas, Bredas Tyras,
K. Nikolė Vokenhorst

Intelektualinės nuosavybės koordinatore:

Koletė Nebeker Onė

Gamybos skyriaus vadovė: Džeinė Anė Piteris

Gamybos grupė: Koni Bautorpė Bridž, Džuilė Burdet,
Keitė Dankan, Brajanas V. Džidžis, Denisė Kirbi,
Džini Dž. Nelson, Geil Teit Raferti

Spausdinimui ruošė: Džefas L. Martinas

Spausdinimo skyriaus direktorius: Kreigas K. Zedgvikas

Realizacijos skyriaus direktorius: Stefanas R. Kristiansenas

Žurnalo prenumeratos sąlygas ir kainą už JAV ir Kanados ribų
galite sužinoti tinklalapyje store.lds.org arba pasitiravę savo Baž-
nyčios paskirstymo centre, arba savo apylinkės ar skyriaus vadovo.

Rankraščius ir užklaudas galite pateikti interneto
tinklalapyje liahona.lds.org; išsiųsdami elektroninį laišką
adresu liahona@ldschurch.org; ar išsiųsdami įprastą laišką
adresu Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake
City, UT 84150-0024, USA.

Žurnalas *Liahona* (Mormono Knygos terminas, reiškiantis
kompasą arba vadovą) leidžiamas albanų, anglų, armėnų,
bislamu, bulgarų, sebuanu, čekų, danų, estų, fidžių, graikų,
islandų, indoneziečių, ispanų, italų, japonų, khmerų, kinų,
kinų (supaprastinta), kiribatų, korėjiečių, kroatų, latvių, lenkų,
lietuvių, malagasių, maršaliečių, mongolų, norvegų, olandų,
portugalų, prancūzų, rumunų, rusų, samoa, slovenų, suomių,
suahelių, švedų, tagalų, taitiečių, tajų, tonga, ukrainiečių,
urdų, vengrų, vietnamiečių ir vokiečių kalbomis. (Skirtingomis
kalbomis žurnalas leidžiamas skirtingu periodiškumu.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Visos teisės saugomos.

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose.

Liahonos tekstą ir vaizdinę medžiagą galima kopijuoti
epizodiniame nekomerciniame naudojimui bažnyčioje ir namuose.
Jei šalia iliustracijos yra draudimas, prašome jos nekopijuoti.
Dėl autorių teisių rašykite adresu: Intellectual Property Office,
50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150, USA; arba el.
paštu: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

April 2016 Vol. 18 No. 1. LIAHONA (USPS 311-480) Lithuanian
(ISSN 1521-477X) is published two times a year (April and
October) by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints,
50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription
price is \$2.00 per year; Canada, \$2.40 plus applicable taxes.
Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice
required for change of address. Include address label from a
recent issue; old and new address *must* be included. Send USA
and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at
address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit
card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken
by phone. (Canadian Poste Information: Publication Agreement
#40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes
to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Šeimos namų vakaro idėjos

Šiame numeryje yra straipsniai ir aprašymai veiklų, kurias galite atlikti šeimos namų vakaro metu. Štai vienas pavyzdys.

„Net jei esi drovus“, p. 60. Savo šeimos namų vakarą galite skirti Evangelijai skelbti! Su šeima aptarkite, kokios baimės trukdo jums skelbti Evangeliją. Galite su šeima melsti Viešpatį, kad suteiktų jums pasitikėjimo skelbiant Evangeliją, o tada maldoje klausti, ką galėtumėte pakviesti į šeimos namų vakarą? Pagalvokite, ar nevertėtų per pamoką paprašyti kiekvieno šeimos nario paliudyti. Galite pasirinkti vesti pamoką apie Sugrąžinimą ar išgelbėjimo planą. Pagalvokite, ar nevertėtų patyrimų ir jausmų aprašyti savo dienoraštyje.

DAUGIAU INTERNETE

Žurnalas *Liahona* ir kita Bažnyčios literatūra daugeliu kalbų yra prieinami tinklalapyje www.languages.lds.org. Apsilankę tinklalapyje [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (yra anglų, portugalų ir ispanų kalbomis) rasite įkvepiančių žinių, šeimos namų vakaro idėjų ir kitos medžiagos, kuria galėsite pasidalinti su savo draugais ir šeima.

ŠIO NUMERIO TEMOS

Skaičiai nurodo pirmąjį straipsnio puslapį.

Aktyvinimas, 18

Apmokėjimas, 34

**Aprėškimas Jonui, 4, 10,
20, 41, 42, 50, 70, 72**

Atgaila, 18, 74

Atleidimas, 34

Atsivertimas, 43, 58, 75, 76

Dešimtinė, 62, 70

Dieviška prigimtis, 7

Draša, 48, 64

Dvasinės dovanos, 80

Įsakymai, 8, 72

**Jėzus Kristus, 20, 34,
43, 58**

Klastotės, 44, 63

Krikštas, 75, 76

Lankomasis mokymas, 9

Liudijimas, 64, 68

Malda, 41, 64

Meilė, 40

**Misionieriškas darbas, 26,
28, 60**

Mokymas, 75

Mokinystė, 12, 26

Mormono Knyga, 43, 44

Muzika, 54, 57

Paklusnumas, 8, 34, 62, 72

Pašaukimai, 18

Pornografija, 34

**Pranašai ir apaštalai, 10,
12, 66, 67, 72**

Ramybė, 50, 67

Raštai, 20

Sąžiningumas, 62

Sielvartas, širdgėla, 58

Šabo diena, 79

Šventoji Dvasia, 44, 50

Talentai, 40, 54

Tarnavimas, 9, 26, 28, 41

Tikėjimas, 34, 48, 58, 60

**Prezidentas
Henris B.
Airingas**

Pirmasis patarėjas
Pirmojoje
Prezidentūroje

Pranašystė

IR ASMENINIS APREIŠKIMAS

Mūsų laikais žemėje yra atkurta ir veikia tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia. Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai visada vadovavo gyvi pranašai ir apaštalai, gaunantys nuolatinius nurodymus iš dangaus.

Ši Dievo nustatyta tvarka galiojo ir senovėje. Biblijoje parašyta: „Tikrai Viešpats Dievas nedaro nieko, pirma neapreiškęs savo užmojo savo tarnams, pranašams“ (Amoso 3:7).

Mūsų laikais Dievas kalbėjo per pranašą Džozefą Smitą. Per pranašą Džozefą Jis apreiškė Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvę. Jis sugrąžino Savo šventąją kunigystę su raktais ir visomis teisėmis, galiomis bei šventos kunigystės valdžios funkcijomis.

Mūsų dienomis dabar gyvenantys pranašai ir apaštalai yra įgalioti kalbėti, mokyti ir vadovauti su Dievo Tėvo ir Viešpaties Jėzaus Kristaus įgaliojimu. Gelbėtojas pranašui sakė: „Ką aš, Viešpats, pasakiau, aš pasakiau ir neatsiprašinėju; ir nors dangūs ir žemė praeis, mano žodis nepraeis, bet viskas bus įvykdyta, ar mano paties balsu, ar mano tarnų balsu – tai tas pat“ (DS 1:38).

Esame palaiminti galimybe du kartus per metus visuotinėje konferencijoje išgirsti Viešpaties žodžius, sakomus

mums per Jo pranašus. Tai yra neįkainojama privilegija. Bet tos galimybės atnešta nauda priklausys nuo to, ar tuos žodžius priimsime veikiami tos pačios Dvasios, kuria jie buvo duoti tiems tarnams (žr. DS 50:19–22). Kaip jie gauna vadovavimą iš dangaus, taip turime gauti ir mes. Ir tai reikalauja iš mūsų tokių pat dvasinių pastangų.

„Atlikime namų darbus“

Prieš daugelį metų vienas Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys paprašė manęs perskaityti kalbą, kurią jis ruošė visuotinei konferencijai. Buvau jaunas Kvorumo narys. Jaučiausi pagerbtas dėl to, kad jis tikėjo, jog galiu padėti jam rasti žodžius, kuriuos Viešpats norėjo, kad jis pasakytų. Jis man pasakė šypsodamasis: „Tai 22-as kalbos juodraštis.“

Prisimenu mylinčio ir gero prezidento Haroldo B. Ly (1899–1973) man labai pabrėžtinai išsakytą patarimą: „Halai, jei nori gauti apreiškimą, atlik namų darbus.“

Aš perskaičiau, apmąsčiau ir pasimeldžiau dėl to 22-o juodraščio. Studijavau su Šventąja Dvasia geriausiai, kaip tik galėjau. Tuo metu, kai tas Kvorumo narys pasakė savo kalbą, aš buvau atlikęs savo namų darbus. Nežinau, ar padėjau jam, bet žinau, kad klausydamas tos kalbos aš buvau kitoks. Išgirdau kur kas daugiau nei žodžius,

kuriuos aš skaičiau ir kuriuos jis kalbėjo. Žodžiai reiškė daugiau nei tie, kuriuos skaičiau juodraštyje. Atrodė, kad ta žinia skirta man, pritaikyta mano poreikiams.

Dievo tarnai pasninkauja ir meldžiasi, kad gautų žinią, kurią Jis nori, kad jie pasakytų tiems, kuriems reikia apreiškimo ir įkvėpimo. Per tą ir daugelį kitų panašių patyrimų supratau, kad norėdami gauti didelę naudą iš galimybės girdėti dabar gyvenančius pranašus ir apaštalus, turime ir patys

sumokėti tam tikrą kainą už apreiškimo gavimą.

Viešpats myli kiekvieną, kuris gali išgirsti Jo žinią, ir pažįsta kiekvieno širdį bei aplinkybes. Jis žino, kokia pastaba, koks padaršinimas, kokia Evangelijos tiesa geriausiai padės kiekvienam žmogui pasirinkti, kaip jis ar ji eis keliu, vedančiu į amžinąjį gyvenimą.

Mes, kurie klausomės ir stebime visuotinės konferencijos pasisakymus, kartais po jų mąstome: „Kas

man labiausiai įstrigo?“ Viešpats tikisi, kad visi mes atsakysime: „Niekada neužmiršiu tų akimirky, kai jaučiau Dvasios balsą mano prote ir širdyje sakantį, ką galėčiau padaryti, kad pradžiuginčiau savo Dangiškąjį Tėvą ir Gelbėtoją.“

Mes galime gauti asmeninį apreiškimą, kai klausome savo pranašų bei apaštalų ir tikėdami darbuojamės, kad jį gautume, kaip kad sakė prezidentas Ly. Kad tai tiesa, žinau iš savo patirties ir iš Dvasios liudijimo. ■

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Pagalvokite, ar nevertėtų garsiai perskaityti prezidento Airingo pasakojimo, kaip jis skaitė Kvorumo nario konferencijos kalbos juodrašty. Galite paklausti: „Kokia yra apreiškimo gavimo kaina?“ Po aptarimo

galite pasiūlyti tiems, kuriuos lankote, apmąstyti ir pritaikyti planą, kaip gauti ateinančios visuotinės konferencijos žinias „ta pačia Dvasia, kuria jos buvo duotos [Dievo] tarnams“.

Dangiškasis Tėvas kalbėjo man per konferencijos kalbą

Anė Laleska Alves de Zūza

Nebuvau apsisprendusi, ką turėčiau studijuoti universitete. Daugelis žmonių neigiamai atsiliepė apie kelią, kuriuo norėjau eiti, tad meldžiausi Viešpačiui, kad sužinočiau, ar Jis pritaria mano sprendimui.

Atsakymas man atėjo kitą dieną, kai skaičiau visuotinės konferencijos kalbą *Liahonoje*. Jaučiau tarsi Dangiškasis Tėvas sakytų man, kad Jis negali pasirinkti už mane – kad tai sprendimas, kurį turiu priimti pati. Žinojau: kad ir ką pasirinkčiau, turėsiu sunkiai dirbti, kad man pasisektų.

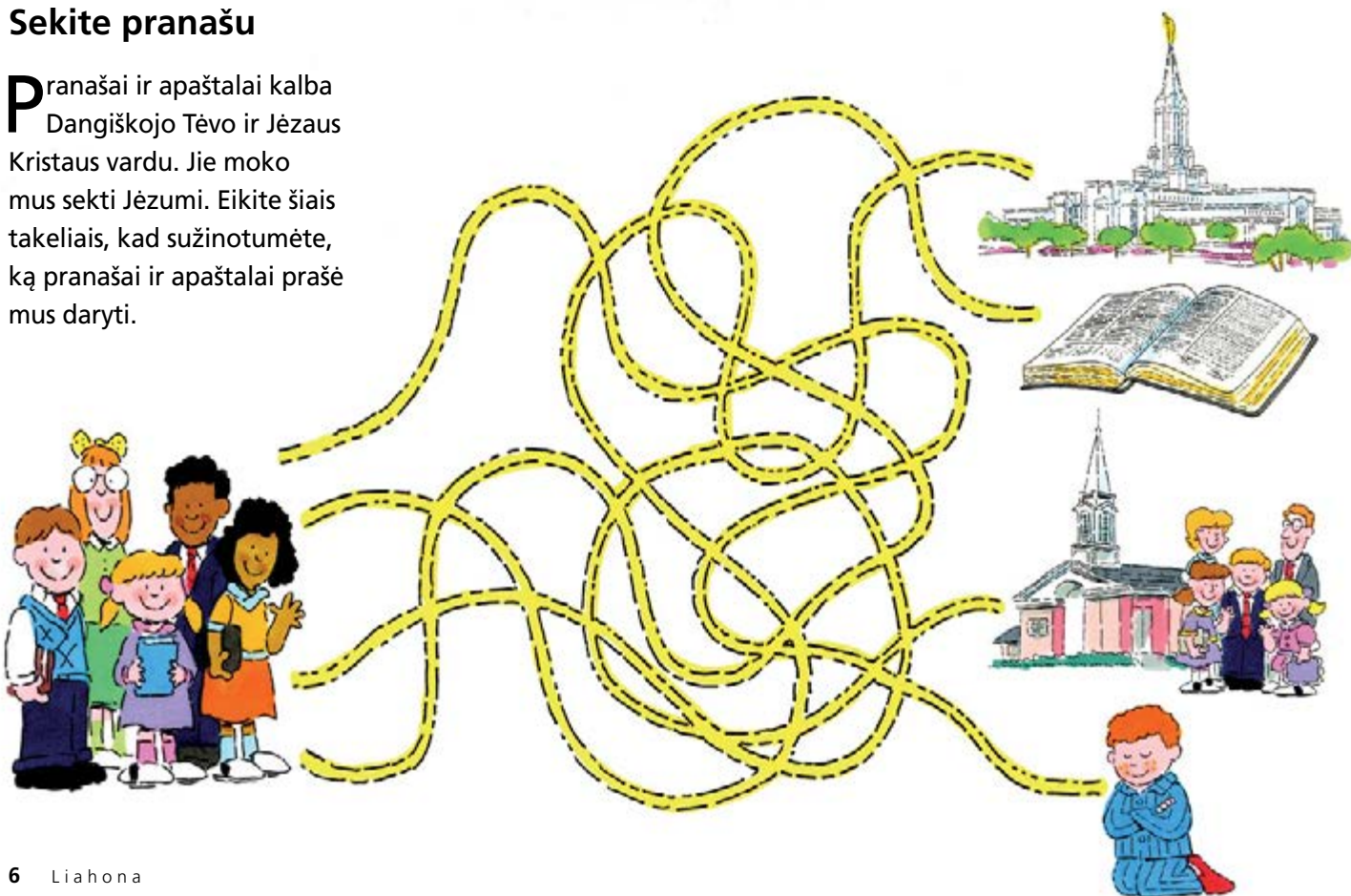
FOTOILUSTRACIJAI POZAVO MODELIS

Žinojau, kad į mano maldą buvo atsakyta. Šventosios Dvasios patvirtinimas padėjo man apsispręsti. Išmokau stengtis iš visų jėgų ir žinau, kad Dangiškasis Tėvas man padės.

Autorė gyvena Seržipėje, Brazilijoje.

Sekite pranašų

Pranašai ir apaštalai kalba Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus vardu. Jie moko mus sekti Jėzumi. Eikite šiais takeliais, kad sužinotumėte, ką pranašai ir apaštalai prašė mus daryti.

ILUSTRAVO VALAS ČADVIKAS BEGLIS

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir stenkitės suvokti, ką reikia aptarti. Kaip dokumento „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ supratimas sustiprins jūsų tikėjimą Dievu ir palaimins tas, kuriomis rūpinatės per lankomąjį mokymą? Daugiau informacijos ieškokite tinklalapyje reliefsociety.lds.org.

Mūsų Amžinojo Tėvo dukros

Šventuosiuose Raštuose rašoma, kad esame „dieviškos giminės“ (ApD 17:29). Į Emą Smit, pranašo Džozefo Smito žmoną, Dievas kreipėsi žodžiais „mano dukra“ (DS 25:1). *Pareiškime apie šeimą* rašoma, kad kiekvienas esame „mylimas dvasinis dangiškųjų tėvų sūnus ar dukra“¹.

„[Ikimirtingajame gyvenime] sužinojome apie savo amžiną moterų tapatybę, – sakė Kerolė M. Styvens, pirmoji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje. – Tai, kad tapome mirtingos ir atėjome į žemę, tų tiesų nekeičia.“²

„Jūsų Dangiškasis Tėvas žino jūsų vardą ir žino jūsų aplinkybes, – sakė vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo. – Jis girdi jūsų maldas. Jis žino jūsų viltis ir svajones, jūsų baimes ir nusivylimus.“³

„Kiekviena priklausome Dievo šeimai ir esame jai svarbios, – sakė

sesuo Styvens. – Visos žemiškos šeimos yra skirtingos. Nors ir iš visų jėgų stengiamės sukurti stiprias tradicines šeimas, narystė Dievo šeimoje nepriklauso nuo statuso – vedybinio statuso, tėvystės statuso, finansinio statuso, socialinio statuso ar net statuso arba būsenos, kurią paskelbiame socialiniuose tinkluose.“⁴

Papildomos Raštų ištraukos

Jeremijo 1:5; Romiečiams 8:16; Doktrinos ir Sandorų 76:23–24

IŠNAŠOS

1. „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ (35602 156).
2. Kerolė M. Styvens, „Dievo skirta būt šeima“, 2015 m. balandžio visuotinės moterų sesijos medžiaga.
3. Jeffrey R. Holland, „To Young Women,“ *Liahona*, Nov. 2005, 28.
4. Kerolė M. Styvens, „Dievo skirta būt šeima“.
5. Žr. Raštų rodyklė, „Pirmasis regėjimas“.

Tikėjimas, šeima, parama

Iš mūsų istorijos

Savo pasakojime apie Pirmąjį regėjimą⁵ pranašas Džozefas Smitas patvirtina daug tiesų, įskaitant tą, kad Dangiškasis Tėvas žino mūsų vardus.

Jaunasis Džozefas stengėsi sužinoti, prie kurios bažnyčios prisijungti, ir rado nurodymą Jokūbo laiško pirmo skyriaus penktoje eilutėje. Džozefas nusprendė klausti Dievą.

1820 metais vieną pavasario rytą jis nuėjo į giraitę melstis. Vos jam pradėjus melstis, jį sugriebė kažkokia tamsi jėga. Apie tai jis rašė:

„Kaip tik šią didžiulės baimės akimirką tiesiai virš savo galvos išvydau šviesos stulpą, skaitesni už saulę, kuris tolygiai leidosi, kol nusileido ant manęs.

Vos tik jis pasirodė, susivokiau esąs išvaduotas iš to priešo, kuris buvo mane sukaustęs. Kai šviesa buvo ant manęs, pamačiau dvi Asmenybes, kurių skaistumo ir šlovingumo neįmanoma apsaityti, stovinčias ore virš manęs. Viena iš jų kreipėsi į mane vardu ir tarė, rodydama į kitą: *Tai mano Mylimasis Sūnus. Jo klausyk!*“ (Džozefas Smitas – Istorija, 1:16–17.)

Apsvarstykite

Kaip žinojimas, kad esate Dievo dukra, veikia jūsų sprendimus?

AR NURODYMAI TEISINGI?

Rūta Silver

Kelionė dviračiu mane įtikino, jog turiu nuolat tikrinti savo padėtį pagal Viešpaties kelio žemėlapi.

Prieš kelerius metus Prancūzijoje keliavau dviračiu su savo seserimi, broliene ir jos dukra. Kiekvieną rytą mums duodavo tris puslapius smulkių nurodymų, kurių tiksliai laikydamosi, galėjome pasiekti tos dienos tikslą. Pavyzdžiui, keliaujant tarp vynuogynų nurodymuose galėjo būti parašyta važiuoti 50 metrų į šiaurę, tada pasukti į kairę ir važiuoti 100 metrų. Dažnai buvo nurodomi orientyrai ir gatvių pavadinimai.

Vieną rytą važiovome gražiu keliu, bet netrukus pastebėjome, kad mūsų nurodymai neatitinka vietovės. Matydamos, kad tuoj visiškai pasiklysimė, nusprendėme sugrįžti į vietą, kurioje būdamos žinojome, kad esame teisingame kelyje, ir ten išsiaiškinti, kur turime važiuoti.

Žinoma, ten nuvykusios, pamatėme nurodymuose pažymėtą mažą kelio ženklą, kurio anksčiau nepastebėjome. Netrukus vėl važiovome

tikrindamos savo kelią pagal nurodymus, kurie vėl puikiai atitiko vietovę.

Tą patyrimą palyginusi su gyvenimu radau atsakymą į man rūpimą klausimą, kaip liudijimą apie Evangeliją turintis žmogus gali atkristi? Man tapo aišku, kad pasukus klaidinga kryptimi, tai yra nesilaikant Dievo įsakymų (nusidėjus), nurodymai, arba Dievo žodis, atrodo neteisingi. Žemėlapis tarsi neatitinka vietovės, kurioje esame. Jei nuklydome netoli, galime pastebėti, kad tai mūsų klaida, kad mums reikia sugrįžti ten, kur žinome, kad buvome teisingame kelyje (atgailauti), tai yra iš naujo įsipareigoti gyventi, kaip Dievas įsakė.

Pernelyg dažnai, kai nurodymai nebeatitinka mus supančios tikrovės, imame abejoti nurodymais. Užuot sugrįžę atgal, kaltiname nurodymus ir juos visiškai atmetame. Galiausiai, liovėsi siekti numatyto tikslo, mes pasimetame klaidžiodami keliais, kurie laikinai atrodo labai patrauklūs, bet

negali nuvesti mūsų ten, kur mums reikia nuvykti.

Kiekvieną dieną turime galimybę studijuoti Raštus. Kas šešis mėnesius turime galimybę stebėti visuotinę Bažnyčios konferenciją. Argi tai nėra galimybės sutikrinti savo kelionę su žemėlapiu ir įsitikinti, kad esame ten, kur turėtume būti? Kartą klausydama konferencijos suvokiau, kad net būdami tokie netobuli, kokie esame, mes galime žinoti, kad esame teisingame kelyje, jei šie nurodymai mums atrodo visiškai teisingi.

Kaip vadovaudamiesi teisingais nurodymais pasieksime šio gyvenimo tikslus, lygiai taip studijuodami Raštus ir klausydami dabartinių pranašų patarimų galėsime pasitikrinti savo kursą ir, jei reikia, jį pakoreguoti, kad galiausiai atvyktume į savo celestialinius namus. ■

Autorė, gyvenusi Kolorado valstijoje, JAV, praėjusiais metais mirė.

AČIŪ UŽ JŪSŲ TARNAVIMĄ

Vardas neskelbiamas

Jūs esate puikus pavyzdys tų moterų, kurios nuo Navū laikų tarnavo viena kitai per meilingą ir įkvėptą lankomąjį mokymą.

Nežinau jūsų vardo, jūsų amžiaus – nieko nežinau apie jus. Žinau tik tiek, kad esate Džoanos lankančioji mokytoja, ir iš visos širdies dėkoju už jūsų sąžiningą tarnavimą.

Žinau, kad tokios mažiau aktyvios sesers, kaip mano marti Džoana, lankymas yra nelengvas darbas, ypač kai ji gal nelabai šiltai jus priima. Abejoju, ar pradžioje ji iš viso norėjo, kad ateitumėte. Bet Džoana man sakė, kad jūs buvote jai tikra draugė, užsukanti pažiūrėti, kaip jai sekasi, ir priimanti ją tokią, kokia ji yra.

Per 19 metų nuo tada, kai Džoana ištekėjo už mano sūnaus, tai pirmas kartas, kai ji pasakė turinti lankančiąją mokytoją. Neseniai ji man pasakė, kaip reguliariai jūs ją lankote ir kokia dėmesinga ir maloni esate. Ji sakė, kad keletą kartų jai padėjote, kai ji sirgo, ir net pasisiūlėte nuvežti mano anūkę į Merginų organizaciją.

Pastaruosius 10 metų ji, mano sūnus ir jų šeima gyvena už šimtų kilometrų nuo mūsų. Meldžiausi, kad ir kiti juos mylėtų ir rūpintųsi

jais taip, kaip aš. Su ašaromis prašiau Dangiškojo Tėvo, kad kiti šalia jų gyvenantys žmonės padėtų jiems taip, kaip tai daryčiau aš. Iš to, ką Džoana sako, sprendžiu, kad jūs esate atsakas į mano maldas.

Nors Džoana ir mano sūnus nepa-klūsta Išminties Žodžiui ir nesilanko bažnyčioje, jie yra geri žmonės ir myli savo vaikus. Džoanos cigare- tės dūmai kažkaip neužtemdė jūsų akių. Jūs nesprendėte apie ją pagal tai, ar ji lankosi bažnyčioje. Jūs paži- note ją ir supratote, kad ji yra mylinti motina ir nori, kad jos dukra lanky- tųsi bažnyčioje bei įgytų liudijimą.

Kai Džoanai buvo atlikta operacija, jūs atnešėte jai pietus, užuot galvojusi, kad ji pati užsitraukė kai kurias savo sveikatos problemas.

Esu nepaprastai dėkinga, kad esate pavyzdys mano anūkei. Stebėdama jus ji gali matyti žmogų, kuris rūpinasi kiekvienu ir palieka savo reikalus, kad išreikštų mei- lingą rūpestį. Ji pasakojo, kad kartą, kai neturėjote automo-

bilio, jūs su savo mažais vaikaisėjote apie 2 kilometrus, kad atneštumėte jai sausainių.

Tada jūs jai pasakėte: „Galvojau apie jus ir jūsų mamą ir tiesiog norė- jau padaryti jums ką nors gero.“

Negaliu apsaityti, kaip esu dėkinga už jūsų pasišventimą lankančiosios mokytojos pašaukimui. Jūs esate puikus pavyzdys tų moterų, kurios nuo Navū laikų tarnavo viena kitai per meilingą ir įkvėptą lankomąjį mokymą. Tokį tarnavimą ir meilę jūs parodėte meilingai lankydama mano mažiau aktyvią marčią.

Ačiū. ■

Vyresnysis
L. Tomas Peris
(1922–2015)

Iš Dvylikos
Apaštalų
Kvorumo

KUNIGYSTĖ PATIKIMAS INKARAS

Šį straipsnį vyresnysis L. Tomas Peris parašė 2015 m. gegužės 28 d., likus dviem dienoms iki mirties, ruošdamasis kalbėti kunigyستę turintiems jaunuoliams.

Dievo kunigyستę buvo didžiausia jęga mano gyvenime. Tikiu, kad ji bus patikimas inkaras ir jums, vaikiams. Bet kad ji būtų jęga jūsų gyvenime, turite ją suprasti ir naudoti.

Pirmieji su kunigyستę susiję patyrimai

Augau jaukioje aplinkoje Logane, Jutoje. Vaikystėje man nereikėjo nerimauti dėl maisto, pastogės ar išsilavinimo. Bet, galbūt dėl lengvo gyvenimo, man reikėjo ko nors, kas mane laikytų kaip inkaras.

Man toks inkaras buvo Dievo kunigyستę. Augau neįprastoje aplinkoje. Mano tėtis buvo pašauktas tarnauti vyskupui, kai buvau vienerių. Jis tarnavo vyskupui 19 metų. Jo tėviškas ir dvasinis vadovavimas man buvo didžiulė pagalba.

Manau, kad būtent todėl per savo 12 gimtadienį laukiau, kada gausiu Aarono kunigyستę. Prisimenu tą išskirtinę dieną, kada ant savo galvos

jaučiau mane išventinančio tėvo rankas. Po to aš žengiau iš vienos Aarono kunigyستės pareigybės į kitą ir gavau pašaukimus, kuriais labai džiaugiausi.

Sakramento dalinimas man buvo ypač svarbus. Galėjau matyti, kaip žmonės, imdami Viešpaties kūno ir kraujo simbolius, įsipareigoja paklusti Viešpačiui ir laikytis Jo įsakymų.

Kunigyستės supratimo raida

Laikui bėgant, baigiau vidurinę mokyklą, o tada, po metų universitete, buvau pašauktas į misiją. Džiaugiausi kiekviena jos minute ir savo porininkais. Vienas ypač mane sustiprino. Daug išmokau iš to, kaip jis vykdė savo pareigas.

Kadangi šalis dalyvavo kare, grįžęs iš misijos prisijungiau prie Jungtinių Valstijų jūrų pėstininkų. Karui pasibaigus grįžau į universitetą, vėdžiau ir pradėjau kurti šeimą. Vėliau dėl darbo teko gyventi daugelyje Jungtinių Valstijų vietų, kur daug ko išmokau tarnaudamas įvairiuose kunigyستės pašaukimuose. Galiausiai apsi stojau Bostone, Masačusetso valstijoje, kur tarnavau kuolo prezidentu. Iš ten

buvau pašauktas tarnauti Dvylikos padėjėju, o vėliau, po 17 mėnesių, – Dvylikos Apaštalų Kvorumo nariu.

Pamokos, kurias išmokau kaip apaštalas

Ko išmokau kaip Dvylikos Kvorumo narys?

Išmokau, kad kunigyستę yra vadovas, inkaras ir apsauga.

Kunigyستę buvo visada. Prieš ateidamas į žemę Adomas turėjo kunigyستę. Kai kunigyستę turinti Adomo ainija pasklido, tapo būtina organizuoti jos valdymą. Viešpats tai padarė pašaukdamas Abraomą pirmininkauti kunigyستę

turintiems savo vaikams. Tą organizaciją perėmė Izaokas ir Jokūbas, kurio vardas vėliau buvo pakeistas į Izraelio.

Po kelių šimtmečių Izraelio palikuonys atsidūrė vergijoje. Viešpats pasiuntė Mozę, kad juos išvaduočiau. Bet kai šis tai padarė, jie, kaip tauta, pasirodė nepasiruošę Melchizedeko kunigystei. Taigi iki pat Gelbėtojo laikų jie turėjo Aarono kunigystę.

Man pasirodė labai įdomu tai, ką Gelbėtojas pirmiausia padarė pradėjęs savo tarnavimą. Jis suorganizavo Melchizedeko kunigystę. Jis pašaukė dvylika apaštalų ir mokė juos kunigystės įstatymų ir tvarkos. Jis pašaukė Petrą būti jo vyriausiuoju

apaštalu – įsteigė įgaliojimo liniją Savo Bažnyčioje. Kaip tada, taip ir dabar Jėzus Kristus yra tas, kuris išrenka savo vyriausiąjį apaštalą pirmininkauti Bažnyčiai ir vadovauja jam, kai šis vykdo savo kunigystės pareigas.

Taigi kunigystės linija driekiasi tiesiai nuo mūsų Viešpaties ir Gelbėtojo per vyriausiąjį apaštalą kitiems apaštalam ir kitiems kunigystę turintiems asmenims Bažnyčioje. Įgaliojimo raktai duodami apaštalam ir, kol tie raktai yra žemėje, mus ves pats Viešpats. Šis dieviškas nurodymas saugo mus ir užtikrina, kad Bažnyčia nenukryps nuo tiesos. Tai nesikeis, nes tai nurodė ne žmogus. Tai nurodė Viešpats.

Mokykitės kunigystės doktrinų

Mano svarbiausias patarimas vaikams: studijuokite kunigystės doktrinas, supraskite, kokią galią turite naudodami kunigystę, ir suvokite, kaip tai gali palaiminti jūsų ir kitų gyvenimus.

Pažadu, kad jei mokysitės kunigystės doktrinų ir vykdysite savo kunigystės pareigas, kunigystė bus patikimas inkaras, kuris jus saugiai laikys ir atneš jums didį džiaugsmą. Būkite ištikimi kunigystės kvorumui. Susisiekite su savo draugais ir atveskite juos į savo kvorumą. Kurkite kvorume broliją, kuri bus nuolatinis pagrindas jūsų gyvenime. ■

Vyresnysis Ronaldas A. Resbandas

TALENTINGAS
VADOVAS,
ATSIDAVĘS TĖVAS

Vyresnysis M. Raselas Balardas

Iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo

Ronas Resbandas niekada neabejojo, jog tarnaus nuolatinėje misijoje. Atplėšdamas savo pašaukimo voką šis devyniolikmetis tik nekantravo sužinoti, *kur* tarnaus.

Jis pasakoja: „Mano tėtis vyko į misiją Vokietijoje. Mano vyresnysis brolis vyko į misiją Vokietijoje. Mano būsimas svainis vyko į misiją Vokietijoje. Maniau, kad ir aš vyksiu į Vokietiją.“

Bet Viešpats turėjo kitų planų. Ronas buvo pašauktas į Rytinių valstijų misiją, kurios būstinė yra Niujorke, JAV. Nusivylęs jis nusinešė savo pašaukimą į kambarį, atsiklaupė prie lovos, pasimeldė, nesirinkdamas atsivertė Raštus ir ėmė skaityti:

„Štai, šioje vietovėje, aplinkinėse srityse, aš turiu daug žmonių; ir šios *rytinės žemės* aplinkinėse srityse bus atvertos veiksmingos durys.

Todėl aš, Viešpats, leidau jums atvykti į šią vietą; nes tai man buvo reikalinga dėl sielų išgelbėjimo“ (DS 100:3–4; kursyvas pridėtas).

Akimirksniu Šventoji Dvasia patvirtino Ronui, kad jo pašaukimas į Rytinių valstijų misiją ne klaida.

„Mano nusivylimas virto pirmu iš daugelio dvasinių Raštų patvirtinimų, jog Viešpats

mane siunčia būtent ten, – prisimena jis. – Man tai buvo lemtingas dvasinis patyrimas.“

Jo misija į Rytines valstijas buvo pirmas iš kelių Bažnyčios pašaukimų, nuvedęs jį ten, kur jis niekada nesitikėjo nuvykti. Su kiekvienu – mokytojo, vyskupo, aukštojo patarėjo, misijos prezidento, Septyniasdešimties nario, vyresnio Septyniasdešimčių prezidento ir Viešpaties Jėzaus Kristaus apaštalo – pašaukimu vyresnysis Ronaldas A. Resbandas priimdavo Viešpaties valią ir toliau kliaudavosi Jo Dvasia tarnaudamas Dievo vaikams.

Viršuje: vyresnysis Ronaldas A. Resbandas, misijos prezidentas Niurjorke, 1998 metais. Dešiniame puslapyje: vyresnysis Resbandas su savo seserimi Nense Šindler, mama ir broliais Raselu ir Nylu. Apačioje: septynerių metų su savo tėvais.

Iš esmės Ronas buvo geras berniukas, bet jis pripažįsta, kad buvo išdykęs.

Jis pasakoja: „Ne kartą mano [Pradinukų organizacijos] mokytojos ateidavo pas mano mamą, kuolo Pradinukų organizacijos prezidentę, ir sakydavo: „Tas Ronis Resbandas – mažas išdykėlis.“ Bet jos niekada nenustojo

Gimęs iš gerų gimdytojų

Pirmą kartą kalbėdamas kaip Jėzaus Kristaus apaštalas, vyresnysis Resbandas išreiškė nuoširdų dėkingumą už savo protėvius. „Gimiau iš gerų gimdytojų, gyvenančių pagal Evangeliją, – sakė jis, – o jie iš gerų gimdytojų per šešias kartas.“¹

Jo motina Verda Anderson Resband buvo mylinti vadovė, puoselėjusi jaunojo Rono meilę Raštams. Jo tėvas Ruilonas Hokinsas Resbandas buvo ištikimas kunigystę turintis vyras, darbštumo pavyzdys.

Gimęs 1951 m. vasario 6 d. Solt Leik Si-tyje, Jutoje, JAV, Ronaldas A. (Andersonas) Resbandas buvo vienintelis savo tėvų santuokoje gimęs vaikas. Abu jie prieš tai buvo susituokę ir išsituokę, ir Ronas augo prižiūrimas dviejų vyresnių brolių ir vyresnės sesers.

„Jis paveldėjo abiejų mūsų tėvų bruožus, taigi mes visi jį mylėjome, – sako jo sesuo Nensė Šindler. – Ronas niekada neleisdavo mamai ar tėčiui stovėti ar sėdėti vienam šalia kito be jo tarp jų.“

tikėti manimi. Jos rodydavo man dar daugiau meilės ir visada vėl kviesdavo į klasę.“²

Rono vaikystė sukosi apie Bažnyčią – apylinkės susirinkimai, apylinkės renginiai, apylinkės pietūs ir apylinkės sporto komandos. Kai nebūdavo užimtas Kotonvudo pirmosios apylinkės susirinkimų namuose, jis dirbdavo pavienius darbus, dalyvaudavo skautų veiklose ir leisdavo laiką su draugais. Namuose šeima skaitydavo Raštus, žaisdavo ir dirbdavo ruošos darbus.

„Kas yra darbas, mano tėvas mane mokė savo pavyzdžiu, – sako jis. – Mano mama mokė mane darbo skirdama jį atlikti.“

Rono tėvas dirbo duonevežio vairuotoju. Jis kasdien keldavosi 4 valandą ryto ir grįždavo vėlai vakare. Jo mama likdavo namuose prižiūrėti vaikų. Prie šeimos biudžeto ji prisidėdavo kurdama ir parduodama porcelianines nėriniais puoštas lėles.

Rono įgimtas dar vaikystėje pasireiškęs sugebėjimas vadovauti, paskirstyti

ir atlikti darbus vėliau veiksmingai pasitar-
navo jam atliekant profesines ir bažnytines
pareigas.

„Ronui buvo pavesta nupjauti veją, – pasa-
koja jo sesuo. – Bet Ronas, kaip Marko Tveno
Tomas Sojeris, rasdavo būdų, kaip įtikinti
draugus jam padėti.

Pažvelgusi į kiemą pamačiau, kad už jį veją
pjauna jo geriausias draugas, – sako Nensė.
– Kitą savaitę plovė kitas jo draugas. Jis tik
sėdėjo ant verandos laiptų, juokėsi ir juokavo
su jais, kol jie dirbo jo darbą.“

Rono tėvams sunkiai sekėsi aprūpinti
šeimą, bet jie turėjo Evangeliją. „Niekada ne-
turėjome daug pinigų, – pasakoja Ronas, – bet
tai niekada netrukė man jaustis laimingam.“

Ištikimi draugai ir vadovai

Augdamas Ronas buvo palaimintas gerais
draugais ir patikimais kunigystės vadovais.
Vienas iš jų buvo 14 metų jo kuolo prezidentu
tarnavęs Džeimsas E. Faustas (1920–2007),
kuris vėliau tarnavo Dvylikos Apaštalų Kvo-
rume ir Pirmojoje Prezidentūroje. Rono šeima
palaikė draugiškus santykius su prezidentu
Faustu ir jo šeima. Vyresnysis Ronaldas A.
Resbandas pasakoja: „Jis visada mane prisi-
mindavo kaip vieną iš jo Kotonvudo apylinkės
vaikū, nes jis padėjo mane auklėti.“

Kai prasidėjo paskutiniai vidurinės mokyk-
los metai, Ronas neturėjo laiko sportui, nes

nuolat dirbo, bet rasdavo laiko ištikimoms
draugystėms, kurios tęsėsi visą gyvenimą.

„Visada žavėjausi Ronu dėl to, koks jis
yra, bet jis nebuvo tobulas“, – sako vaikys-
tės draugas Kreigas Maklieris. Šypsodamasis
jis priduria: „Sakiau jam, kad jei jis pateks į
dangų, tai ten pateksiu ir aš, nes augdami
darėme tuos pačius dalykus.“

1970 metų pradžioje Ronas išvyko į mi-
siją, bet Kreigas ketino atidėti savo misiją iki
rudens medžioklės sezono pabaigos. Tada
Ronas paskambino jam iš misijos.

„Nežinau, kaip gavo leidimą paskambinti,
bet jis mane išbarė, kad nesiveržiu vykti į mi-
siją, – sako brolis Maklieris. – Žinoma, misijos
aš neatidėjau.“

Savo misiją Ronas vadina fantastiniu pa-
tyrimu. „Viešpats palaimino mane
stebuklingais, tikėjimą stipri-
nančiais patyrimais, – sako
jis. – Misija smarkiai paveikė
mano dvasinį gyvenimą.“

Dalį savo misijos
Ronas praleido Ber-
mudų salose. Jo misijos
prezidentas Haroldas
Nefis Vilkinsonas ten
siūsdavo tik visiškai
paklusnius misionie-
rius, nes retai tegalėjo juos
aplankyti.

Nuo santuokos pradžios
vyresnysis ir sesuo Resbandai
svarbiausią vietą savo gyvenime
paskyrė Viešpačiui. Susituokę
1973 m. rugsėjo 4 d. (nuotrauka
apačioje), jie galiausiai buvo
palaiminti keturiomis dukromis
ir sūnumi (nuotrauka viršuje).
Kitame puslapyje: Džonas
Hantsmenas Vyresnysis, buvęs
vyresniojo Resbando verslo
partneris ir mokytojas, vadina
vyresnį Resbandą „talentingu ir
labai ištikimu vadovu“.

„Mes buvome palikti savo atsakomybei, bet prezidentui nereikėjo dėl mūsų jaudintis, – pasakoja Ronas. – Mes atlikome savo darbą.“

Svajonių mergina iš Delta Fi

1972 metais, baigęs savo misiją, Ronas susirado darbą, rudenį įstojo į Jutos universitetą ir prisijungė prie Delta Fi Kapa klubo grįžusiems misionieriams. Per klubo veiklas jis negalėjo nepastebėti žavios merginos, vardu Melani Tvitčel. Melani buvo viena iš Delta Fi svajonių merginų, kuri padėdavo organizuoti klubo tarnavimo veiklas.

Kaip ir Ronas, Melani buvo kilusi iš aktyvių pastarųjų dienų šventųjų šeimos. Jos tėvas, kadrinis karininkas, ir jos motina nepaisant dažnų persikraustymų niekada nepraleisdavo bažnyčios susirinkimų.

Melani sužavėjo Rono gerumas, mandagumas ir Evangelijos išmanymas. „Pamaniau: jis toks nuostabus vyras, kad nesvarbu, ar jis pakvies mane į pasimatymą. Tiesiog noriu būti geriausia jo draugė.“

Jų ryšiui stiprėjant, Dvasia patvirtino jos nuomonę apie Roną ir jo atsidavimą Viešpačiui. Netrukus jų draugystė peraugo, Melani žodžiais tariant, į „knygos vertą pasakų romaną“.

Vyresnysis Resbandas sako, kad ji buvo tobula porininkė. „Melani prilygo man pagal evangelinį atsidavimą ir paveldą. Mes tapome geriausia draugais, o tada aš paprasčiau jos tekėti už manęs.“

Jie susituokė 1973 m. rugsėjo 4 d. Solt Leik Sičio šventykloje. Jis pasakoja, kad nuo tada jo pasiaukojanti amžinoji porininkė „lyg koks puodžius [...] padėjo mane suformuoti į geresnį Jėzaus Kristaus mokinį. Esu palaikomas jos ir mūsų penkių vaikų bei dvidešimt keturių anūkų meilės ir paramos.“³

„Pirmyn“

Tarnaudamas vyresniųjų kvorumo prezidentu susitūkusių studentų apylinkėje, Ronas susipažino su Džonu Hantsmenu Vyresniuoju, apylinkės aukštosios tarybos patarėju. Džoną iš karto sužavėjo tai, kaip Ronas vadovauja kvorumui.

„Jo vadovavimo ir organizaciniai sugebėjimai buvo neįtikėtini“, – pasakojo vyresnysis Hantsmenas, kuris tarnavo Septyniiasdešimties nariu krašte nuo 1996 iki 2011 metų. „Mane nustebino, kad jaunas universitete studijuojantis vyras taip sugeba vadovauti kvorumui.“

Keletą mėnesių Džonas stebėjo, kaip Ronas vykdydamas kunigystės pareigas verčia idėjas darbais. Kai Džono kompanijoje, kuri vėliau tapo Hantsmeno chemijos korporacija, atsirado laisva rinkodaros vadovo vieta, jis nusprendė, kad Ronas turi reikiamų sugebėjimų, ir pasiūlė jam darbą. Dirbti reikėjo pradėti kitą savaitę Ohajo valstijoje, JAV.

„Pasakiau Melani, kad neketinu mesti universiteto ir kraustyti į kitą vietą, – pasakoja Ronas. – Visą gyvenimą dirbau, kad baigčiau universitetą, ir pagaliau esu arti savo tikslo.“

Melani priminė Ronui, kad jis studijavo tam, kad gautų gerą darbą.

„Ko tu jaudiniesi? – paklausė ji. – Aš moku pakuoti daiktus ir kraustyti. Dariau tai visą savo gyvenimą. Savo mamai galėsi skambinti kiekvieną vakarą. Pirmyn.“

Džono pasitikėjimas Ronu pasiteisino. Džono mokomas Ronas greitai kopė karjeros laiptais augančioje kompanijoje. 1986 metais jis tapo jos prezidentu ir vyriausiu vykdomuoju direktoriumi. Jis daug keliavo kompanijos reikalais – tiek šalyje, tiek už jos ribų. Nors buvo labai užimtas, Ronas stengėsi savaitgaliais būti namuose. Keliaudamas jis kartais pasiimdavo su savimi šeimos narius.

„Kai būdavo namuose, jis tikrai nuteikdavo vaikus taip, kad jie jautėsi ypatingi ir mylimi“, – sako Melani. Kai tik galėdavo, jis lankydavosi jų veiklose ir sporto renginiuose. Dženesa Makperson, viena iš keturių šios poros dukterų, sako, kad jos tėvo bažnytinės pareigos sekmadienį dažnai neleisdavo jam sėdėti su savo šeima per Bažnyčios susirinkimus.

„Mes varžydavomės dėl galimybės sėdėti šalia jo bažnyčioje, nes tai, kad jis su mumis, būdavo tikrai neeilinis įvykis, – sako ji. – Prisimenu, kai įdėjau savo ranką į jo ranką ir pagalvoju: jei tik man pavyks išmokti būti kaip jis – būsiu teisingame kelyje ir tapsiu panašesnė į Gelbėtoją. Jis visada buvo mano didvyris.“

Šios poros sūnus Kristianas brangina šiltus prisiminimus apie „tėvo-sūnaus laiką“. Draugai atsirasdavo ir nutoldavo dėl dažnų šeimos kraustymųsi, „bet mano tėvas visada buvo mano geriausias draugas“, – nors tuo pat metu ir varžovas.

Ar mėtytų kamuolį į krepšį su Kristianu, ar žaistų stalo žaidimą su dukterimis, ar žuvautų su šeima ir draugais, Ronas mėgdavo laimėti.

„Kai augome, jis niekada *neleisdavo* kiškiams laimėti, – sako Kristianas. – Turėjome to nusipelnę, ir tai mus ugdė. Ši tradicija tęsiama ir su jo mylimais anūkais.“

Per metų metus Rono šeima negalėjo nepastebėti, kaip tarnavimas Bažnyčios vadovu išaukštino jo gebėjimą rodyti meilę ir gailėtingumą, reikšti dvasinius jausmus ir įkvėpti kitus stengtis iš visų jėgų. Gimus Rono ir Melani anūku Pakstonui, šeimai labai padėjo Rono dvasinė stiprybė ir palaikymas.

Pakstonas gimė su retu genetiniu sutrikimu ir kentėjo nuo daugybės sveikatos problemų. Tai buvo fizinis, emocinis ir dvasinis šeimos

išbandymas. Vyresnysis Resbandas Pakstono kelionę po gimimo pavadinio „ypatingų su amžinybe susijusių pamokų mokymosi lydkrosne“.⁴

Per trumpą Pakstono trejų metų gyvenimą žemėje – kai klausimų buvo daug, o atsakymų mažai – vyresnysis Resbandas buvo dvasinės stiprybės šaltinis, skatinantis savo šeimą siekti Jėzaus Kristaus apmokėjimo galios.

Išgirdę apie jo naują pašaukimą kai kurie šeimos nariai ir draugai nenustebo. „Tie iš mūsų, kurie pažįsta jį geriausiai, – sako Kristianas, – išklėlė rankas aukščiausiai, kai jis buvo palaikomas kaip apaštalas.“

„Eisiu tarnauti“

1996 metais, būdamas 45-erių, Ronas buvo sėkmingos karjeros pusiaukelėje, kai buvo pašauktas tarnauti Niujorko šiaurinės misijos prezidentu. Kaip senovės apaštalai, jis „tuojau paliko [savo] tinklus“ (Mato 4:20).

„Pašaukimui priimti tereikėjo mikrosekundės“, – sako vyresnysis Resbandas. Jis tarė Viešpačiui: „Kvieti eiti tarnauti, eisiu tarnauti.“

Ronas atsinešė nuostabią patirtį, kurią įgijo savo profesiniame darbe: „Žmonės svarbiau

Viršuje kairėje: vyresnysis ir sesuo Resbandai su Bažnyčios nariais Naujajame Delyje, Indijoje, 2015 m. lapkritį. Viršuje: vyresnysis ir sesuo Resbandai, kai jis nuo 1996 iki 1999 m. tarnavo Niujorko misijos prezidentu; su anūku Pakstonu, kuris padėjo šeimai išmokti „ypatingas su amžinybe susijusias pamokas“; per Sakramento Kalifornijos šventyklos kartinio akmens ceremoniją.

už visa kita.“⁵ Su šiuo žinojimu ir išstobulintais vadovavimo sugebėjimais jis buvo pasirengęs visą laiką skirti tarnystei Viešpaties karalystėje.

Ronas ir Melani pamatė, kad misionieriškas darbas Niujorke yra ir sunkus ir stiprinantis. Ronas nedelsdamas atsakomybę paskirstė misionieriams – įkvėpė jų atsidavimą ir tuo pat metu juos mokė, ugdė ir pakylėjo.

2000 metais, praėjus vos aštuoniems mėnesiams nuo tada, kai Ronas ir Melani užbaigė savo misiją, Ronas buvo pašauktas tarnauti Septyniasdešimties nariu, o jo pasiruošimas, patirtis ir gausūs talentai laimino Bažnyčią. Kaip Septyniasdešimties narys jis tarnavo patareju Vidurio Europos krašto prezidentūroje padėdamas prižiūrėti darbą 39-iose šalyse. Nors paliko universitetą daugiau nei prieš 40 metų, jis ir toliau rimtai mokėsi, mielai priimdamas nuolatinius savo vyresnių brolių pamokymus, kai prižiūrėjo Šiaurės Amerikos Vakarų, Šiaurės Vakarų ir tris Jutos kraštus, kai tarnavo vykdomoju šventyklos departamento direktoriumi, Septyniasdešimčių prezidentūroje, artimai bendradarbiaudamas su Dvylika.

Neseniai vyresnysis Resbandas pastebėjo: „Man didelė garbė ir privilegija būti mažiausiam tarp Dvylikos ir mokytis iš jų visais būdais ir visomis progomis.“⁶

„Žinau, ką jie žinojo“

Vyresniojo Resbando kabineto sienas puošia du paveikslai. Vienas vaizduoja pastarųjų dienų šventųjų misionierius, mokančius šeimą Danijoje šeštame devyniolikto amžiaus dešimtmetyje. Kitas vaizduoja vieną pirmųjų misionierių – Daną Džounsą, pamokslaujantį nuo šulinio Britų salose. Ant sienos dešinėje pakabinti paveikslai vyresniajam Resbandui primena jo protėvius.

„Tie pirmieji pionieriai atidavė viską, kad gyventų pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją ir savo ainijai paliktą sektiną paveldą“, – liudijo jis.⁷ Jo tinkamumą naujam pasauliui geriausiai parodo tai, kas priešiško ir persekiojimo sąlygomis vedė pirmyn vyresniojo Resbando protėvius – tikras liudijimas apie Viešpatį ir Jo darbą.

„Norėdamas atlikti savo naująjį pašaukimą turiu daug ko išmokti, – sako jis. – Dėl to jaučiuosi labai nuolankiai. Bet mano pašaukime yra vienas dalykas, kurį galiu daryti. Galiu liudyti Kristaus vardą visame pasaulyje (žr. DS 107:23). Jis gyvas!“⁸

Kaip pionierių proanūkis jis priduria: „Jaučiu, ką jie jautė. Žinau, ką jie žinojo.“⁹

Tai, ko jie tikėjosi iš savo ainijos, yra įkūnyta vyresniojo Resbando gyvenime, mokymuose ir tarnavime. Jis seka jų pavyzdžiu ir gerbia jų palikimą eidamas pirmyn kaip vienas iš ypatingų Viešpaties liudytojų. ■

IŠNAŠOS

1. Ronaldas A. Resbandas, „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
2. Ronald A. Rasband, „Friend to Friend: Golden Nuggets“, *Friend*, 2002 m. spalio, p. 8.
3. Ronaldas A. Resbandas, „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“.
4. Ronald A. Rasband, „Special Lessons“, *Liahona*, May 2012, 80.
5. Ronald A. Rasband, press conference, Oct. 3, 2015.
6. Ronald A. Rasband, testimony, Priesthood and Family Department devotional, Dec. 1, 2015.
7. Ronaldas A. Resbandas, „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“.
8. Ronald A. Rasband, testimony.
9. Ronald A. Rasband, Pioneer Day address, Tabernacle, Salt Lake City, July 24, 2007.

Kadangi ankstesniais metais buvau mažiau aktyvus narys, mane tuo laiku pažinojusi narė negalėjo patikėti, kad buvau pašauktas tarnauti vyskupui.

Patrikas Dž. Kroninas III

Per kunigystės vykdomojo komiteto susirinkimą mūsų nuolatiniai misionieriai pranešė, kad sutiko narę, kurios nebuvo mūsų apylinkės sąrašuose. Tą vardą iš karto prisiminiau ir pasakiau, kad prieš daugelį metų ji ir aš buvome toje pačioje apylinkėje.

Vienas iš misionierių tarė: „Taip, vyskupe, ji paminėjo tai, ir, regis, labai nustebto, kad jūs vyskupas.“

Paklausiau jų: „Ką ji sakė?“

Jie atsakė, kad ji atrodė labai nustebusi ir tarė:

„Jis vyskupas?“

Nusijuokiau ir paaiškinau, kad ši sesuo prieš 30 metų pažinojo mane visiškai kitokį.

Vėliau apmąstydamas šį įvykį pagalvojau, kaip smarkiai mano gyvenimas pasikeitė per tuos 30 su trupučiu metų, kai mano šeima ir aš esame nariai. Daugelį mūsų apylinkės narių pažįstu jau 20 metų ir esu tarnavęs skyriaus prezidentu ir vyskupu, bet nė vienas iš jų manęs nepažinojo prieš 30 metų. Nors kartais, mokydamas apie atgailą ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, papasakoju apie praeities įvykius, dauguma apylinkės narių nežino, kokia neįtikėtina kelionė buvo mano gyvenimas Bažnyčioje.

Mano šeima ir aš buvome supažindinti su Bažnyčia 1979 metų gegužę ir aš iš karto supratau, kad mano vieta čia.

Birželio mėnesį buvome pakrikštyti ir iš pradžių visi buvome aktyvūs. Bet netrukus nustojau lankytis ir sugrįžau prie senų įpročių. Niekada neturėjau abejonių dėl Evangelijos ir sugrąžinimo tikrumo, bet nemanau, kad turėjau savybes, kurių reikia norint būti geru Bažnyčios nariu.

1982 metais dėl mano piktnaudžiavimo alkoholiu žmona, kurios tikėjimas niekada nesvyravo, padavė skyrybų prašymą. Tuo metu mano šeima gyveno Oklahomos valstijoje (JAV), bet aš sugrįžau į Ilinojaus valstiją (JAV), kur užaugau. Atsidūriau padėtyje, kai buvau beprarandęs vienintelį man svarbų dalyką – savo šeimą.

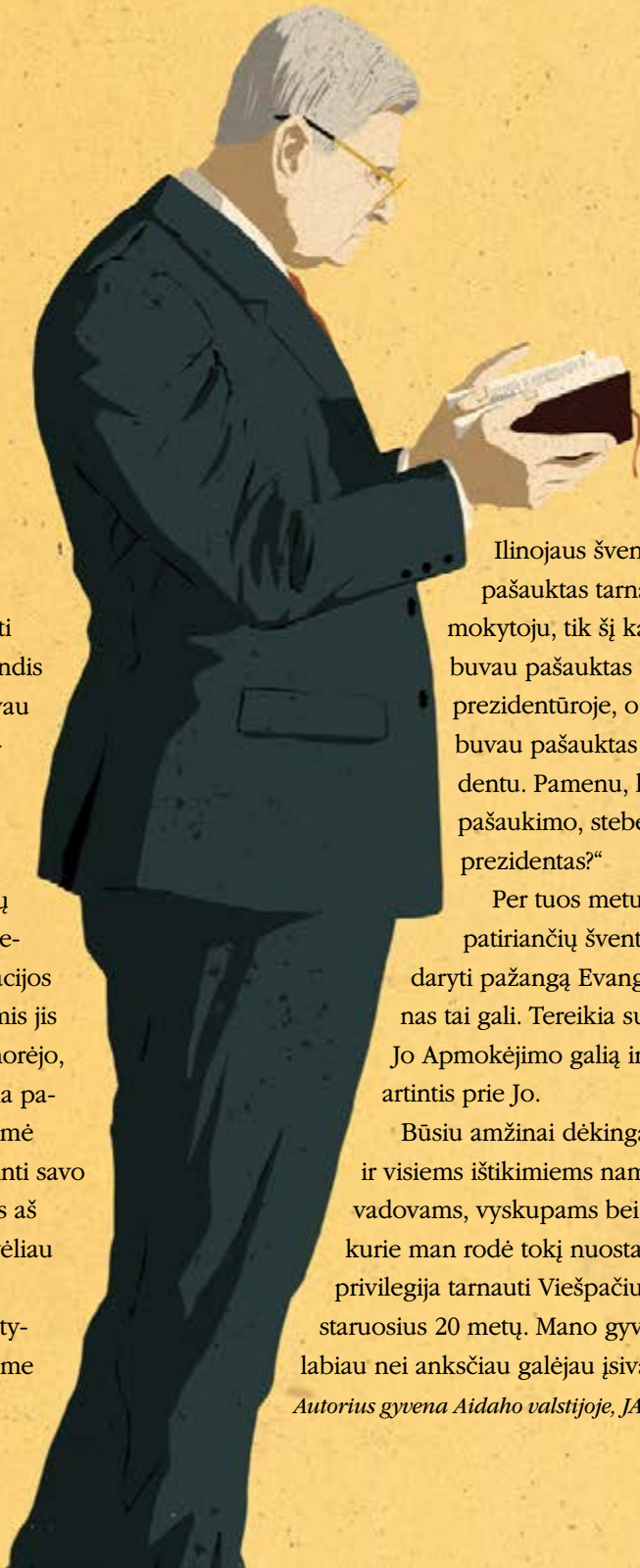
Pradėjau ryte ir vakare ant kelių melstis Dievui. Jau nebuvau tikras, kad Jis egzistuoja, o jei egzistuoja, tai turbūt seniai mane užmiršo. Tačiau tris mėnesius atkakliai meldžiausi. Vieną ankstų rytą, kai buvau pasinėręs į maldą, mane apėmė didelis palengvėjimas, ir aš žinojau, kad Dievas gyvas, kad Jis mane pažįsta ir kad Jis mane myli. Taip pat žinojau, kad nebeimsiu nė lašo į burną.

Tą patį vakarą man paskambino žmona ir pranešė, kad ketina man atsiųsti pasirašyti skyrybų dokumentus. Per pokalbį ji staiga tarė: „Tu labai pasikeitei. Nemanau, kad tu kada nors vėl gersi, ir aš pasiruošusi suplėšyti tuos skyrybų dokumentus.“ Mes vėl apsigyvenome kartu

Jis

VYSKUPAS?

ir po dvejų metų ji pagimdė mūsų trečiąjį sūnų.

Gal kam atrodo, kad aš turėjau tapti aktyvus Bažnyčioje, bet esu kietasprandis žmogus. Trumpam sugrįžau ir net gavau Vyresniųjų kvorumo mokytojo pašaukimą. Bet netrukus pajutau, kad netinku mokyti ir vėl tapau neaktyvus.

1991 metais persikėlėme į mažą skyrių. Likus keletui mėnesių iki mūsų jauniausiojo sūnaus aštuntojo gimtadienio mano žmona, Pradinukų organizacijos prezidentė, paklausė jo, kieno rankomis jis norėtų būti pakrikštytas. Žinoma, jis norėjo, kad jį pakrikštytų jo tėtis. Mano žmona pasakė, kad tai mažai tikėtina. Jis nepriėmė tokio atsakymo ir nusprendė suaktyvinti savo tėtį. Jis buvo gana atkaklus ir netrukus aš jau tarnavau kaip skautų vadovas, o vėliau pakrikštijau ir patvirtinau savo sūnų.

Aštuoni mėnesiai po to mano suaktyvinimo buvo kupini įvykių. Mes buvome užantspauduoti kaip šeima Čikagos

Ilinojaus šventykloje, o aš vėl buvau pašauktas tarnauti Vyresniųjų kvorumo mokytoju, tik šį kartą to nemečiau. Po to buvau pašauktas tarnauti patarėju skyriaus prezidentūroje, o po penkių mėnesių buvau pašauktas tarnauti skyriaus prezidentu. Pamenu, kad praėjus mėnesiui po pašaukimo, stebėjausi: „Aš esu skyriaus prezidentas?“

Per tuos metus daugeliui sunkumus patiriančių šventųjų sakiau, kad jei aš galiu daryti pažangą Evangelijos kelyje, tai kiekvienas tai gali. Tereikia suprasti tikrąją Gelbėtojo ir Jo Apmokėjimo galią ir imti žingsnis po žingsnio artintis prie Jo.

Būsiu amžinai dėkingas savo žmonai, vaikams ir visiems ištikimiems namų mokytojams, kvorumų vadovams, vyskupams bei kitiems šventiesiems, kurie man rodė tokį nuostabų pavyzdį. Man buvo privilegija tarnauti Viešpačiui ir šventiesiems tuos pastaruosius 20 metų. Mano gyvenimas buvo palaimintas labiau nei anksčiau galėjau įsivaizduoti. ■

Autorius gyvena Aidaho valstijoje, JAV.

RAŠTŲ VERTIMAS Į mūsų širdies kalbą

Tai patyrė tie, kurie dalyvauja verčiant Raštus iš anglų į kitas kalbas. Tai vyksta nuolat.

Jaunas armėnas, laikydamas rankoje ką tik išverstą Mormono Knygą, priėjo prie vertimo komandos nario ir pasakė: „Ačiū. Perskaičiau Mormono Knygą anglų kalba. Perskaičiau ją rusų kalba. Perskaičiau ją ukrainiečių kalba. Bet kol neperskaičiau jos armėnų kalba, iš tikrųjų jos nesupratau. Kai skaičiau ją armėnų kalba, ji buvo tikrai aiški. Jaučiausi tarsi grįžęs namo.“

Grįžimas namo

Jeigu Jėzaus Kristaus Evangelija yra mūsų dvasiniai namai, tai ji turi atrodyti jauki ir pažįstama.

Namuose mes ilsimės. Namuose maitinamės. Namuose kalbamės su mylimais namiškiais ant mamos kelių išmokta kalba. Tai mūsų širdies kalba. Ir kadangi širdis yra būtent tai, ką Evangelija turi pasiekti, labai svarbu skaityti Raštus savo širdies kalba.

Doktrina ir Sandoros tai patvirtina. Viešpats atskleidžia, kad per kunigystės raktus, kuriuos turi Pirmoji Prezidentūra, „bus apreikšta Viešpaties ranka su galia įtikinti tautas [...] apie jų išgelbėjimo evangeliją.

Nes tą dieną bus taip, kad kiekvienas žmogus evangelijos pilnatvę girdės savo gimtuoju liežuvio ir savo gimtąja kalba, per tuos, kurie išventinti į šią galią, per tarnavimą Guodėjo, išlieto ant jų Jėzui Kristui apreikšti (DS 90:10–11).

**DAUGYBĖ PATYRIMŲ RODO, KAD VIEŠPATS DALYVAUJA
VERČIANT JO RAŠTUS.**

R. Valis Džonsonas
Bažnyčios žurnalai

*Raštai širdi
paveikia stipriau,
jei jie skaitomi
gimtąja kalba
– mūsų širdies
kalba.*

Visa Mormono Knyga yra išleista 89 kalbomis, o jos dalys išverstos dar į 21 kalbą.

Džimas Džiuelis, kuris dirbo Bažnyčios valdybos Raštų vertimo komandoje, pasakojo, kaip Raštai, kai jie išversti į širdies kalbą, gali atkelti į namus:

„Kai vertėme Mormono Knygą į sesotų kalbą, kalbą, kuria kalba Afrikoje gyvenanti Lesoto šalies tauta, mums reikėjo surasti žmogų, padėsiantį įvertinti vertimų komandos darbą. Projekto vadovas Laris Folis rado Bažnyčios narę iš Lesoto, baigusią Jutos valstijos universitetą. Lesoto mokyklose mokoma anglų kalba, todėl ši moteris ir jos vaikai anglų kalbos mokėsi nuo pirmos klasės, bet namuose jie tebekalbėjo sesotų kalba.

Ji sutiko dalyvauti vertimo darbe. Jos skyrių, kuriuos jai siūsdavome, vertinimai mums buvo tikrai naudingi. Mes jai pateikdavome konkrečius klausimus dėl žodžių reikšmės ir sakinų struktūros, o ji atsiūsdavo naudingus atsakymus. Tačiau pastebėjome, kad ji geltonai pažymėjo daug eilučių, nesusijusių su klausimais. Kai jos paklausėme dėl tų geltonai pažymėtų eilučių, ji atsakė: „A, tai mano širdį stipriai palietusios eilutės, kurių nesupratau skaitydama anglų kalba. Aš jas pažymėjau, kad galėčiau paskaityti su savo vaikais.“

Raštų vertimo procesas

Biblijos vertimas – tai ilga ir nuostabi istorija, prasidėjusi nuo Senojo Testamento dalių vertimo iš hebrajų į graikų kalbą. Vėliau Biblija buvo išversta iš graikų į lotynų kalbą, o iš lotynų, hebrajų ir graikų į daugybę kitų kalbų.¹ Dėl to Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia neverčia

Biblijos į kitas kalbas, bet priima tomis kalbomis kalbančių tikinčiųjų jau pripažintus patikimais vertimus.²

Todėl Bažnyčios vykdomas vertimo darbas yra daugiausia susijęs su Mormono Knygos (verčiama pirmiausia), Doktrinos ir Sandorų bei Brangiojo Perlo vertimu. Šios knygos verčiamos iš anglų kalbos – kalbos,

---

„NES I...I BUS TAIP, KAD KIEKVIENAS ŽMOGUS EVANGELIJOS PILNATVĘ GIRDĖS SAVO GIMTUOJU LIEŽUVIU IR SAVO GIMTĄJĄ KALBĄ, PER TUOS, KURIE ĮŠVENTINTI Į ŠIĄ GALIĄ“ (DS 90:11).

RAŠTŲ VERTIMO PROCESAS

Leidimas versti

- Prašymą išversti Raštus pateikia Krašto prezidentūra, kai Bažnyčios narių, kalbančių ta kalba, skaičius auga ir kai į tą kalbą išversta pagrindinė Bažnyčios medžiaga.
- Prašymą peržiūri keli Bažnyčios valdybos komitetai, įskaitant Dvylikos Apaštalų Kvorumo ir Pirmosios Prezidentūros narius.

Vertimo fazės

Pradinė fazė:

- Išrenkamas Bažnyčioje vartoti tinkamas Biblijos vertimas.
- Pirmiausia išverčiama tokia pagrindinė medžiaga: *Evangelijos pagrindai* (apima pagrindines doktrinas, Bažnyčios vardą, sakramento maldas, krikšto maldą ir Tikėjimo Teiginius), brošiūra *Pranašo Džozefo Smito liudijimas* ir tinklalapis LDS.org.
- Taip pat gali būti žodžiu verčiamos visuotinės konferencijos kalbos.

1-a fazė:

- Mormono Knyga, Doktrina ir Sandoros, Brangusis Perlas (apie 10 metų darbo).
- Tokie svarbūs dokumentai kaip „Šeima. Pareiškimas pasauliui“, „Gyvasis Kristus. Apaštalų liudijimas“, atrinktos giesmės ir *Skelbti mano evangeliją*.

kuria jas paskelbė pranašas Džozefas Smitas, jo širdies kalbos. Tiems, kurie studijuoja Bažnyčios istoriją, šių Raštų vertimo į kitas kalbas procesas turėtų būti pažįstamas. Tai daugmaž toks pats procesas, koks vyko pranašui verčiant Mormono Knygą į anglų kalbą.

Džozefas Smitas buvo nuolankus mažai išsilavinęs kaimo berniukas. Bet jis turėjo tas savybes ir potencialą, kurių reikėjo Viešpaties darbui atlikti. Džozefas ir jo šeima buvo paruošti ir atvesti atlikti šį darbą.³

Taip pat Džozefui buvo teikiama pagalba – tiek dieviška, tiek žmogiška, – kad galėtų išversti nefitų metraščius. Angelas Moronis ketverius metus kasmet aplankydavo Džozefą prieš leisdamas jam paimti metraščių. Nežinome visko, ko Moronis mokė pranašą, bet turbūt apsilankęs jis dvasiškai ir protiškai ruošė jį būsimai užduočiai.⁴

Taip pat Viešpats iš anksto paruošė „vertiklius“ – prarastos kalbos vertimo priemones. Tie du skaidrūs akmenys metaliniuose rėmeliuose ir dar vienas panašus įrankis, vadinamas regėtojo akmeniu, padėjo pranašui išversti nefitų metraščių į anglų kalbą. Pranašas smulkiai nepaaiškino to proceso; jis paprasčiausiai paliudijo,

kad Mormono Knygą jis išvertė „Dievo dovanos ir galios dėka“⁵.

Šalia dieviškos pagalbos Džozefas gaudavo ir žmogišką pagalbą – jam padėjo raštininkai, parašiusieji rankraščių, kurį kiti galiausiai surinko, išspausdino, apmokėjo ir išplatino po pasaulį.

Kaip Džozefas buvo ruošiamas ir remiamas vertimo darbe, taip ir tie, kurie paskiriami versti Raštus mūsų laikais, yra Viešpaties ruošiami ir remiami savo darbe – tiek dieviškai, tiek žmogiškai.

Apreiškimo darbas

Tai, kad sunkus vertimo procesas yra dvasinės energijos pasireiškimas, turbūt geriausiai iliustruoja „apreiškimas per tarybą“. Du ar trys žmonės, išrinkti kaip vertėjai, dirba tą darbą kartu su kitais. Jie turi vadovus iš Bažnyčios valdybos, vietinius tikrintojus, leksikoną⁶, vertimo nurodymus, kompiuterines programas ir bažnytinės pagalbos liniją, kuri tęsiasi iki pat Pirmosios Prezidentūros. (Žr. pridėtą schemą.) Kai Pirmoji Prezidentūra vertimą patvirtina, jis surenkamas, išspausdinamas ir išplatintas. Jei vertimas ruošiamas skaitmeniniu būdu, jis taip pat skelbiamas tinklalapyje LDS.org ir programoje „Gospel library“.

Šis bendradarbiavimas yra intensyvus ir įkvėptas. Tai reiškia, kad skiriamas didelis dėmesys vertimo ir maketavimo kokybei. Vertimas tikrinamas daugeliu atžvilgių, įskaitant dvasinį, siekiant gauti Viešpaties pritarimą. Tik po to, kai gaunamas šis pritarimas, vertimas vykdomas toliau. Nors dabar apreiškimas gaunamas ne visai taip, kaip Pranašui Džozefui Smitui verčiant Mormono Knygą, procesui vadovauja Viešpats – savo dovana ir savo galia.

Tai nereiškia, kad atliktas vertimas iš karto būna tobulas. Dažnai, bėgant laikui, Raštus studijuojantys žmonės pasiūlo tikslesnius išsireiškimus ir žodžius arba randa korektūros ar gramatinių klaidų. Doktrininę klaidų pasitaiko retai. Jos taisomos prižiūrint Pirmajai Prezidentūrai.

Viešpats pasirūpina

Viešpats rūpinasi šiuo vertimo darbu ir kitais atžvilgiais. Bažnyčios valdybos vertimų komanda praneša, kad kai iškyla būtinybė, Viešpats pasirūpina.

Pateiksiu vieną iš daugelio pavyzdžių. Reikėjo išversti ir įgarsinti Bažnyčios medžiagą kičių-mamų kalba (majų kalbos tarmė, kuria kalbama Gvatemaloje). Tarp pirmųjų misionierių, pašauktų tarnauti Gvatemaloje, buvo vyresnysis, kurio senelis kalbėjo

kičių-mamų kalba. Tas misionierius užaugo mieste ir kalbėjo tik ispaniškai. Bet kiekvieną naktį jo senelis aplankydavo jį sapnuose ir mokydavo jį kičių-mamų kalbos. Šis jaunas vyresnysis tapo pagrindiniu mamų kalbos vertėju Bažnyčioje.

Dažnai vertimo darbas atliekamas per dideles asmenines aukas. Priklausomai nuo finansinių aplinkybių, kai kurie vertėjai savo paslaugas atlieka dovanai, o kitiems yra mokama, kad jie galėtų skirti laiką vertimui.

Vyras, kuris tapo vertėju į urdų kalbą, atsivertė dirbdamas mokytoju Pakistane. Dėl savo atsivertimo jis pradado darbą; namą, parūpintą mokyklos, kurioje jis mokė; taip pat iš mokyklos buvo pašalinti jo vaikai. Bažnyčios vertimų vadovas pasiūlė jam tarnauti vertėju už kuklų atlygį. Padirbęs vertėju kelis mėnesius tas vyras kreipėsi į vadovą ir droviai paklausė, ar šis negalėtų nupirkti jam naujo tušinuko. Mat jo naudoto tušinuko tušas baigėsi. Tik tada tas vadovas aptiko ir ištaisė raštinės klaidą, dėl kurios vertėjas gavo daug mažesnę atlygį nei turėjo gauti.

Kaip Viešpats palaimino Džozefą Smitą, kad šis galėtų užbaigti vertimo darbą, taip Viešpats laimina ir kitus Savo vertėjus. Pavyzdžiui, Raštų vertėjas į latvių kalbą buvo teisininkas,

2-a fazė:

- Gali būti paprašyta versti daug kitų leidinių, pavyzdžiui, žurnalą *Liahona*, seminarijos ir instituto vadovėlius, sekmadienio pamokų vadovėlius, giesmes ir vaikų daineles, šventyklos ir šeimos istorijos vadovėlius, versti kuolo bei apygardos transliacijas.

Pagrindinės darbo grupės

Vertimo komanda:

- Du ar trys į šventyklą įžengti verti Bažnyčios nariai, pakankamai brandūs Evangelijoje.
- Detalies vertimo nurodymus ir leksikoną pasitelkęs vertimų vadovas iš Bažnyčios valdybos.

Bažnyčios tikrinimo komitetas:

- Nuo trijų iki penkių vyrų ir moterų, kurie yra Bažnyčios vadovai savo krašte.
- Asmuo, pašauktas ir paskirtas padėti įvertinti vertimą pagal suprantamumo ir doktrinos tikslumo kriterijus.
- Tekstas nekeičiamas, kol komitetas vieningai nesutinka, ir jei pakeitimai nedera su vertimo nurodymais.

Nariai tikrintojai:

- Vertimą taip pat peržiūri vietiniai Bažnyčios nariai.
- Jie rašo atsiliepimus dėl teksto aiškumo ir vartojamų žodžių.
- Vertimo aiškumas suteikia Šventajai Dvasiai galimybę liudyti apie mokymų tiesą.

Vertimo procesas įtraukia ir protą, ir širdį, protinius sugebėjimus ir dvasinį įžvalgumą.

studijavęs teisę Rusijoje, kur atsivertė į sugrąžintą Evangeliją. Grįžęs į Latviją jis kūrė savo verslą. Taip pat jis tarnavo kaip skyriaus prezidentas. Taigi, jis buvo labai užsiėmęs, bet Bažnyčiai reikėjo jo ir jo anglų kalbos igūdžių.

Jis paprašė duoti jam laiko pasi-
melsti, kad, kaip jis sakė Bažnyčios

atstovui, versdamas „nepaliktų savo vaikų be duonos“. Pasimeldęs jis nusprendė priimti pasiūlymą, bet paprašė, kad Viešpats suteiktų jam tai, kas būtina atlikti šį sunkų, daug dvasinių pastangų ir daug laiko reikalaujantį darbą.

Jis pradėjo kasdien eiti į savo teisi-
ninko biurą viena valanda anksčiau ir

tą valandą skirdavo Mormono Knygai versti. Jis užtruko kur kas mažiau nei penkerius metus, kurių paprastai reikia šiam procesui. Tai buvo vienas iš greičiausiai atliktų Mormono Knygos vertimų nuo to laiko, kai ją per maždaug 60 dienų išvertė Džozefas.

Galėčiau papasakoti daug kitų atsitikimų, iliustruojančių, kaip Viešpats dalyvauja verčiant Jo Raštus. Visi jie aiškiai rodo, kad tai Jo darbas ir kad Jis juo labai rūpinasi. Jis ruošia žmones atlikti Jo darbą. Jis ruošia priemones, kurių jiems reikia šiam darbui paspartinti. Jis įkvepia ir laimina juos jį vykdant.

Dėl to pasaulis turtinamas Dievo žodžiu, pateiktu Jo vaikams jų širdies kalba. ■

IŠNAŠOS

1. Žr. The eight-part series, “How the Bible Came to Be,” by Lenet H. Read, *Ensign*, Jan–Sep 1982.
2. Pavyzdžiui, žr. “Church Edition of Spanish Bible Now Published,” mormonnewsroom.org.
3. Žr. Matthew S. Holland, “The Path to Palmyra,” *Liahona*, June 2015, 14–19.
4. Žr. Kent P. Jackson, “Moroni’s Message to Joseph Smith,” *Ensign*, Aug. 1990, 12–16.
5. Džozefas Smitas, Mormono Knygos įvadas. Plačiau apie Džozefo Smito Vertimą žr. *Gospel Topics*, “Book of Mormon Translation,” topics.lds.org.
6. Leksikonas paaiškina kiekvieną Raštų anglų kalba žodį, kad vertėjas galėtų geriau suprasti tų žodžių prasmę. Dažnai žodžiai turi ne vieną prasmę, tad vertėjas turi vadovautis kontekstu, įkvėpimu ir prašyti komandos pagalbos, kad rastų teisingą sprendimą. Kartais prasmės klausimus išsprendžia tik Pirmoji Prezidentūra.

VYKDANT VIEŠPATIES RAŠTŲ VERTIMO DARBĄ, TAMPA AIŠKU, JOG TAI JO DARBAS. JIS RUOŠIA ŽMONES, TURINČIUS PRIEMONES, KURIŲ JIEMS REIKIA ŠIAM DARBUI PASPARTINTI, IR ĮKVEPIA BEI LAIMINA JUOS JĮ VYKDANT.

**Prezidentas
Raselas M.
Nelsonas**

Dvylikos Apaštalų
Kvorumo
Prezidentas

Vyresnio amžiaus misionierių

*Vienas geriausių būdų vyresnio
amžiaus misionieriams susi-
kurti didingų prisiminimų – tai
drauge tarnauti misijoje.*

TARNAVIMO AKIMIRKOS

Kai mūsų 60–70 metų draugai ką nors pamiršta, tą atminties praradimo akimirką juokaudami vadiname „senjorų akimirka“. Bet aš norėčiau aptarti kitokias senjorų akimirkas – tokias didingas, kad jų prisiminimai niekada neišblės. Tai akimirkos, kai vyresnių misionierių poros suvokia, kad jos daro būtent tai, ką Viešpats nori, kad jos darytų. Tokiomis įsimintinomis akimirkomis jie suvokia, kad:

- Jie gali pasidalinti viso gyvenimo patirtimi, talentais, įgūdžiais bei Evangelijos supratimu ir tuo palaiminti kitus.
- Jų pavyzdys yra palaiminimas jų vaikams ir vaikų vaikams.
- Tarnaudami jie kuria tvirtas draugystes.
- Kasdien stiprėja jų santuoka.
- Tarnavimas Viešpaties vardu yra malonus.

Akimirkos, kurias galima susikurti

Mano draugai, vyresnio amžiaus sutuoktiniai, daugelis iš jūsų turėtumėte stengtis susikurti tokių akimirkų. Prisiminkite istoriją, kurią papasakojo vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie tai, ką galėjo padaryti vyresnio amžiaus pora, tarnaujanti Čilėje. Mirė vieno jauno misionieriaus gimdytojas. Misijos prezidentas buvo per toli, kad galėtų greitai susitikti su tuo misionieriumi.

„Bet tame Krašte tarnavo miela [brandaus amžiaus] misionierių pora, – sakė vyresnysis Holandas. – Jie atvyko, atsisėdo su tuo misionieriumi ir švelniai rūpinosi juo bei guodė jį tol, kol su juo asmeniškai galėjo pasikalbėti misijos prezidentas. Mūsų misijoje buvo puikių jaunų misionierių, bet joks jaunas vienišas misionierius negalėtų padaryti to, ką galėjo padaryti ta pora.“¹

Tą akimirką iš jų reikėjo tik vieno įgūdžio – sunkią valandą išreikšti užuojautą. Jiems nereikėjo kalbėti jokia kita kalba kaip tik Kristaus meilės kalba. Jiems nerūpėjo, kad teks praleisti anūko gimtadienį ar kūdikio palaiminimą, kad ir kokie svarbūs būtų tie įvykiai. Jiems tik rūpėjo būti ten, kur Viešpats galėtų jais pasinaudoti, kad palaimintų vieno iš Jo vaikų gyvenimą. Ir kadangi jie to norėjo, Jis galėjo leisti jiems atstovauti Jam.

Retai kada tarnavimas būna patogus

Tai tiesa, kad nė vienam vyresnio amžiaus misionieriui nėra patogų palikti namus. Nebuvo patogų nei Džozefui Smitui, nei Brigamui Jangui, nei Džonui Teilorui ar Vilfordui Vudrafiui. Jie taip pat turėjo vaikų ir vaikaičių. Jie mylėjo savo šeimas kaip ir mes. Bet jie taip pat mylėjo Viešpatį ir norėjo Jam tarnauti. Kada nors gal sutiksime tuos didvyrius, padėjusius įsteigti šį Evangelijos laikotarpį. Tada džiaugsimės, kad ir mes neieškojome malonių paunksmių, kai turėjome tarnauti.

Kai kurie gali pasirinkti tarnauti tebegyvendami namuose. Kai insultas prikaustė Eisę Šumacher Nelson (ne giminė) prie vežimėlio, ji baiminosi, kad jos gyvenimo svajonė vykti į misiją su savo vyru Donu liks neįgyvendinta. Tada kaimynė papasakojo jiems apie Bažnyčios tarnybos misiją vyskupo sandėlyje. Taip paskatinti, jie pasikalbėjo su to sandėlio vadovu, užpildė paraiškos formas ir buvo pašaukti dvi dienas per savaitę tarnauti netoli jų namų esančiame vyskupo sandėlyje.

„Yra lengva tiesiog gulėti ir galvoti: esu niekam nereikalinga, – sako Eisė Nelson. – Bet dabar jaučiu, kad *esu reikalinga*. Ir tai buvo liudijimas man.“

Jūs tikrai reikalingi

Jei kyla pagunda galvoti, kad esate nereikalingi, leiskite man jus patikinti, kad esate reikalingi. Bažnyčioje nerasite misijos prezidento, kuris nenorėtų turėti daugiau porų, tarnaujančių jo misijoje. Vyresnio amžiaus misionieriai stiprina jaunus vyresniusius ir seseris. Jie padeda kitiems geriau vykdyti savo tarnavimo atsakomybes. Ar galite įsivaizduoti, ką reiškia vadovui, kuris vos keletus metus yra Bažnyčios narys, turėti galimybę sulaukti senų Bažnyčios narių pagalbos? Vyresnio amžiaus poros dažnai yra tiesioginis atsakas į vyskupų ir skyriaus prezidentų maldas.

Kad patenkintų savo misijų poreikius, skatiname misijų prezidentus ieškoti porų. Vyskupai turi ieškoti porų, kurios galėtų tarnauti. Tinklalapyje LDS.org yra daugybė puslapių, kuriuose surašytos galimybės vyresnio amžiaus poroms. Bet svarbiausia, poros gali atsiklausti ir klausti Dangiškąjį Tėvą, ar jau laikas jiems drauge tarnauti

Pora Seule, Pietų Korėjoje, mėgaujasi palaima tarnauti drauge.

misijoje. Iš visų reikalavimų galbūt svarbiausias yra *noras* tarnauti (žr. DS 4:3).

Liaupsindamas vyresnio amžiaus misionierių darbą, suvokiu, kad yra daug tokių, kurie norėtų tarnauti, bet negali. Amžiaus ar silpnos sveikatos primestus apribojimus, kaip ir svarbius šeimos narių poreikius, dera realiai įvertinti. Kai širdyje dega troškimas, bet yra tokie apribojimai, kiti gali būti jūsų rankos ir kojos, o jūs galite parūpinti jiems lėšų.

Vyresnio amžiaus poros, kad ir kas esate, kad ir kur esate, prašau pasimelsti dėl šios galimybės drauge susikurti nuostabių vyresnio amžiaus misionierių tarnavimo akimirklų. Dangiškasis Tėvas padės jums suprasti, ką galite padaryti. ■

IŠNAŠA

1. Jeffrey R. Holland in Joseph Walker, “Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries,” *Deseret News*, Sept. 14, 2011, 3.

Viršuje: Malmrouzai reguliariai susitinka su prezidentu Robisonu, kad aptartų, kaip panaudoti savo talentus tarnaujant kitiems. Virš šio teksto: jauni misionieriai ruošimo centre Akroje, Ganoje, sako, kad vyresnysis ir sesuo Malmrouzai yra tarsi antras tėvas ir antra mama, tarnaujantys su jais.

NAMUOSE AR SVETUR

Tarnaujančios iš savo namų ar išvykusios svetur, vyresnio amžiaus misionierių poros atvyksta ir padeda apylinkėse ir skyriuose, misionijos biuruose, lankytojų centruose, šventyklose; savo miesto misijose, įgyvendinant sveikatos projektus; įdarbinimo centruose, vykdant savarankiškumo, gydymosi nuo priklausomybės programas; šeimos istorijos centruose, išsaugant įrašus; Bažnyčios švietimo sistemoje, palaikant ryšius su visuomene, teikiant humanitarinę pagalbą ir kitur. Reikia vis daugiau ir daugiau porų.

Vyresnio amžiaus misionieriai —

REIKALINGI,
LAIMINAMI
IR MYLIMI

Vyresnio amžiaus misionierių poros tarnavimas gali būti lankstesnis, pigesnis ir smagesnis, nei gali atrodyti.

Ričardas M. Romnis

Bažnyčios žurnalai

„AR GALĖTUMĖTE ATVYKTI IR PADĖTI?“

Tai klausimas, į kurį Žeraldas ir Lorna Malmrouzai iš Vašingtono (JAV) jau atsakė. Jie atsakė „taip“, kai buvęs jų vyskupas, tuo metu tarnavęs misijos prezidentu, paklausė, ar jie galėtų su juo tarnauti Vest Indijoje. Jie vėl atsakė „taip“, kai jų kuolo prezidentas pašaukė juos atlikti tarnavimo misiją Bažnyčios valdyboje, Solt Leik Sityje, Jutoje, JAV – dirbti su kompiuteriais ir žmonėmis.

Kai jų buvęs vyskupas ir misijos prezidentas Reidas Robisonas paskambino vėl – šį kartą kaip misionierių ruošimo centro Akroje, Ganos Respublikoje, prezidentas, – jis paklausė, ar jie galėtų vėl padėti.

„Žinojome, kad galime pasitikėti Viešpačiu, – sako vyresnysis Malmrouzas. – Taigi nusprendėme ir toliau Juo pasitikėti.“ Jie atsakė „taip“, užpildė paraiškos formas, gavo pašaukimą ir netrukus jau buvo Ganoje.

Poros tarnavimas

Malmrouzų patirtis iliustruoja kai kuriuos principus, susijusius su vyresnio amžiaus porų tarnavimu misijoje, kuriuos gal ne visi supranta.

- *Misijos yra dvejetainės.* 1) Bažnyčios prezidentas pašaukia vyresnio amžiaus porą tarnauti jų vietovėje arba

svetur. (2) Kuolo prezidentas pašaukia Bažnyčios tarnybos misionierių porą vietiniams ar regioniniams poreikiams skirti dalį savo laiko – nuo 8 iki 32 valandų per savaitę. Dažniausiai jie gyvena ir tarnauja savo vietovėje, bet gali tarnauti ir svetur.

- *Misijų prezidentai kviečiami ieškoti porų, kurios gali tarnauti jų misijoje, taip pat poros gali pateikti savo pageidavimus.* „Nesakome, kad poros gali rinktis savo misijos užduotis, – aiškino vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo. – Pašaukimas vis tiek yra pašaukimas. [...] Bet mes kalbamės su vyresnio amžiaus poromis apie jų tarnystės pageidavimus ir atsižvelgdami į visus jų pageidavimus leidžiame jiems tarnauti, kur jie nori ir kaip jie nori.“¹
- *Misijos prezidentas kalbasi su poromis, kaip geriausiai panaudoti jų sugebėjimus ir galimybes.* „Kad jūsų, kaip vyresnio amžiaus poros patyrimas būtų kuo prasmingiausias, – sako prezidentas Robisonas, – jūs turite turėti galimybę darbuotis srityje, kuri jums patinka ir kurioje turite įgūdžių, dėl kurių galite jaustis naudingi.“

Pavyzdžiui, prezidentui Robisonui buvo naudinga žinoti, kad vyresnysis Malmrouzas kalba prancūziškai, nes daug afrikiečių kalba prancūziškai. „Aš maniau, kad jis

RUOŠKITĖS

„Mums reikia daug daug daugiau vyresnio amžiaus misionierių porų. [...] Ruoškitės. [...] Gyvenime nedaug bebūs tokių progų, kai galėsite mėgautis malonia dvasia ir pasitenkinimu, kylančiais iš nuolatinės tarnystės, drauge dirbant Mokytojo darbą.

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Mes ir vėl susirinkome“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

padės tvarkyti keliones ir vizas, – sako prezidentas Robisonas. – Bet jam atvykus supratau, kad iš tikrųjų jam tai nebuvo įdomu. Taigi pasiūliau jam panaudoti savo darbo kompiuteriu įgūdžius. Jis sutaupė mums daugybę laiko.“ Vyresnysis Malmrouzas taip pat padeda misionieriams, ypač prancūziškai kalbantiems misionieriams, paruošti vardus ir vykdyti šventyklos darbą už jų šeimų narius. Sesuo Malmrouz, atestuota gydytojo asistentė, buvo paskirta dirbti su misijos gydytoju ir sesele.

Jis paruošia kelią

Kaip ir Malmrouzai, taip ir kitos poros pastebėjo, kad kai jos pasitiki Viešpačiu, Jis paruošia kelią. Tai nutiko Alvinui ir Korasonai Rietams iš Kavito Filipinuose.

„Prieš dvejus metus iki mūsų sprendimo tarnauti misijoje, ėmėme rimtai tvarkyti savo šeimos verslo planus, – sako vyresnysis Rietas. – Mūsų sūnus ir dukra buvo baigę universitetą ir galėjo pavaduoti mus, bet buvo neaišku, kas spręs verslo problemas ir kaip į mūsų planus reaguos klientai.“

Seseriai Rietai taip pat buvo neramu palikti savo seną mamą. „Bijojau, kad, kol būsime išvykę, galime ją prarasti, – sako ji. – Taip pat jaučiausi nepasiruošusi Evangelijos mokymo iššūkiui.“

Jie pasitarė su savo vyskupu ir su pora, kuri neseniai tarnavo Davao. „Visi jie stipriai liudijo, kad Viešpats kiekvienai porai patars, kaip sutvarkyti savo namų, šeimos ir misijos finansavimo reikalus“, – sako sesuo Rieta.

„Kai meldėme patarimo, – sako vyresnysis Rietas, – į mūsų nuogaštavimus buvo atsakyta: nepaisant sunkumų verslas sekėsi gerai, mūsų klientai išreiškė džiaugsmą ir

palaikymą, o mūsų šeima rūpindamasi mūsų negaluojančia mama suartėjo. Pradėjome suprasti, kad Viešpats tikrai mums padės.“

Dabar Rietai tarnauja Filipinų Cagajan de Oro misijoje stiprindami narius ir vadovus.

Daugybė dalykų, kuriuos galite padaryti

Kai kurios poros abejoja dėl savo fizinių ribotumų, bet ne Kytas ir Dženilin Mauermenai iš Jutos, JAV. Prieš daugelį metų, praėjus vos keturiems mėnesiams nuo jų santuokos Los Andželo Kalifornijos šventykloje, Kytas buvo paimtas į karinę tarnybą ir pasiūstas vykdyti karinės užduoties. Jam, desantininkų būrio vadui, einant savo karių priešakyje sprogo pėstininkų mina. Jis neteko abiejų kojų. Kai grįžo namo, Dženilin bėgo jo pasitikti.

„Žinojau, kad man nereikia nerimauti, – sako Kytas, – nes mes sujungti amžina santuoka. Mano žmona visą laiką mane palaikė. Ji ir dabar mane kasdien palaiko.“

Kai sesuo Mauermen išėjo į pensiją, jie nusprendė tarnauti misijoje. Bet ar nesukels problemų tai, kad vyresniajam Mauermenai amputuotos abi kojos? „Visada yra dalykų, kurių *negaliu* padaryti, – sako jis, – bet visada yra daugybė dalykų, kuriuos *galu* padaryti, – žinojome, kad rasime vietą, kur būsime naudingi.“

Pildydamas savo paraiškos formas jis pažymėjo langelį, rodantį, kad jis tarnavo karinėse pajėgose. Netrukus jie gavo pašaukimą iš Bažnyčios ryšių su kariuomene biuro. „Aš turėjau identifikacijos kortelę, leidžiančią įeiti į karines bazes, tad jie paklausė, ar galėtų mus rekomenduoti ryšių su kariuomene misijai.“

Mauermenai buvo pašaukti tarnauti karinėje bazėje, esančioje Šiaurės Karolinoje, JAV. Vyresnysis Mauermenas pasakoja: „Užrašas

prie vartų bylojo: „Brego fortas, desantininkų namai.“ Kai sargybinis pasveikino mus desantininkų šūkiu „Visada atsidavęs!“ (All the Way!), tai buvo pirmas kartas po daugelio metų. Jaučiausi kaip namie, nors iki tol Brego forte nesu buvęs. Supratau, kad mūsų misijos pašaukimas tobulai tiko ir kad Viešpats rūpinasi manimi.

„Mes vedėme pamokas, kaip tapti savarankiškam ir atspariam, ir kaip stiprinti šeimą, – sako sesuo Mauermen. – Iš pradžių nenorėjome pasakoti savo istorijos, bet kai ją

portugalų kalbos įgūdžiams išblėsti. O sesuo Romrel nemo-kėjo portugalų kalbos. Studijos ir pastangos padėjo vyresniajam Romrelui susigrąžinti savo portugalų kalbos įgūdžius, o seseriai Romrel juos įgyti. Taip pat padėjo havajietiška gitara.

„Iš tikrųjų neketinau jos vežtis, – sako sesuo Romrel, – bet vyresnysis Romrelas buvo įkvėptas tai padaryti, ir dabar nuostabu matyti, kas iš to išėjo. Kai mokome besidominčiuosius ir vykdome aktyvinimo bei draugystės darbą, smagu ją groti giedant giesmes. Mes

Jveikę nerimą dėl finansų, vyresnysis ir sesuo Rietai tarnavo savo šalyje, Filipinuose.

Mauermenams tarnystė ryšių su kariuomene srityje tobulai tiko. „Jaučiamės tarsi grįžę namo“, – sako jie.

Įkvėpti atsivežti havajietišką gitarą Romrelai ją grojo, kad lankydamiesi namuose ir dainuodami giesmes galėtų susikalbėti universalia muzikos kalba.

papasakojome, viskas pasikeitė. Kariai ir jų žmonos žiūrėjo į mus ir sakė: „Jei jūs tai galite, galime ir mes.“

Mauermenai patyrė tokius teigiamus išgyvenimus Šiaurės Karolinoje, kad jie pasiprašė tarnauti vėl. Dabar jie du kartus per savaitę keliauja iš savo namų Oreme į Solt Leik Sitį tarnauti Bažnyčios ryšių su kariuomene biure. Jie taip pat moko vyresnio amžiaus poras Provo misionierių ruošimo centre, kur mato, kad beveik kiekvienoje grupėje yra žmogus, kuriam teko įveikti kliūtis, kad galėtų tarnauti.

Universalios kalbos

Pašaukti į Brazilijos Kujabos misiją Rendis ir Lu Elen Romrelai iš Jutos nerimavo. Nors vyresnysis Romrelas tarnavo Brazilijoje būdamas jaunas misionierius, jis leido savo

mokomės kalbos, o giesmės atneša stiprią dvasią.“

Nors jos portugalų kalbos įgūdžiai dar tik vystosi, ji jau laisvai susikalba per muziką. „Muzika suartina žmones, – sako ji. – Nors negaliu suprasti visko, ką apsilankymo metu jie sako, kai dainuojame, mes susivienijame.“ Pakviesti mokyklose kalbėti apie amerikiečių Padėkos šventę, Romrelai dainuoja dėkingumo dainas pagal havajietiškos gitaros akompanimentą. Sesuo Romrel, akompanuodama bažnyčioje, taip pat groja visuotinai įprastu instrumentu – pianinu.

O portugalų kalba? „Net jei nemokate laisvai kalbėti, padės vos keli išmokti žodžiai, – sako ji. – Vien pasisveikinimas su žmonėmis labai padeda. Pasakykite jiems, kad jūs mokotės. Kalbėkite paprastai ir pasikliaukite Dvasia.“ O Dvasia yra dar viena kalba, kuria visi gali kalbėti.

KĄ NORĖTUMĖTE, KAD PASAKYČIAU?

„Kai galvoju, kaip reikia vyresnio amžiaus misionierių, visada prisimenu mėgiamą giesmę „Aš eisiu tenai, kur norėsi Tu“ (*Giesmės*, 152) ir jos žinią: „Aš būsiu, kuo liepsi man būt.“

Vyresnysis Dalinas H. Ouskas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo.

REIKIA VYRESNIO AMŽIAUS MISIIONIERIŲ PORŲ

„Mūsų žinia visoms brandžioms poroms yra paprasta: mums labai jūsų reikia. Mes darome viską, ką galime, kad tarnauti galėtumėte kuo patogiau. [...] Šie laikai šaukiasi jūsų pagalbos. Yra žmonių, kuriems jūsų reikia. Prašome: vykite.“

Elder Jeffrey R. Holland of the Quorum of the Twelve Apostles, *Deseret News*, Sept. 14, 2011.

Tarnavimas namuose

Polas ir Merė Džyn Liuisai iš Jutos kartu tarnavo jau trijose misijose (Palmyros Niujorko šventykloje, Hong Kongo Kinijos šventykloje ir Kroatijos, Serbijos ir Slovėnijos seminarijose ir institutuose). Jie ruošėsi tarnauti dar vienoje, kai jų kuolo prezidentas paklausė: „Ar norėtumėte tarnauti čia, savo kuole, stiprindami misiją, kurioje gyvename?“

„Daugelis porų, pagalvoję apie tarnavimą misijoje, nerimauja, ką jie darys su savo namu, automobiliu, ar ką praleis savo šeimos gyvenime, – sako vyresnysis Liuisas. – Mes galėjome gyventi savo namuose ir važinėti savo automobiliu. Esame raginami dalyvauti šeimos veiklose, jei jos neprieštaruoja mūsų misionieriškoms atsakomybėms. Mes netgi buvome čia, kai gimė mūsų anūkas.“

Tarnaujantys iš namų Liuisai džiaugiasi galimybe susipažinti su savo kuolo nuolatiniiais misionieriais ir nariais.

Sorensenai dovanauja Kuko salų mokyklos vaikams mažus akmenėlius, kad šie primintų jiems išlikti Kristuje tvirtiems kaip uola.

„Mes čia naujokai, tad tai puiki galimybė, – sako sesuo Luis. – Tarnaujame su jaunais vyresniaisiais ir seserimis, palaikome glaudų ryšį su misijos prezidentu, dalyvaujame apygardos ir zonos susirinkimuose ir dirbame kartu su apylinkės misijos vadovais.“ Jie taip pat lanko besidominčiuosius ir mažiau aktyvius.

„Sutikome nuostabių žmonių, su kuriais kitaip nebūtume susipažinę, – sako sesuo Luis, – kai kurie iš jų buvo nuklydę nuo kelio. Matyti, kaip jie sugrįžta, priima apeigas ir vyksta į šventyklą, yra nuostabus palaiminimas.“

Šeimos palaimos

Kita vertus, Džilė ir Kentas Sorensenai, kurie yra iš to paties kuolo, sako, kad vienas geriausių būdų stiprinti savo šeimą pasirodė esąs tarnavimas toli nuo namų. Sesuo Sorensen sako: „Vienas iš pagrindinių pasiteisinimų, dėl kurių sutuoktiniai sako negalį vykti, yra anūakai, susituokę vaikai, patiriantys sunkumų, besilaukiančios dukros, seni tėvai ir panašios aplinkybės. Šeima yra svarbiausia, ir jūs ilgitės jų kasdien. Bet tarnavimas misijoje yra galinga žinia, kad misionieriškas darbas taip pat svarbus.“

Be to, kaip pastebi vyresnysis Sorensenas, „šiais laikais yra tiek

daug būdų palaikyti ryšį, kad jūs galite daryti tai nuolat“.

Sorensenų misionieriška kelionė prasidėjo prieš trejus metus, kai jų vyskupas paprašė juos kas mėnesį rengti vakarones poroms, svarstančioms misionieriškos tarnystės klausimą. „Nuolat apie tai kalbėjome, – sako sesuo Sorensen, – tad turėjome vykti patys!“ Jie buvo pašaukti tarnauti Kuko salose, kur Džilo seneliai tarnavo prieš 50 metų.

Dabar, šalia kitų pareigų, jų paprašė vesti Biblijos pamokas mokyklose.

Visame pasaulyje poros sako, jog padedant kitiems, tarnavimas drauge stiprina jų pačių santuoką ir artina juos prie Dangiškojo Tėvo.

„Mes kalbame, kad Kristus yra uola, – sako vyresnysis Sorensenas. – Mes padovanojame mokiniams po mažą uolos gabalėlį ir skatiname juos išlikti tvirta uola Kristuje. Dabar visur, kur tik einame, mus pamatę žmonės sako: „Tvirta uola!“

Atvykite ir padėkite

Jei svarstote apie nuolatinę misiją ar Bažnyčios tarnybos misiją, visos minėtos poros užduotų jums tą patį klausimą, kurį prezidentas Robisonas uždavė Žeraldui ir Lornai Malmrouzams: „Ar galėtumėte atvykti ir padėti?“ Ir jie jums pasakys, kad nepriklausomai nuo to, kaip tarnausite, tikri yra šie žodžiai: jūs reikalingi, jūs galite padėti ir jūs būsite laiminami ir mylimi. ■

IŠNAŠOS

1. “Elder Jeffrey Holland: LDS Church Desperately Needs More Senior Missionaries,” *Deseret News*, Sept. 14, 2011, deseretnews.com.

DAUG GALIMYBIŲ TARNAUTI

Tinklalapyje lds.org/callings/missionary galite sužinoti apie dabar esančias galimybes, klausti dabar tarnaujančių ir rasti atsakymus į klausimus.

LENGVIAU NEI KADA NORS

Dėl lanksčių taisyklių poroms tarnauti yra lengviau

- Bažnyčios tarnavimo poros gali gyventi savo namuose ir tarnauti savo vietovėje.
- Poros gali tarnauti 6, 12, 18 ar 23 mėnesius. Užsienyje jos gali tarnauti mažiau nei 18 mėnesių, jei susimoka už kelionę.
- Dėl kritinių įvykių šeimoje poros, pačios padengdamos kelionės išlaidas, gali trumpam išvykti namo (įprastai tai neturėtų trukti ilgiau nei septynias – dešimt dienų).
- Pragyvenimo išlaidos yra ribotos. Už pragyvenimą (nuomą, patarnavimus ir baldus) poros moka ne daugiau nei nustatytą sumą.
- Gyvenamoji vieta bus saugi ir patogi. Misijos ar krašto biurai užtikrina, kad gyvenamosios patalpos bus švarios, kukliai apstatytos ir ekonomiškos.
- Ne toks įtemptas tvarkaraštis. Iš porų nereikalaujama dirbti tiek pat valandų ir atlikti tokių pat veiklų kaip iš jaunų vienišų misionierių.
- Galima dažniau susisiekti su šeimos nariais. Poros gali susisiekti su savo šeimos nariais dažniau, nei tai numatyta jauniems vienišiams misionieriams.

KAI
į namus smogia
pornografija –
gydytis reikia
IR ŽMONOMS, IR VYRAMS

Savo akimis mačiau, kad gydančioji Gelbėtojo galia gali aplankyti ir vyrus, ir jų žmonas, kai vyrus kamuoja pornografijos potraukis.

Vardas neskelbiamas

Per šešis pirmuosius mano tarnavimo vyskupu mėnesius kelios mano apylinkės poros atėjo pas mane konfidencialiai pasakyti, kad vyrą kamuoja pornografijos potraukis. Kartais žmona svirduliudavo priblokšta ką tik sužinotos sukrečiančios paslapties; kitos žmonos tai žinojo mėnesius ar metus.

Kiekvienai iš tų porų jaučiau gailėstį ir jaučiau išperkančią Gelbėtojo galią, kai reguliariai ir rūpestingai kalbėjau su

kiekvienai iš tų brolių, stengdamasis padėti jiems „nusikratyti grandines to, kuris netruks [juos] surišti“ (2 Nefio 9:45).

Tačiau turbūt gausiausiai besiliejančią Dvasią jaučiau susitikęs su jų žmonomis. Supratau, kad, nors kai kurios žaizdos buvo šviežios, o kitos per metų metus tapo randais, visos tos seserys išgyveno stiprų dvasinį skausmą, kurį sukėlė klausimas: „Ką aš padariau ne taip, kad jį traukiu nebe aš?“ arba „Kodėl jis nori įsivaizduoti save su kita, o ne su manimi?“

Kadangi prasižengė vyras, vyskupas linkęs manyti, kad būtent vyrui reikia galimybės pasinaudoti raktais, atrakinančiais gydančią Gelbėtojo galią. Bet supratau, kad žmonai ne mažiau reikia būti išgydytai nuo skausmo ir traumos nei vyrui būti išgydytam nuo nuodėmės ir įkyraus potraukio.

Savo pamokslė nefitams pranašas Jokūbas smerkė vyrus už jų neištikimybę savo žmonoms, „daugelio kurių jausmai Dievo akyse nepaprastai švelnūs ir skaisčius, ir trapūs, kas patinka Dievui“ (Jokūbo knygos 2:7). Jis tęsė: „Savo blogais pavyzdžiais jūs sudaužėte savo švelnių žmonių širdis [...] ir jų širdžių kūkčiojimai kylo pas Dievą prieš jus“ (Jokūbo knygos 2:35). Šiuos kūkčiojimus mačiau savo akimis.

Dažnai juos sukeldavo ne tik tai, kad žmona jausdavosi išduota dėl to, kad jos vyras domisi pornografija, bet ir tai, kad kamuojamas vidinės kovos, vyras jai pasakė žeminančius žodžius ir šiurkščiai su ja elgėsi. Iš tikrųjų, neretai vyrai, kurių blogas įprotis iškilo į dienos šviesą, kaltę dėl savo elgesio suverčia žmonai, primindami visokius veiksmus, kuriuos ji padarė ar kurių nepadarė. Liūdna, bet neretai žmonos priima tuos kaltinimus ir net patiki jais.

Viena tokia pora sėdėjo mano kabinete vos kelioms dienoms praėjus po to, kai vyras atskleidė savo pornografijos vartojimo įprotį, kamuojantį jį nuo jaunystės. Klausydama Paramos bendrijos pamokos, paruoštos pagal 2014 metų balandžio visuotinėje konferencijoje pasakytą

sesers Lindos S. Ryvs kalbą „Apsauga nuo pornografijos – tai į Kristų susitelkę namai“, žmona pradėjo atpažinti savo vyro kritiškame elgesyje su ja daugelį požymių, kuriuos apibūdino mokytoja. Po pamokos ji priėjo prie savo vyro ir paklausė, o jis išpažino taip seniai slėptą paslaptį. Jos ir taip pažeista savigarba dabar susijungė su karštu apmaudu. Per pirmą susitikimą su manimi jiems sunkiai sekėsi įsivaizduoti, kad jų santuoka galėtų tęstis. Patikinau juos, kad viltis yra, daviau jiems pirmą patarimą ir paprašiau sugrįžti ir susitikti su manimi individualiai.

Ruošdamasis šiems susitikimams aš karštai meldžiausi ir peržiūrėjau patarimus, pateiktus tinklalapyje LDS.org,

KAIP GALI PADĒTI KUNIGYSTĒ TURINTYS VADOVAI?

Vadovų pastangos, kad pornografijos varginamų narių sutuoktiniai jaustųsi išgirsti ir suprasti, gali būti tokios pat svarbios kaip bet koks kitas konsultavimas. Apsvarstykite šiuos patarimus iš Ministering Resources (ministering.lds.org):

- Reguliariai susitikite ir palaikykite.
- Pabrėžkite, kad Gelbėtojas gali asmeniškai gydyti pornografijos vartotojo sutuoktinį (žr. Almos 7:11 ir Mato 11:28–30).
- Kai tinka, pasiūlykite asmeniui apsvarstyti galimybę lankytis gydymosi nuo priklausomybės programos pagalbos grupės, ar kitos panašios grupės, susirinkimuose.

- Padėkite sutuoktiniui suprasti, kad jis ar ji gali gauti asmeninį įkvėpimą, kad sužinotų, kaip nusistatyti aiškias ribas tarpusavio santykiuose ir namuose.
- Padėkite sutuoktiniui rasti patikimą draugą ar šeimos narį, kuris galėtų teikti nuolatinę prasmingą pagalbą.
- Padėkite pornografijos vartotojui prisiimti atsakomybę už savo veiksmus ir palaikyti savo sutuoktinį.
- Apsvarstykite, ar nevertėtų pornografijos vartotojo sutuoktinį nukreipti pas gydytoją ar psichologą. Raskite vietines įstaigas, teikiančias paslaugas pagal Evangelijos principus.

Apačioje: Kerė buvo priblokšta, kai sužinojo apie savo vyro priklausomybę nuo pornografijos, bet ji rado viltį ir gydymą per Jėzų Kristų ir Jo Apmokėjimą.

Ministering Resources, ypač skyriuje, skirtame pornografijos vartotojų sutuoktiniams. Ten rašoma: „Parodykite meilę bei rūpestį ja ir jos sutuoktiniui. Paaiškinkite, kad ji nėra atsakinga už tai, kad jos sutuoktinis domisi pornografija ir nederamai elgiasi su ja, ir kad ji neprivalo kęsti užgaulaus elgesio.“

Kai susitikau su ta seserimi, man reikėjo to patarimo ir aš ji išsaciau kartu su patikiniu, kad jos vyras taip elgėsi visai ne dėl jos, ne dėl to, ką ji padarė ar nepadarė, o dėl jame vykstančio vidinio konflikto. Pamačiau, kaip ją užliejo palengvėjimo ir nusiramimo banga, kai ji suvokė šiuos žodžius ir pajuto Dvasios patvirtinimą, kad jie buvo tikrai teisingi. Baigiantis pokalbiui ji paklausė, ar nesuteikčiau jai kunigystės palaiminimo. Suvokiau, kad esu vienintelis, į kurį ji gali kreiptis tokio palaiminimo, nes ji nenorėjo, kad apie jos padėtį sužinotų šeima ar draugai.

Kad padėčiau vyrui išgyti, pasiūliau jam lankytis vietinėje pastarųjų dienų šventųjų gydymosi nuo priklausomybės grupėje, o jo žmoną pakviečiau lankytis atitinkamoje grupėje sutuoktiniams ir šeimos nariams. Ji man papasakojo apie palengvėjimą, kurį pajuto susitikusi su seserimis, suprantančiomis, ką jai tenka iškentėti, ir viltį, kurią įgijo matydama poras, perbridusias per tokį patį

išbandymą ir sugebėjusias išeiti iš jo drauge.

Praėjo jau keli mėnesiai nuo mūsų pirmo susitikimo su ta pora, ir dėl mūsų dažno bendravimo mano meilė ir rūpestis jais išaugo. Nors suvokiu, kad jų tolimesnis kelias nebus lygus, kiekvieną mėnesį džiaugiuosi sužinojęs, jog tas vyras nepasiduoda geismui ir pornografijai, ir, kas yra akivaizdu, išaugusia jo žmonos saviverte ir pasitikėjimu.

Neseniai kalbėdamas su jais pastebėjau, kad skausmą ir ašaras, kuriuos patyriau ankstesniuose susitikimuose, pakeitė dažnos šypsenos ir net juokas. Bet turbūt didžiausias pasiekimas yra atsiradusi viltis – viltis, kad jų santuoka ne tik gali tęstis, bet kad ji netgi gali tapti kažkuo gražiu ir išaukštinančiu.

Pripažįstu, kad, deja, ne kiekviena pora patiria tokį rezultatą. Kai kurios santuokos gali žlugti, kai pornografijos vartotojas atsisako daryti pažangą. Tačiau, nepriklausomai nuo to, kokį kelią pasirinks vyras, supratau, kad patarimas tarnauti žmonoms yra įkvėptas. Tikiuosi, kad nė viena sesuo, atsidūrusi tokioje padėtyje, nesijaus savo vyskupo nepastebėta, neteisingai suprasta ar nuteista. Vyskupo tarnavimas yra pagrindinis kanalas, per kurį Gelbėtojas apreiškia savo galią visiškai išgydyti kiekvieną širdį – net tas, kurios buvo „pervertos gilių žaizdų“ (Jokūbo 2:35). ■

PATARIMAI IR PAGUODA SUTUOKTINIAMS

„Kaip vadovai, esame labai susirūpinę dėl sutuoktinių ir šeimų tų žmonių, kuriuos kamuoja priklausomybė nuo pornografijos. Vyresnysis Ričardas G. Skotas prašė: „Jeigu nesate rimtai nusidėję, nekentėkite be reikalo dėl kitų žmonių nuodėmių. [...] Galite užjausti. Tačiau neturite jaustis atsakingi už tuos poelgius.“ Žinokite, kad nesate vieni. Pagalba yra. Sutuoktiniams yra prieinami gydymosi nuo priklausomybės susirinkimai, įskaitant susirinkimus telefonu, suteikiančius galimybę sutuoktiniui skambinti susirinkimo metu ir dalyvauti neišeinant iš namų.“

Linda S. Ryvs, antroji patarėja visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje, „Apsauga nuo pornografijos – tai į Kristų susitelkę namai“, 2014 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga.

Sargybiniai ANT BOKŠTO

„Ant tavo mūrų,
Jeruzale, pastačiau
sargybinius; niekuo-
met, nei dieną, nei
naktį, jie nenurims.
O jūs, kurie prime-
nate Viešpačiui,
neduokite sau
ramybės!“

Izaijo 62:6

Sargybiniai

Tai sargybiniai, kurie būdavo pastatomi ant sienos ar bokšto, kad stebėtų aplinką ir įspėtų apie toluoje pastebėtą artėjančią pavojų. Jie būdavo įdarbinami saugoti miestus, vynuogynus, laukus ar ganyklas.

Bokštų tipai

Miesto sienos bokštai paprastai buvo statomi prie vartų ar kampuose (žr. 2 Metraščių 26:9). Bokštai prie vartų ir kampuose sudarydavo geras sąlygas pastebėti artėjančius pavojus ir atremti priešų puolimus (žr. 2 Metraščių 26:15).

Tvirtovės ar įtvirtinti

bokštai paprastai būdavo

pavieniai aukštesni ar kitose strateginėse vietose pastatyti statiniai.

Kartais jie būdavo pakankamai dideli, kad taptų paskutine priebėga viso miesto žmonėms, kai juos užpuлдavo priešai (žr. Teisėjų 9:46–52).

Bokštai vynuogynuose, laukuose ir ganyklose buvo maži statiniai, skirti padėti apsaugoti derlių ir gyvulius nuo vagių ir žvėrių (žr. 2 Metraščių 26:10; Izaijo 5:2; 27:3). Dažnai apatinė jų dalis būdavo įrankių sandėliukas.

PAREIGA STEBĖTI

„Ištisus šimtmečius pranašai vykdė savo pareigą įspėdami žmones apie

jų laukiančius pavojus. Viešpaties apaštalų pareiga yra stebėti, įspėti ir padėti tiems, kurie ieško atsakymų į esminius gyvenimo klausimus.“

Vyresnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Prie šturvalo stovi Dievas“, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

BIBLINIAI FAKTAI

Senajame Testamente Viešpatis tvirtovė ar įtvirtintą bokštą kartais vadina pastoge, apsauga, priebėga (žr. Psalmyno 18:2; 61:3; Patarlių 18:10;

2 Samuelio 22:3), o pranašus kartais vadina sargybiniais (žr. Izaijo 62:6; Jeremijo 6:17; Ezechielio 3:17; 33:7; Ozėjo 9:8; Michėjo 7:4).

„Žmogau, paskyriau tave Izraelio namų sargybiniumi. Kai tik išgirsi iš mano lūpų žodį, mano vardu juos perspėsi“ (Ezechielio 3:17; taip pat žr. Ezechielio 33:1–7).

Sargybiniai ant bokšto

mato iš aukštai. Kaip Dievo pašaukti ir įgalioti tarnai, pranašai yra atskirti nuo pasaulio, priartinti prie Dievo ir gali matyti dalykus iš dangiškos perspektyvos.

Mato tai, ko kiti negali matyti. „Regėtojas gali žinoti apie tai, kas įvyko, ir taip pat apie tai, kas įvyks, ir per juos viskas bus apreikšta, arba, tiksliau tai, kas yra slapta, bus atskleista ir paslėpti dalykai išeis į šviesą, ir tai, kas nežinoma, jų dėka bus padaryta žinoma, ir taip pat jų dėka bus padaryta žinoma tai, kas kitaip negalėtų būti žinoma“ (Mozijo 8:17).

Yra budrūs. Šventa pranašų pareiga yra įspėti mus apie artėjančius pavojus, ir jie tai daro nepriklausomai nuo viešosios nuomonės ar visuomenėje vyraujančių tendencijų.

Įspėja apie pavojų, kol jis dar toli. „Pranašas demaskuoja nuodėmę ir išpranašauja jos pasekmes. Jis yra teismo skelbėjas. Kartais pranašai įkvepiami pranašauti ateitį žmonijos labui (Raštų rodyklė, „Pranašas“).

Siūlo saugumą ir apsaugą. Klausydami pranašų įspėjimų galime rasti saugumą ir išvengti negandų, kurios gali mus užklupti pavieniui ar bendrai visus, jei neklausysime. ■

ANTRA GALIMYBĖ

Kai pirmą kartą jį sutikau, nešiausi smuiką.

Jis šliurino šalia manęs, kai ėjau į valgyklą, mano smuiko dėklui maskatuojant man prie kojos.

„Smuikas“, – priėjęs tarė jis.

„Taip“, – patvirtinau.

Iki tol nebuvo kalbėjusi su neįgali žmogumi, tad nežinojau, ką dar pasakyti. Jis atsekė paskui mane iki mano stalo ir atsisėdo šalia, rodydamas į mano smuiko dėklą.

„Smuikas“, – vėl tarė jis.

Aš atidariau dėklą ir jo akys suspindo. Jis nerangiai timptelėjo stygas. Man širdis ėmė daužytis, kai pagalvoju, kad jis gali nutraukti stygas, ir aš atsargiai uždariau dėklą. Prieš nueidamas jis apkabino mane.

Po to dažnai jį matydavau.

„Smuikas“, – priėjęs tarė Viljamas.

Vos mane pamatęs jis apglėbdavo mano pečius ir pabučiuodavo mano viršugalvį.

Kol ėjau į mokyklą, pamačiusi jį ateinantį visada stengiausi išvengti susitikimo su juo. Kai jis surasdavo mane ir dusindavo savo apkabinimais ir drėgnais bučiniais, aš juos toleruodavau priverstinai šypsodamasi kelias sekundes, bet po to greitai nueidavau netarusi nė žodžio.

„O ne“, – sumurmėjau pamačiusi jį per paskutinį mokyklos orkestro koncertą. Po koncerto jis atvingiavo prie manęs, kai stovėjau su draugais koridoriuje.

Mano draugai atsitraukė, kai jis priėjo plačiai šypsodamas ir išskėtęs rankas apsikabinimui.

„Viljamai!“

Atsigrėžiau ir pamačiau moterį, skubančią mūsų link.

„Atsiprašau, – tarė ji, imdama jį už parankės. – Viljamui patinka smuikas. Jis maldavo, kad atvežčiau jį į šio vakaro koncertą. Eime, mielas.“

Iki šios akimirkos nesuvokiau, kad nežinojau jo vardo. Susitikau su juo prieš dvejus metus, bet tiek laiko jo vengiau, kad nepadariau nieko, kad jį pažinčiau. Kai stebėjau nueinančius

Viljamą ir jo mamą, per mane nuvilnijo gėdos bangos.

Po kelerių metų, kai ištekėjau, pagimdžiau gražų berniuką, sergantį Dauno sindromu, kurį pavadinome Spenseriu. Žiūrėdama į savo sūnų dažnai prisimenu Viljamą ir pagalvoju, ar ir Spenserio patyrimai bus panašūs. Ar žmonės vengs jo dėl to, kad jis per daug bučiuojasi ir per stipriai apsikabina? Ar jo bendraamžius glumins jo negalia?

Kai Spenseris buvo keturių mėnesių, nusivežiau jį į mūsų vietinę ligoninę patikrinti sveikatą. Pasiėmusi jį iš automobilio pamačiau iš ligoninės išeinančius du žmones. Sunku buvo patikėti, kad tai Viljamas ir jo mama.

„Viljamai! – šūktelėjau, kai priėjome, o mano širdis daužėsi krūtineje. – Labas!“ Jis lėtai perėjo per automobilių stovėjimo aikštelę plačiai šypsodamas. Jis ištiesė savo ranką, pagriebė manąją ir entuziastingai ją purtė.

„Kaip laikaisi?“ – paklausiau.

„Smuikas“, – atsakė jis iš jaudulio spindinčiomis akimis.

Smuikas. Jis irgi mane prisiminė.

„Taip, – atsakiau virpančiu balsu juokdamasi pro ašaras, – aš grojau smuiku.“

Mums besikalbant, širdyje ėmiau melsti Dangiškąjį Tėvą, kuris žinojo, kaip troškau susitikti Viljamą vėl, švelnių pasigailėjimų. Esu dėkinga, kad Dievas matė mane – jauną vargstančią mamą, priblokštą savo sūnaus sveikatos problemų ir nerimaujančią dėl jo ateities, – ir davė man patyrimą, kuris priminė man, kad Jis žino apie mus. ■

Keilė Boldvin, Arizona, JAV

Išgirdau, kaip mokėdama moteris ant prekystalio pažėrė daugybę smulkių monetų.

EIK, PADĖK JAI

Degalinėje stovėjau eilėje prie kasos. Prieš mane stovėjusi mama su dviem mažais vaikais paprašė degalų už 3 dolerius ir du kūgelius vanilinių ledų.

Iš pirmo žvilgsnio matėsi, kad jie labai neturtingi. Vaikai buvo basi ir vilkėjo nudriskusiais rūbais.

Išgirdau, kaip mokėdama moteris ant prekystalio pažėrė daugybę smulkių monetų.

Sumokėjęs už degalus aš išėjau ir žvilgtelėjau į tos mamos automobilį. Tai buvo senas modelis, kuris tikriausiai suvartodavo labai daug degalų.

Man pagailo tų dviejų vaikų motinos, bet užvedžiau motociklą ir nuvažiavau vykdyti savo darbų.

Nepraėjus nė minutei, kai išvažiavau į kelią, išgirdau kuždesį: „Eik, padėk jai.“ Tas raginimas pasikartojė dukart.

Papurčiau galvą, galvodamas, kad ji jau turbūt išvažiavo. Kad ir kaip būtų, ką aš jai pasakysiu?

Kuždesys aiškiai pasigirdo trečią kartą: „Eik, padėk jai!“

Aš pasukau atgal į degalinę bandydamas sugalvoti, ką jai pasakysiu, jei ji dar ten.

Sugrįžęs pamačiau, kad jos automobilio durys atidarytos. Ji sėdėjo vairuotojo sėdynėje, o jos maži vaikai mėgavosi ledais ant galinės sėdynės.

Aš trumpai pasimeldžiau, klausdamas Dangiškojo Tėvo, ką turėčiau

pasakyti. Tas pats balsas man tarė: „Prisistatyk ir paklausk, ar jai reikia pagalbos.“ Aš priėjau ir prisistačiau. Pasakiau, kad pajutau raginimą jos paklausti, ar jai nereikia pagalbos.

Ji ėmė verkti ir atsakė: „Aš ką tik baigiau melstis Jėzui, prašydama, kad Jis atsiųstų man ką nors, kas man padėtų.“

Dangiškasis Tėvas atsakė į jos maldą. Aš pripyliau jos automobilio degalų baką ir daviau jai mūsų Vyresniųjų kvorumo nario, kuris tuo metu ieškojo darbuotojų, telefono numerį. Nežinau, kaip sekėsi tai jai naujai mamai po to, bet džiaugiuosi, kad paklausiau raginimo jai padėti. ■

Tomas Robinsas, Kalifornija, JAV

NEŠAUK!

Mudu su Bobu sėdėjome policijos automobilyje laukdami kokio nors neteisėtą veiklą išduodančio ženklų. Pasalą surengėme prieš dvi valandas pastebėję automobilį, paminėtą per policijos radijo pranešimą.

Buvome įspėti: „Vyksta ginkluotas

apiplėšimas. Du vyrai, abu ginkluoti. Juos ką tik matė oranžiniame automobilyje. Liudytojai sako, kad tie vyrai žiaurūs ir pasiruošę šaudyti.“

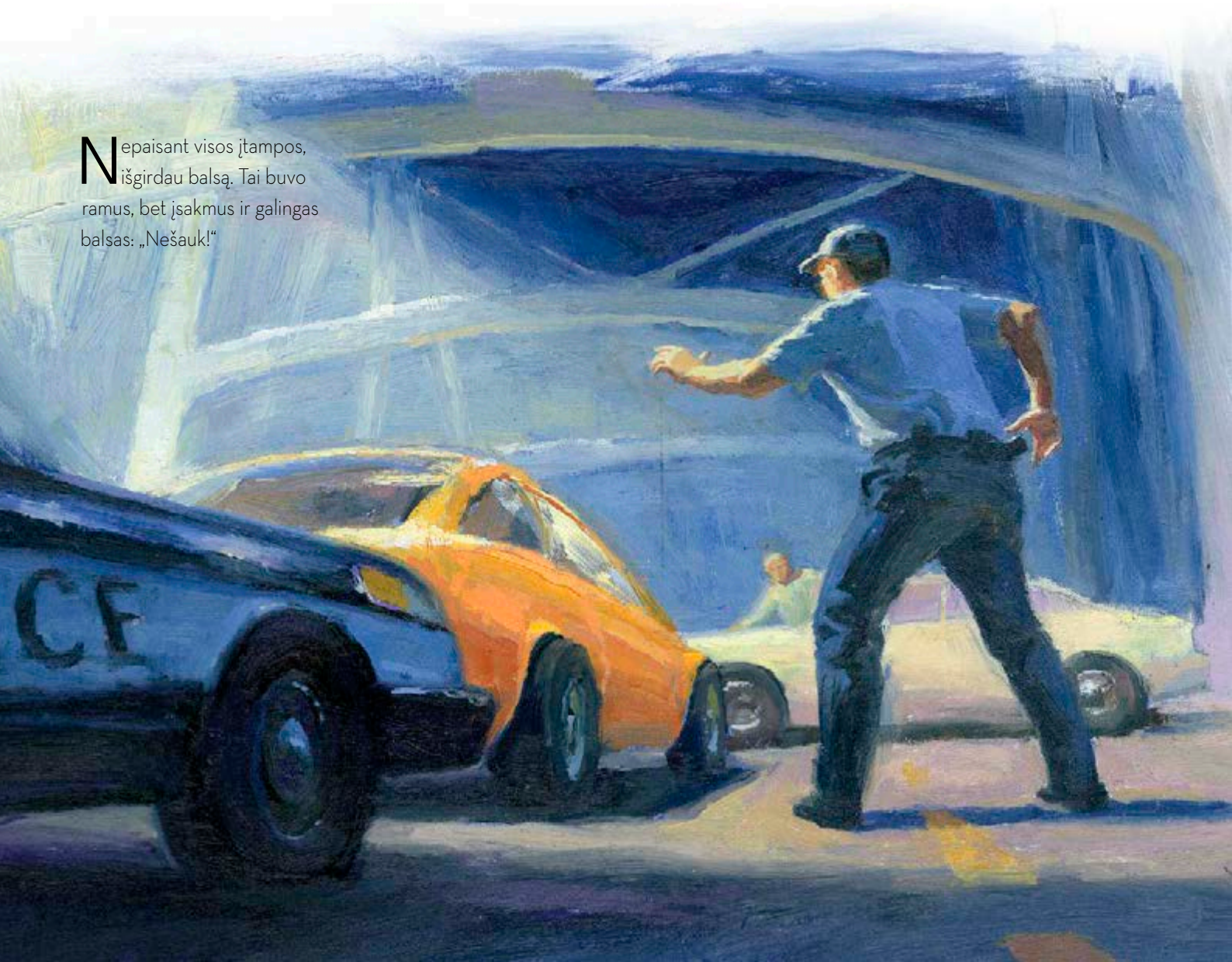
Mūsų rajone įvyko daug ginkluotų apiplėšimų, tačiau nepaisant visų mūsų pastangų plėšikai vis pasprukdavo. Lioviausi apie tai galvojęs,

nes tamsioje gatvėje pamačiau, kaip iš namo išėjo du žmonės ir įšoko į oranžinį automobilį. Dabar jie važiavo mūsų link.

„Prašau pastiprinimo, – pasakiau per radiją. – Įtariamieji važiuoja į šiaurę nuo mūsų posto.“

Mūsų pastiprinimas, du tyrėjai

Nepaisant visos įtampos, išgirdau balsą. Tai buvo ramus, bet įsakmus ir galingas balsas: „Nešauk!“

civiliais drabužiais nežymėtame automobilyje, ėmė važiuoti to automobilio priekyje, o mudu su Bobu sekėme iš paskos. Kai visi trys automobiliai užvažiavo ant tilto, pastiprinimo automobilis staigiai sustojo skersai tilto priešais oranžinį automobilį, o mes sustojome jam iš paskos ir taip užkirtome kelią įtariamiesiems. Jų automobilis beveik iš karto sustojo ir abu įtariamieji pasilenkė savo automobilyje, tad jų nebeatėme.

„Išlipkite iš automobilio rankas užsidėję ant galvos!“ – įsakiau išlipęs iš savo automobilio. Niekas neatsiliepė.

Pasirengęs šauti vėl įsakiau: „Išlipkite iš automobilio rankas užsidėję ant galvos! Vykdykite nedelsdami!“

Staiga vairuotojas atsitiesė ir atsisuko į mane. Pamačiau, kad jo rankose sužibo kažkoks nikeliuotas daiktas.

Policininko paruošimas ir sveikas protas liepė man nuspausti gaiduką, kad išgelbėčiau savo gyvybę. Bet nepaisant tos akimirkos įtampos, išgirdau balsą. Tai buvo ramus, bet įsakmus ir galingas balsas: „Nešauk!“

„Galėjau būti bet kurią akimirką pašautas, bet laukiau, kada automobilyje kas nors šaus pirmas. Vairuotojas pakėlė savo rankas prie galvos tarsi laikydamas ginklą, o po to nuleido jas prie juosmens.

„Nė iš vietos!“ Įsakiau ir šokau prie automobilio. „Nejudėt!“

Tą akimirką jaučiausi lyg televizijos seriale... kol nepamačiau, kad mūsų „užkietėję nusikaltėliai“ tėra dvi išsigandusios merginos. Tai, ką palaikiau ginklu, tebuvo saugos diržo sagtis.

Netrukus išsiaiškinome, kad merginos buvo paskolinusios automobilį savo vaikinams. Jos nė nenutuokė, kokie jie žmonės.

„Jau galvojau, kad tau galas, Kalai! – vėliau man sakė Bobas. – Norėjau šauti. Nežinau, kodėl nešoviau.“

Du tyrėjai iš nežymėto automobilio sakė tą patį, nes tik aš girdėjau tą balsą. Žinau, kad tik dangaus jėgos galėjo išgelbėti tas dvi merginas nuo mirties ir keturis policininkus nuo tragiškos klaidos. Šis įvykis įtikino mane, kad Dangiškasis Tėvas gali įsikišti ir įsikiš mūsų labui. ■

Vardas neskelbiamas

MOKYK JUOS SKAITYTI MORMONO KNYGA

Kai tarnavome Ženevos Šveicarijos misijoje, aš buvau pašauktas ir paskirtas tarnauti skyriaus prezidentu, o mano žmona buvo pašaukta tarnauti Paramos bendrijos prezidente. Mes iš visų jėgų drauge dirbome,

kad atgaivintume merdintį skyrių. Šis 1960 metais suorganizuotas skyrius jau daugelį metų nematė krikštų ir jau 15 metų nesuuntė į misijos lauką misionierių.

Buvo akivaizdu – kad išspręstume daugelį iššūkių, su kuriais susidūrė skyrius, mums reikėjo Viešpaties pagalbos. Kai pasimeldžiau dėl skyriaus iššūkių, Viešpaties Dvasia man pasakė: „Mokyk narius skaityti Mormono Knygą ir jus lydės sėkmė.“

Nedelsdami sudarėme planus įpareigoti visus narius pradėti skaityti Mormono Knygą.

Tai davė nepaprastus vaisius. Į skyrių sugrįžo ramybė ir Dvasia. Prie Bažnyčios prisijungė naujos šeimos. Skatinamas troškimo tarnauti jaunuolis išvyko į misiją. Buvo sustiprintos kelios pašlijusios santuokos ir šeimos. Šis skyrius ir dabar stiprėja.

Mes ir skyriaus nariai patys įsitikiname stebuklinga Mormono Knygos galia. Ji iš tiesų yra mūsų religijos ir mūsų liudijimų apie Evangeliją ir Jėzų Kristų sąvaros akmuo. Mylime ją visa širdimi. Ji yra amžinos ir nekintančios tiesos šaltinis.

Šis patyrimas mus pamokė, kad Mormono Knyga yra patikimiausias būdas padėti savo broliams ir seserims išsivaduoti iš žemę dengiančių dvasinės tamsos šešėlių. Ši knyga neša ramybę, džiaugsmą, laimę ir troškimą sekti Gelbėtoju Jėzumi Kristumi. ■

Emiljanas Rijus iš Kvebeko, Kanados

Kaip atpažinti Šėtono klastotes?

Denis C. Gontas

Parduotuvėje dėdamas porą JAV dolerių banknotų į piniginę, atkreipiau dėmesį į vieną iš jų. Man pasirodė, kad jo žalia spalva šviesesnė nei kitų, tad apžiūrėjau jį atidžiau. Tada pastebėjau, kad prezidento Džordžo Vašingtono atvaizdas nepakankamai ryškus. Čiupinėjant banknotą jautėsi, kad net popierius kitoks. Tai buvo klastotė! Kasininkė pakeitė jį tikru doleriu, o suklastotą dolerį atidavė parduotuvės vadybininkui.

Nuo tada daug mažčiau apie tą suklastotą dolerio banknotą. Galvojau, kaip ilgai jis buvo apyvartoje ir kiek žmonių apkvailino per tą laiką. Tiesą sakant, jei būčiau neatidus, galėjau ir aš būti apkvailintas. Bet lygindamas jį su tikru doleriu ir ieškodamas skirtumų, o ne panašumų, galėjau pasakyti, jog tai klastotė.

Mormono Knygoje aprašyta daugybė dvasinių klastotojų, kurie vadavosi šėtoniškais melavimo ir apgaudinėjimo metodais siekdami savo naudos. Studijuodami jų triukus

ir taktikas, pradėdame matyti jų klaidas panašiai, kaip ir išlavinta akis pradeda matyti skirtumus tarp tikro ir suklastoto banknoto. Kuo labiau savo akį išlaviname stengdamiesi išvelgti skirtumus, tuo geriau esame pasiruošę demaskuoti šių laikų klastotojus ir pasipriešinti jų melams.

Žvalgybinės informacijos apie Šėtono klastotes rinkimas

Šėtonas stengiasi mus nuklaidinti savo dvasinio klastojimo metodais, ir jei nebūsime atidūs, būsime apkvailinti. Prezidentas Džozefas F. Smitas (1838–1918) įspėjo: „Šėtonas yra įgudęs klastotojas, ir kadangi pasauliui siunčiama vis daugiau tikros Evangelijos tiesos, jis platina suklastotos doktrinos valiutą. Saugokitės tos jo suklastotos valiutos, nes ji atneš jums tik nusivylimą, nelaimingumą ir dvasinę mirtį.“¹

Geriausias būdas nebūti apkvailintiems Šėtono klastočių yra kaip galima geriau žinoti Evangelijos tiesas. Kuo geriau žinosime tiesą, tuo lengviau

Kai susiduriame su dvasinėmis klastotėmis, Mormono Knyga gali padėti mums nustatyti, kas yra tiesa, o kas ne.

bus išvelgti skirtumus Šėtono klastočių, kai jis bandys mums jas įbrukti. Tokiais atvejais turime ieškoti skirtumų, o ne panašumų, kaip aš dariau su dolerio banknotais, nes taip visada atskleisime melą.

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas (1899–1994) mokė: „Mormono Knyga demaskuoja Kristaus priešus. [...] Dievas dėl savo begalinio išankstinio žinojimo taip sudarė Mormono Knygą, kad galime atpažinti klaidą ir sužinoti,

kaip grumtis su klaidingomis mūsų laikų švietimo, politikos, religijos ir filosofijos idėjomis.“²

Dabar vyksta karas su Šetonu. Mes, kaip ir kiekviena kariuomenė, turime žinoti priešų planus. Pavyzdžiui, žinios, kur ir kada priešas puls, gali būti neįkainojama informacija. Štai kodėl tokios informacijos rinkimas vadinamas „žvalgybinės informacijos rinkimu“. Pažinti savo priešą reiškia tapti protingesniau už savo priešą.

Mormono Knyga gali padėti mums rinkti žvalgybinę informaciją apie Šetono klastojimo metodus.

Pataikūniška kalba yra klastotė

Dauguma Mormono Knygoje aprašytų klastotojų, siekdami savo tikslų, vartojo pataikūnišką kalbą ir žavėjo charizmatiška asmenybe. Pavyzdžiui, Šeremas „tobulai žinojo žmonių kalbą, todėl sugebėjo didžiai pataikauti ir įtaigiai kalbėti, vertinant pagal velnio

galią“ (Jokūbo knygos 7:4). Nelabi karaliaus Nojaus kunigai kalbėjo tuščius ir pataikūniškus žodžius (žr. Mozijo 11:7), todėl liaudis nusirito į stabmeldystę ir kitokias nedorybes. Savo laiku panašių rezultatų pasiekė ir Korihoras „nuklaidindamas daugelio širdis“ (Almos 30:18). Amalikijas ir Gadiantonas taip pat savo gebėjimą pataikūniškai kalbėti panaudojo, kad suburtų nelabų pasekėjų armijas (žr. Almos 46:10; Helamano 2:4).

Tai ne atsitiktinumas. Pataikavimas yra paviršutiniškas, nenuoširdus, tuščias ir išpūstas. Nefis įspėjo dėl tų, kurie „mokys klaidingų ir tuščių, ir kvailų doktrinų ir bus pasipūtę savo širdyse, ir stengsis giliai paslėpti savo planus nuo Viešpaties; ir jų darbai bus patamsyje“ (2 Nefio 28:9).

Pataikūniška kalba dažnai vartojama norint apgauti; paprastai už jos glūdi slaptas motyvas ar planas. Pataikūniškoje kalboje visada stilius pranoksta turinį ir ji glosto prigimtinio žmogaus tuštybę ir išdidumą. Tačiau Viešpaties pranašai sako mums paprastas, bet svarbias tiesas, kurias mums *reikia* girdėti.

Pataikūniška kalba – tai Šėtono kalba. Prezidentas Džeimsas E. Faustas (1920–2007), antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, paaiškino: „Šėtono balsas dažnai skamba protinškai, ir jo žinią labai lengva priimti. Tai įtaigus, intriguojantis ir malonus balsas. Jis nei šurkštus, nei atstumiantis. Niekas juk neklausytų Šėtono balso, jei jis skambėtų šurkščiai ar grubiai.“³

Kai pasaulis mums pasiūlo idėją, filosofiją, nuomonę, kuri maloni tik mūsų tuštybei ar išdidumui, ar tiesiog skamba pernelyg gražiai, kad būtų tiesa, nedelsdami turėtume tai priimti kaip įspėjimą. Tokias idėjas laikykite klastotėmis. Palyginkite jas su

„[Šėtono balsas –] tai įtaigus, intriguojantis ir malonus balsas. [...] Niekas juk neklausytų Šėtono balso, jei jis skambėtų šurkščiai ar grubiai.“

tiesomis, kurių mokė Viešpaties pranašai. Ieškokite skirtumų, o ne panašumų, ir suklastotos idėjos išaiškės.

Nehoras – populiarus klastotojas

Nehoras plačiai taikė Šėtono pataikavimo metodą. Panagrinėkime jį kaip dvasinio klastotojo pavyzdį. Nehoras, kurio doktrina, regis, apėmė išpirkimo idėją, buvo populiarus ir charizmatiškas pamokslininkas tarp nefitų. Nehoras subūrė daug pasekėjų mokydamas, kad „visa žmonija bus išgelbėta paskutinę dieną“ ir „visi žmonės turės amžinąjį gyvenimą“ (Almos 1:4).

Ar matome, kodėl Nehoro mokymas buvo toks patrauklus? Jis skelbė

nerūpestingą ir visaatleidžiantį Dievą – Dievą, kuris dėl to, kad visus myli, išgelbės visus nepaisydamas nieko. Tad eikite ir darykite, ką norite, nes viskas yra gera. Tai viliojanti filosofija, kurią priėmė Nehoro laikų žmonės (žr. Almos 1:5) ir priima mūsų laikų žmonės. Matyt, žmonės nori nemokamo bilieto į dangų.

Tad kas negerai Nehoro mokyme? Dar kartą peržvelkime jo argumentus:

- Dievas sukūrė visus žmones – tiesa.
- Dievas myli visus žmones – tiesa.
- Dievo neturėtume bijoti – tiesa.
- Turėtume džiaugtis išgelbėjimo idėja – tiesa.

Kol kas radome daug panašumo tarp Nehoro mokymo ir Evangelijos tiesų. Bet prisiminkime, kad, kaip ir atpažįstant suklastotus pinigus, turime ieškoti skirtumų, o ne panašumų. Pažvelkime į paskutinį Nehoro argumentą:

- Dievas visiems suteiks amžinąjį gyvenimą – melas!

Tai yra esminis skirtumas, rodantis, kad Nehoras yra dvasinis klastotojas. Išgelbėjimas iš fizinės mirties yra garantuotas visiems, bet išgelbėjimas iš dvasinės mirties yra sąlyginis – priklauso nuo mūsų noro atgailauti. Jei atgailaujame, tai galime įgyti amžinąjį gyvenimą (žr. Jokūbo knygos 6:11). Bet kelionė nėra nemokama.

Gideonas ir Alma atpažino klastotoją

Nehoro nelabumas buvo demaskuotas, kai jis susitiko su Gideonu, teisiu Dievo Bažnyčios mokytoju. Gideonas kadaise stjo prieš karalių Nojų, taigi turėjo patirties su dvasiniais klastotojais (žr. Mozijo 19:4–8). Nehoras „pradėjo šiurkščiai ginčytis su juo, idant galėtų nuklaidinti bažnyčios žmones; bet [Gideonas] atrėmė jį, drausmindamas Dievo žodžiais“ (Almos 1:7). Gideonas atpažino, kad Nehoras yra klastotojas. Demaskuotas Nehoras griebėsi kito Šėtono metodo

– žmogžudystės. Bet Gideonas žuvo ne veltui. Žmonės atvedė klastotoją Nehorą priešais Almą, kad šis jį teistų.

Alma pripažino, kad Nehoras buvo kaltas dėl piktnaudžiavimo kunigavimu ir žmogžudystės ir kad toks piktnaudžiavimas kunigavimu, neužkirtus tam kelio, „baigtųsi visišku jų sunaikinimu“ (Almos 1:12). Taigi Nehoras buvo pasmerktas myriop ir „iškentėjo gėdingą mirtį“ (Almos 1:15).

Gideonas ir Alma yra pavyzdžiai mums. Jei su mumis bus Dvasia, mes matysime ir girdėsime, „kaip iš tikrųjų yra“ (Jokūbo knygos 4:13). Mes galėsime tobulai pažinti Šėtono klastojimo planus ir schemas – „kaip dienos šviesa skiriasi nuo tamsios nakties“ (Moronio 7:15).

Mūsų klastojantis priešas yra protingas, bet kaip Gideonas ir Alma mes galime būti protingesni. Kaip palaipsniui pradėjau įžvelgti skirtumus tarp dolerių banknotų, taip galime palaipsniui išlavinti savo akį, protą ir dvasią įžvelgti skirtumus tarp tiesos ir melo. Tai darydami atpažinsime klastotojus ir nepasiduosime jų melams. ■

Autorius gyvena Jutoje, JAV.

IŠNAŠOS

1. Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5th ed. (1939), 376.
2. *Bažnyčios prezidentų mokymai. Ezra Taftas Bensonas* [2014], p. 130.
3. James E. Faust, “The Forces That Will Save Us,” *Liahona*, Jan. 2007, 4.

ŠĖTONAS SKLEIDŽIA MELUS

„Šėtonas, mūsų priešas, nori, kad

pralaimėtume. Stengdamasis sunaikinti mūsų tikėjimą jis skleidžia melą. Jis gudrumu mums perša nuomonę, kad abejojantis, skeptiškai nusiteikęs ir ciniškas žmogus yra išspręsęs ir protingas žmogus, o tikintis Dievu ir Jo stebuklais žmogus yra naivus, aklas ir su išplautomis smegenimis. Šėtonas propaguos mintį, jog šaunu abejoti dvasinėmis dovanomis ir tikrųjų pranašų mokymais.“

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorf, antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, „Argi neturime priežasties džiūgauti“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Palaiminimų skaičiavimas Madagaskare

Mindé Ané Selu

Bažnyčios žurnalai

Po to, kai jo žmona per pirmą nėštumą patyrė širdį veriantį persileidimą, Solofas Ravelojaona jautė, kad po metų į jų maldas dėl antro nėštumo bus atsakyta. Jis ir jo žmona Hari Martinė dukrelės gimimą laikė vienu didžiausių palaiminimų. Solofas aiškino: „Kadangi prašėme Dievą ir Jis davė ją mums, mes davėme jai vardą, malaga-sių kalba reiškiantį „Dievo atsakymas“.

Solofas, jaunas vyras iš Madagaskaro, vadovaujasi pažinimu, kad Dievas atsako į maldas ir deramu laiku palaimina ištikimuosius. „Gyvenimas sunkus, – sako Solofas, – o kai žmonės negauna to, ko jie nori, kai kurie pradeda klausinėti: „Kodėl man taip atsitiko?“ Jie gali palikti Bažnyčią ar suabejoti savo tikėjimu Dievu. Bet kai gyvename pagal Evangeliją ir skaitome Raštus, yra lengviau. Kai iš tiesų gyveni pagal Evangeliją, tikrai gali matyti palaiminimus.“

Gyvenant šalyje, kurią vargina tokie rimti sunkumai, kaip baisus skurdas, nestabili vyriausybė, silpna infrastruktūra ir stichinės nelaimės, aišku, kodėl Solofas sako, kad gyvenimas sunkus. Bet jam palaiminimai, kuriuos teikia gyvenimas pagal Evangeliją, atsveria visus sunkumus. „Net negaliu suskaičiuoti palaiminimų, kuriuos gavau gyvendamas pagal Evangeliją“, – sako jis.

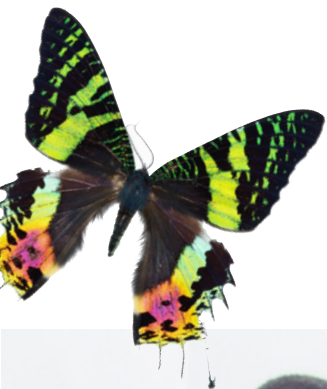
Kadangi Bažnyčia Madagaskare palyginti nauja (pirmas skyrius suorganizuotas 1990 metais), Solofas sako, kad labiausiai narystę apsunkina gandai ir netiesa apie Bažnyčią. Solofas sako, kad lygiai taip, kaip Leho sapne apie gyvybės medį, „žmonės ne visa širdimi priima Evangeliją, nes jiems gėda prieš savo draugus ir baisu, kad juos atstums jų šeima“. Štai kaip Solofas aiškina, kodėl jis kitoks: „Man niekada nebuvo gėda. Aš gyvenu pagal Evangeliją ir visada pasakoju apie ją savo kolegoms, net jei kai kuriems iš jų nelabai įdomu.“ Jis dažnai išsako savo paprastą liudijimą, taip

Nepaisant politinių neramumų ir ekonominių sunkumų jo šalyje, Solofas pasikliauna palaiminimais, kylančiais iš gyvenimo pagal Evangeliją.

dažnai, kad jo bendradarbiai praminė jį pastoriumi.

Ekonominės ir politinės suirutės sąlygomis Solofas ir Hari Martinė pasikliauna savo šventyklos sandorų palaiminimais (jie susituokė Johanesburgo Pietų Afrikos šventykloje praėjus metams po to, kai užbaigė savo misijas – jis Ugandoje, ji Madagaskare) ir tikėjimu Viešpačiu. „Aš turiu Evangeliją ir tiesiog savo gyvenimą atiduodu į Dievo rankas“, – aiškina Solofas. Jis gali remtis savo tvirtu liudijimu, nes jau įsitikino, kad Dievas atsako. ■

DAUGIAU APIE SOLOFĄ

Kokį maistą mėgstate valgyti?
 Mes valgome ryžius – daug ryžių. Vienas iš mano mėgstamų valgių vadinasi *ravoto*. Specialiu įrankiu susmulkiname manijoko lapus ir patiekiame su ryžiais ir kiaušiena.

Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?
 Mėgstu groti elektriniais vargonėliais, dainuoti ir skaityti. Kai atėjau į skyrių ir skyriaus prezidentas sužinojo, kad mėgstu dainuoti ir galiu groti, jis tarė: „O, mes turime choro vadovą“, ir aš paskyriau tam savo laiką. Iki tol jie neturėjo choro, bet pradėjau juos mokyti ir dabar jiems tai patinka.

FAKTAI APIE MADAGASKARĄ.

Kalbos: prancūzų, malagasių
 Sostinė: Antananaryvas

SKAIČIAI:

22 005 222 gyventojų (2012 m. duomenimis)
 80 procentų Madagaskaro gyvūnų gyvena tik ten ir niekur kitur pasaulyje
 4-a pagal dydį sala pasaulyje
 60 procentų pasaulio vanilės eksportuojama iš Madagaskaro

BAŽNYČIA MADAGASKARE

9 190 pastarųjų dienų šventųjų
 37 apylinkės ir skyriai
 2 kuolai
 1 misija

**Vyresnysis
Deilas Dž. Renlandas**
Iš Dvylikos Apaštalo
Kvorumo

DVASINIS STABILUMAS: STATYKIME NESKĘSTANTĮ LAIVĄ

Mums reikia pakankamo dvasinio stabilumo, kad galėtume sėkmingai plaukti per žemiškąjį gyvenimą ir saugiai sugrįžti į savo dangišką namus.

17 amžiuje Švedijos karalius Gustavas II Adolfas, įsakė pastatyti karo laivą, kuris vadintųsi *Vaza*. Laivui buvo negailėta medžiagų, pavyzdžiui, ąžuolo medienos, iš kurios tas laivas pastatytas. Gustavas Adolfas atidžiai prižiūrėjo statybą, stengdamasis užtikrinti, kad *Vaza* visiškai atitiktų jo lūkesčius.

Prasidėjus statyboms, Gustavas Adolfas įsakė, kad *Vaza* būtų padarytas ilgesnis. Kadangi skersinės sijos (špangautai) iš brangaus ąžuolo jau buvo pagamintos, karalius nurodė statytojams padidinti laivo ilgį nedidinant jo pločio. Nors laivo statytojai žinojo, kad tai darydami jie sumenkintų *Vazos* tinkamumą plaukioti jūra, jie nesiryžo pasakyti karaliui to, ko, kaip jie žinojo, jis nenorėjo girdėti. Jie nusileido. Gustavas Adolfas taip pat reikalavo, kad šiame laive būtų ne vienas, kaip įprasta, patrankų denis, o trys, ir sunkiausios patrankos būtų išdėstytos viršutiniame denyje. Vėl, nepaisydami savo geresnio išmanymo, statytojai sutiko.

1628 m. rugpjūčio 10 dieną *Vaza* pradėjo savo pirmą kelionę. *Vazai* išplaukus iš uosto jo bures įtempė stiprus šoninis vėjas ir laivas ėmė svirti. Netrukus „jis tiek pasviro, kad per patrankų angas ėmė plūsti vanduo ir laivas lėtai nugrimzdo į dugną su pakeltomis burėmis, vėliavomis ir viskuo“.¹ *Vaza* tenuplaukė apie 1280 metrų.

Gustavo Adolfo noras turėti įspūdingą savo didybės simbolį sužlugdė statybą laivo, galėjusio būti didingu buriniu laivu, galingiausiu tų laikų karo laivu. Statytojų nenoras pasakyti tiesą, jų baimė užsitraukti karaliaus nemalonę, atėmė iš karaliaus galimybę pasinaudoti jų žiniomis ir įžvalga. Visi jie pamiršo to projekto tikslus – apsaugoti Švediją ir pagerinti jos tarptautinę padėtį. Laivas, pastatytas bandant prieštarauti fizikos dėsniams, yra laivas, kuris neplaukia.

Kad galėtume sėkmingai plaukti per žemiškąjį gyvenimą, mums reikia pakankamo dvasinio stabilumo, kad atsilaikytume prieš šoninius vėjus ir sroves, kad galėtume manevruoti ir saugiai sugrįžti į savo dangiškus namus. Yra dalykų, kuriuos galime padaryti, kad padidintume savo dvasinį stabilumą. Aš aptarsiu keturis.

✦ **Paklusnumas Dievo įsakymams**

Pirmas yra paklusnumas Dievo įsakymams. Kaip *Vaza* turėjo paklusti fizikos dėsniams, taip mes turime paklusti dvasiniams dėsniams. Išimties nėra nė vienam. Turime paklusti tiems dvasiniams dėsniams, kuriuos vadiname Dievo įsakymais.

Fizikinių dėsnų paisymas konstruojant laivą gal Gustavui Adolfui ir atrodė suvaržymas, bet *Vaza* nebūtų nuskendęs net nepradėjęs savo misijos, jei būtų statomas pagal šiuos dėsnius. Atvirksčiai, jis būtų laisvas ir gebantis atlikti viską, kam buvo skirtas.

Taip ir paklusnumas dvasiniams Dievo dėsniams saugo mūsų laisvę ir gebėjimą pasiekti savo potencialą. Įsakymai skirti ne suvaržyti mus. Tiesą sakant, paklusnumas jiems veda į didesnę dvasinį stabilumą ir ilgalaikę laimę.

Paklusnumas yra mūsų pasirinkimas. Jėzus pasakė: „Štai, aš daviau jums įsakymus; todėl vykdykite mano įsakymus“ (3 Nefio 15:10). Tai taip paprasta. Nuspręskite tai daryti. Dabar pat nuspręskite būti visiškai paklusnūs. Jokia kita priemonė taip nepadidins dvasinio stabilumo. Jokia kita priemonė nesuteiks tiek laisvės įvykdyti savo gyvenimo misiją.

✦ **Patarimų klausymas ir įsipareigojimas mokytis visą gyvenimą**

Antra, turime skirti dėmesį ir atidžiai klausyti patarimų, gaunamų iš patikimų šaltinių, ir įsipareigoti mokytis visą gyvenimą.

Viena iš mokymosi vilkduobių yra arogancija, kuri gali mus užvaldyti, kai manome, kad žinome tiek daug, jog nebėra ko mokytis. Visi esame matę tokių žmonių, kurie įsitikinę savo protingumu. Tokį „viską žinantį“ žmogų tikrai sunku mokyti.

Turėdamas tai omenyje ir trokšdamas mokytis visą gyvenimą prezidentas Henris B. Airingas, pirmasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, sakė: „Aš vis dar esu vaikas, kuris turi daug ko išmokti. Dauguma žmonių gali mane ko nors išmokyti.“² Pašaukdamas mane tarnauti visuotiniu įgaliotiniu prezidentas Airingas davė man svarbią pamoką. Jis sakė, kad girdėdamas jau girdėtą istoriją ar jam puikiai žinomą Raštų ištrauką, jis klausia savęs: „Kodėl Viešpats tai pabrėžia man?“ ir „Ko dar turiu išmokti iš tos istorijos ar Raštų ištraukos?“ Norėdami padidinti savo dvasinį stabilumą, būsime pasiryžę mokytis ir nuolankiai priimti patarimus, kad ir koks būtų mūsų amžius ar patirtis.

Tai mūsų pasirinkimas. Galime išklaudyti ir priimti patarimus tėvų, patikimų draugų ir Bažnyčios vadovų – ypač tų, kuriuos palaikome kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus, – arba ne. Galime stengtis mokytis visą gyvenimą, arba ne. Galime didinti savo dvasinį stabilumą, arba ne. Jei nedidinsime savo dvasinio stabilumo, tapsime kaip *Vaza* – laivas, kuris netinka plaukioti.

✦ *Tarnavimas kitiems*

Trečia, mūsų dvasinį stabilumą didina altruizmas, rūpinimasis kitais ir tarnavimas jiems.

Kai dėmesį sutelkiame į kitus, į pagalbą Dangiškojo Tėvo vaikams, aiškiau matosi amžinybė. Pastebėjau, kad daug lengviau gaunu įkvėpimą melddamasis, kad sužinočiau, kaip galėčiau padėti kitiems, nei melddamasis vien dėl savęs.

Mums gali atrodyti, kad kada nors ateityje bus palankesnės sąlygos padėti. Iš tikrųjų padėti turime dabar. Klystame manydami, kad palankesnės sąlygos padėti bus tada, kai turėsime daugiau laiko, pinigų ar kitko, kad tarnautume kitiems. Nepriklausomai nuo aplinkybių turime pasirinkimą. Padėsime kitiems ar ne? Pasirinkdami nepadėti tiems, kuriems to reikia, neišlaikome svarbaus žemiškojo gyvenimo išbandymo. O padėdami didiname savo dvasinį stabilumą.

✦ *Remkimės Jėzumi Kristumi*

Pagaliau ketvirta ir svarbiausia: mūsų dvasinis stabilumas didėja tiek, kiek remiamės Jėzumi Kristumi.

Be Kristaus esame genami kaip bangų blaškomas laivas. Neturime galios, nes be Jo mes kaip be burių. Esame nestabilūs, ypač audrų metu, nes be Jo mes kaip be inkaro. Nesilaikome kurso ar tikslo, nes be Jo esame kaip be vairo. Turime remtis Kristumi.

Kad būtume pasiruošę, galėtume drąsiai sutikti ir atlaikyti gyvenimo šoninius vėjus bei sroves, turime laikytis Dievo įsakymų, tapti nuolankūs, uolūs ir nusprendę mokytis visą gyvenimą; tarnauti kitiems ir savo gyvenimą pagrįsti Jėzumi Kristumi. Tai darydami padidinsime savo dvasinį stabilumą. Tada galėsime sugrįžti į saugų uostą, įvykdę savo paskirtį, – ne taip kaip *Vaza*. ■

Iš Brigham Jango universiteto dvasinės valandėlės, įvykusios 2014 m. rugsėjo 16 d. Visą anglišką tekstą galite rasti tinklalapyje speeches.byu.edu.

IŠNAŠOS

1. Švedijos karalystės tarybos laiškas karaliui Gustavui II Adolfui; vertimas cituojamas iš Richard O. Mason, "The *Vasa* Capsizes," virtualschool.edu/mon/CaseStudies/Vasa/vasa.html. Yra daug aprašymų apie *Vazą*; pavyzdžiui, daugiau informacijos apie laivo istoriją galite rasti tinklalapyje vasamuseet.se/en ir pan. tinklalapiuose.
2. Henry B. Eyring, in Robert I. Eaton and Henry J. Eyring, *I Will Lead You Along: The Life of Henry B. Eyring* (2013), 409.

IŠMOKITE GROTI GIESMĘ *per 10 minučių!*

Sudarė ir pritaikė Danielė Karter

Bažnyčios muzikos ir dailės skyrius

Jei niekada iki šiol negrojote pianinu, bet visada norėjote išmokti – štai jūsų galimybė. Jums tereikia klavišinio muzikos instrumento. Net jei neturite jo namuose, iš pradžių galite šį straipsnį nusinešti ten, kur yra pianinas ar kitoks klavišinis instrumentas.

Ši pamoka yra tokia paprasta ir lengva, kad jos pabaigoje galėsite groti giesmę. Gali būti, kad per šią pamoką groti giesmės melodiją išmoksitė per 10 minučių!

Pasiruošę? Pradėkime!

Pasiruošimas groti pianinu

1. Atsisėdę prie pianino ir uždėję rankas ant klaviatūros, pianino suolelį atstumkite atgal tiek, kad jūsų alkūnės būtų šiek tiek sulenktos.
2. Sėdėkite suolelio viduryje ties klaviatūros viduriu.
3. Sėdėkite ant priekinio suolelio krašto, tiesia nugarą, šiek tiek palinkę į priekį.
4. Pėdas padėkite ant grindų.
5. Sėdėkite patogiai ir taisyklingai.
6. Pasirūpinkite geru apšvietimu, kad galėtumėte matyti natas ir klaviatūrą.

7. Atsistokite. Nuleiskite rankas prie šonų ir atpalaiduokite jas. Atkreipkite dėmesį į natūralią delnų formą – tarsi laikytų rutulį. Vėl atsisėskite, padėkite pirštus ant klaviatūros išlaikydami natūralią delnų formą.
8. Padėkite pirštus ant klavišų taip, kad pirštų pagalvėlės liestų centrinę baltų klavišų

dalį. Laikykite delnus virš klaviatūros, bet jais nelieskite klavišų ar po jais esančių instrumento detalių.

9. Spustelkite klavišą priekine piršto pagalvėlės dalimi, esančia prie piršto galiuko. Pirštus laikykite natūraliai sulenktus – tegul jie sukiojasi aplink jūsų delnų krumplius. Spausdami klavišą išlaikykite pirštą natūraliai sulenktą.

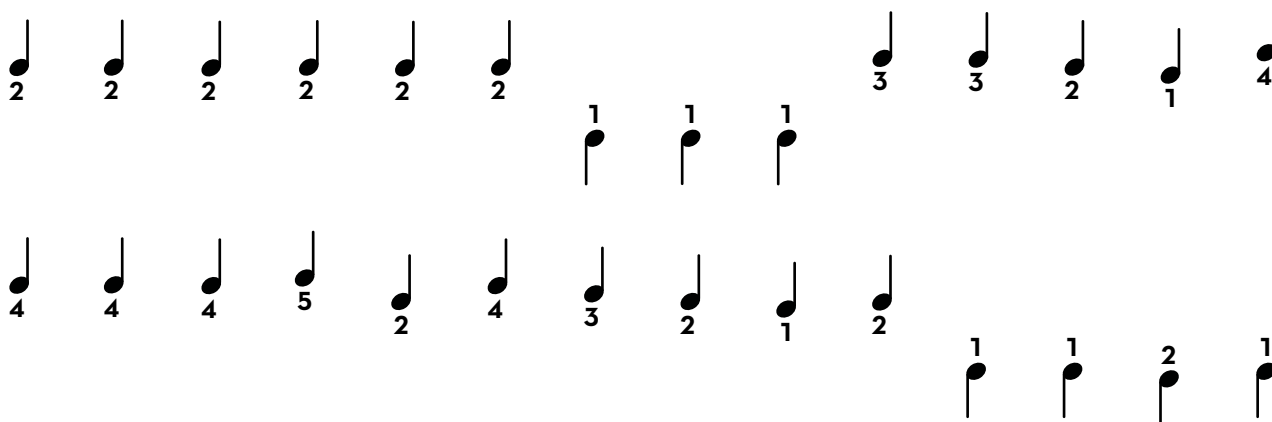

Grojimas sunumeruotais pirštais

Kad padėtume jums teisingai uždėti pirštus ant klavišų, kiekvienam pirštui suteiksime numerį, kaip parodyta čia. Pirštų numeriai surašyti prie natų.

Padėkite savo ranką ant penkių klavišų, kiekvieną pirštą laikydami virš atitinkamo klavišo. Pasimokykite naudotis sunumeruotais pirštais, spausdami klavišus atitinkamais pirštais, kaip nurodyta. Natos su koteliais viršun skirtos

dešinei rankai. Natos su koteliais apačion skirtos kairei rankai.

Giesmės „Senovėje žalia kalva“ grojimas

Padėkite savo rankas ant klaviatūros, kaip parodyta toliau.

Kad rastumėte teisingą padėtį klaviatūroje, pasinaudokite dviejų ir trijų juodų klavišų grupėmis.

Grokite šią giesmę pagal nurodytus pirštų numerius. Natos su koteliais viršun skirtos dešinei rankai, o natos su koteliais apačion skirtos kairei rankai. Mokykitės groti giesmę, kol išmoksitės. Vadovaukitės teisingo pirštų laikymo technika, išdėstyta devynių punktų atmintinėje.

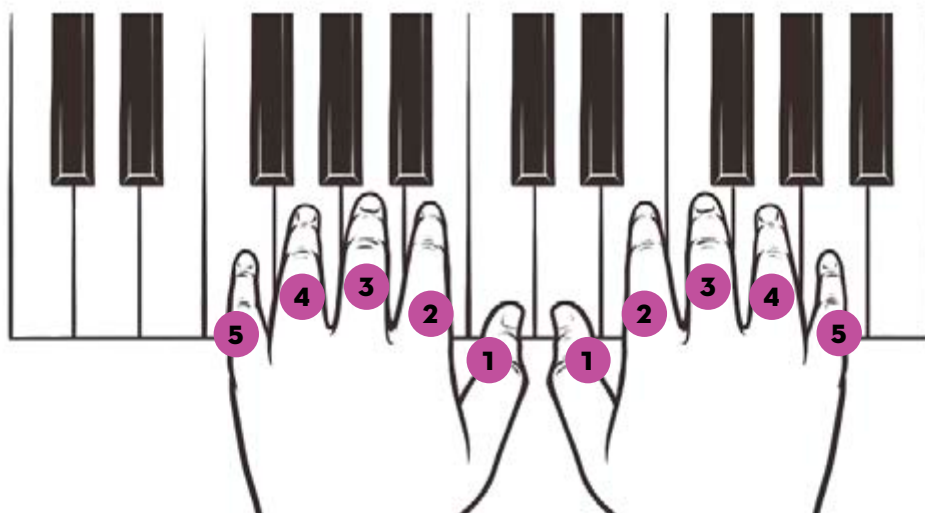
Dabar žinote, kaip groti pianinu, ir išmokote paprastos giesmės melodiją. Kad išmoktumėte groti kitas giesmes, turite pasimokyti muzikos pagrindų apie taktus, ritmą ir natas.

Dabar smagiausia dalis: pamoka, kurią ką tik išmokote, yra pirma pamoka iš Bažnyčios „Pianisto kurso“, kurį šešiomis kalbomis galite gauti per Bažnyčios paskirstymo sistemą.¹ Paprasti nurodymai padės jums mokytis asmeniškai ar grupėse. Per šeimos namų vakaro veiklą

galite net visai savo šeimai pasiūlyti mokytis groti pianinu. Minėtą kursą galima išmokti per šešias savaites.

Gausūs tyrimai rodo, kad asmeninės muzikos pamokos padeda lavinti mokinių dėmesį, mokymosi pažangumą ir mąstymo gebėjimus.²

Mokydamiesi muzikuoti mes vystome mums Viešpaties duotus talentus, plečiame pažinimą ir mokomės kitų būdų, kaip galėtume savo pažinimą ir talentus panaudoti Jo Karalystei statyti. ■

IŠNAŠOS

1. Pianisto kurso komplektą galite užsisakyti store.lds.org.
2. Žr. Laura Lewis Brown, "The Benefits of Music Education," pbs.org; Jessica Velasco, "How the Arts Can Help Students Excel," the Science of Learning Blog, Dec. 11, 2012, scilearn.com/blog/how-arts-help-students-excel; "Music Helps Children Learn Maths," *The Telegraph*, Mar. 22, 2012, telegraph.co.uk.

KETINAU užbaigti

Mano grojimo pianinu įgūdžiai netobulėjo net po metų repeticijų. Tėvai pasakė, kad galiu užbaigti muzikuoti su viena sąlyga. Turiu išmokti 50 giesmių.

Gretchen Blekburn

Po eilinės nesėkmingos pianino pamokos įbėgau į namus verkdamą. Jau ketverius metus mokiausi groti pianinu, o šiek tiek geriau grojau tik „Twinkle, Twinkle, Little Star“. Mokytoja stengėsi ką nors gero pasakyti apie mano siaubingą grojimą, bet nuo to jaučiausi tik blogiau. Mano tėvai mokėjo pinigų už pianino pamokas, kurių nenorėjau ir su kuriomis nesiejau jokių vilčių.

Norėjau, kad mano tėvai leistų man nebesimokyti. „Prašau, – malda-vau. – Aš padarysiu bet ką. Na kaip jus įtikinti?“

Pasitarę tarpusavyje, jie tarė: „Jei išmoksi 50 giesmių, galėsi baigti.“

Tuoj pat pradėjau mokyti. Taip norėjau tai užbaigti, kad buvau pasiryžusi daugiau laiko praleisti prie pianino. Pirmai giesmei „Už pranašą, Dieve, Tau dėkojam“ (*Giesmės*, 13) išmokti prireikė beveik mėnesio. Vis dar ketinau tai baigti, todėl mokiausi toliau.

Įvyko įdomus dalykas: giesmių mokyti tapo lengviau. Visą savaitę jaučiausi laimingesnė. Pastebėjau, jog dieną niūniuojau giesmes, o per sakramento susirinkimą garsiau giedu.

Galiausiai nustojau skaičiuoti, kiek giesmių jau išmokau. Kai įgudau groti pianinu, suvokiau, kad naują giesmę beveik tobulai galiu išmokti mažiau nei per pusvalandį.

Galiausiai išmokau kur kas daugiau nei 50 giesmių. Ir nieku gyvu neketinau liautis groti pianinu. Dabar kur kas labiau pasitikėjau savo sugebėjimais groti ir jaučiau giesmių galią savo gyvenime.

Giesmės yra kaip Raštai – jos skelbia tiesą. Grodama giesmes jaučiuosi, tarsi būčiau pasinėrusi į Raštus. Mokymasis groti giesmes padėjo man įgyti liudijimą ir mokyti tiesos. Pastebiu, kad spręsdama kasdienius reikalus pasitelkiu skirtingų giesmių žodžius. Grojimas pianinu sustiprino mano liudijimą ir visur man atveria galimybes. ■

Autorė gyvena Niujorke, JAV.

SUKRĖTIMAS, SIELVARTAS IR DIEVO PLANAS

*Per labiausiai triuškinantį savo gyvenimo patyrimą suvokiau,
kad Dangiškasis Tėvas visada buvo su manimi.*

Paola Čajupi

2008 metais vieną ankstų rytą mama mane pažadino ruoštis į mokyklą. Tą rytą jaučiausi tikrai laiminga, bet nežinojau, jog ta diena pavirs baisiausia diena mano gyvenime, diena, kai paskutinį kartą mačiau savo mamą. Tą dieną buvau ne visose pamokose, nes mūsų šeimos draugė paėmė mane ir pasakė, kad mano mama nusižudė. Man tebuvo 12 metų.

Galvoju: „Kaip galėsiu gyventi be savo mamos?“ Ji buvo geriausia mano draugė.

Kelis mėnesius verkiau. Nenorėjau eiti į mokyklą, nes kiti vaikai su manimi elgėsi kitaip ir apgailėstavo dėl to, kas man nutiko. Nenutuokiau, ką man daryti. Tik žinojau, kad turiu būti stipri dėl kitų.

Kartą, praėjus penkiems ar šešiams mėnesiams po mamos mirties, rymojau viena prie savo kambario lango, verkiau ir bandžiau suprasti, dėl ko aš esu čia. Staiga galvoje tarsis išgirdau balsą: „Esi mano dukra; neleisiu tau kentėti.“ Žinojau, jog tai buvo Dievas. Bet tai mane nustebino, nes Juo nebetikėjau – maniau, kad Dievas atėmė iš manęs mamą. Nors nežinojau, kodėl Jis tai padarė, pasijutau saugi.

Po trejų metų nuvykau į Romą Italijoje aplankyti savo dėdės. Jis vis kalbėjo apie bažnyčią, kurią lankė. Vieną sekmadienį jis pasiėmė mane su savimi. Visada prisiminsiu,

kaip pirmą kartą ėjau link bažnyčios durų ir pajutau Dangiškojo Tėvo meilę įėjusi. Jaučiausi kaip namie.

Pradėjau lankytis bažnyčioje kiekvieną sekmadienį ir kitomis dienomis, kai vykdavo veiklos. Man labai patiko būti su Bažnyčios jaunimu. Su jais jaučiausi laimingesnė. Jie, kaip ir aš, galvojo ir tikėjo tą patį. Po trijų mėnesių mano vasaros atostogos pasibaigė ir aš turėjau grįžti į Albaniją.

Sugrįžusi namo papasakojau savo tėčiui apie patirtus jausmus ir kokia laiminga jaučiausi visą tą laiką. Jam tai nepatiko. Jis pasakė, kad neleis man eiti į bažnyčią ir daugiau sužinoti apie ją. Taigi trejus metus turėjau būti kantri, kol man sukako 18 metų. Tada galėjau pati spręsti ir pasikrikštyti.

Per tą laiką man teko laimėti susipažinti su daugybe žmonių, kurie man pasakojo, ką jie sekmadienį sužinojo bažnyčioje. Viena tų žmonių buvo Stefanija. Kai mano dėdė prisijungė prie Bažnyčios, ji gyveno Italijoje, bet vėliau sugrįžo namo į Jungtines Valstijas. Dėdė manė, kad mums vertėtų susirašinėti, tad aš ją pridėjau prie savo draugų „Facebook’e“.

Nors niekada nebuvo susitikusios, visada būsiu jai dėkinga už tai, kad padėjo man ugdyti savo tikėjimą ir

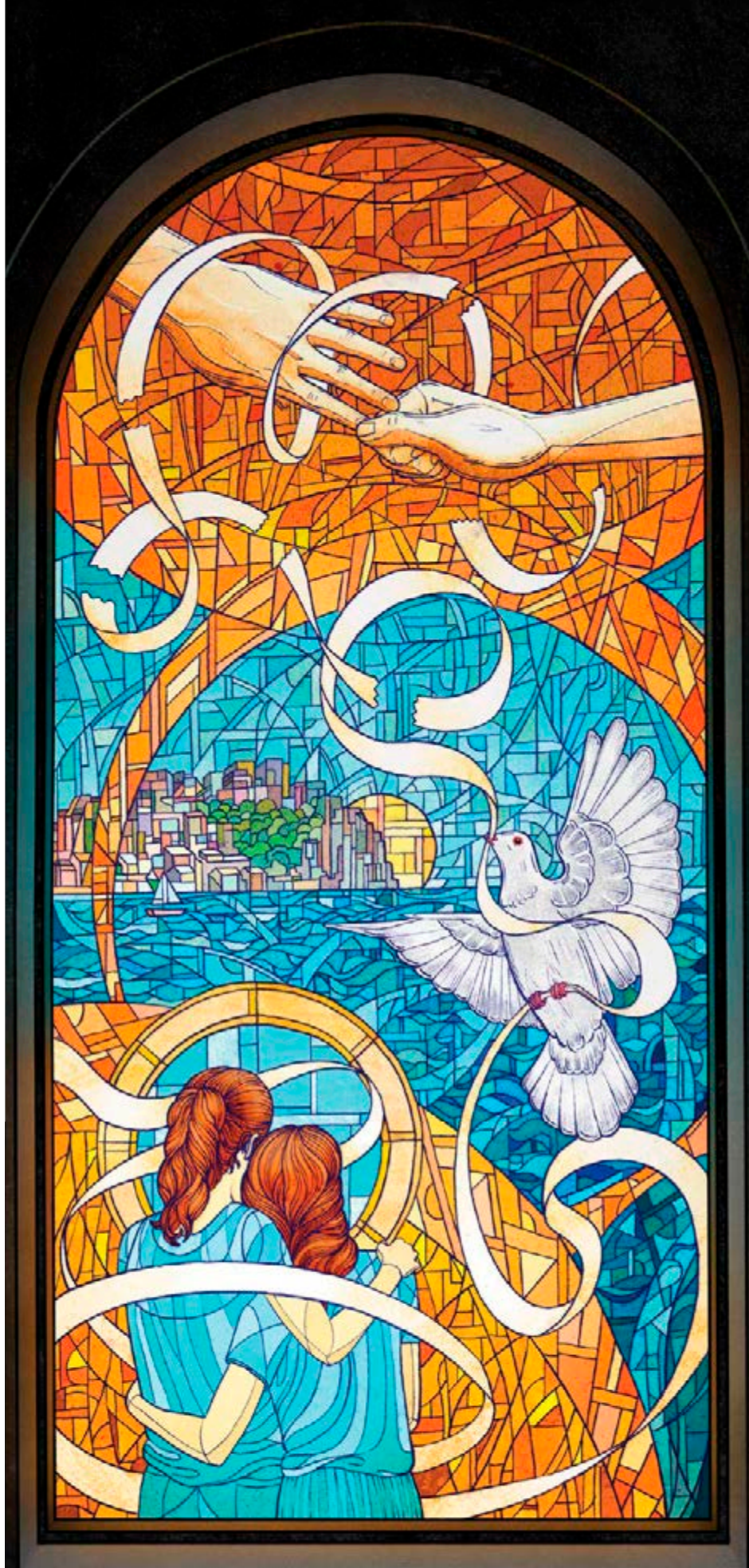

daugiau sužinoti apie Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ji man rašė beveik kiekvieną sekmadienį, pasakojo viską, ką išmoko bažnyčioje, ir atsakydavo į mano klausimus. Ji man buvo nuostabi draugė.

Galiausiai, po kelerių metų kantraus laukimo, aš pasikrikštijau dviem dienoms tepraėjus po 18-ojo mano gimtadienio. Ir netrukus džiaugsmu, kurį jaučiau tą dieną, dalinsiuosi su savo mama, nes pasikrikštysiu už ją. Žinau, kad ji didžiuosis dėl to, kokį gyvenimą pasirinkau.

Jaučiuosi laiminama Dangiškojo Tėvo, nes Jis visada buvo su manimi įvairiausiais būdais. Tiesiog turėjau laukti ir būti kantri, nes Jis buvo paruošęs man planą. Jis stiprina mane, kad galėčiau įveikti visus sunkumus, su kuriais susiduriu. Jis visada padėdavo man tapti laimingesnei. ■

Autorė gyvena Albanijoje.

**Vyresnysis
Chosé A. Teišeira**
Iš Septyniasdešimties

DEVIDO MELANO ILLUSTRACIA

NET JEI ESI DROVUS

*Pasitikėkite Viešpačiu, ir Jis palaimins jūsų
pastangas dalintis Evangelija*

Kai buvau naujas misijos prezidentas Brazilijoje, asmeniškai kalbėdavau su vyresniaisiais. Vieno jų paprašiau papasakoti apie save.

„Esu labai drovus“, – tarė jis. Jis jaudinosi, kad dėl savo drovumo negalys tarnauti.

Aš paklausiau: „Kaip manai, ar Viešpats gali tau kaip nors padėti būti geru misionieriumi?“

„Tikiu, kad Viešpats viską gali.“

„Tada leisk Jam tau padėti. Kaip manai, ar gali tai padaryti?“

„Galiu“, – tarė jis.

Turiu prisipažinti, kad jam nueinant pamaniau: „Na, tikiuosi, jog tai padės.“

Praėjo kelios savaitės, ir tie misionieriai vėl atėjo asmeniškai pasikalbėti. Šį kartą to drovaus vyresniojo porininkas tarė: „Prezidente, nežinau, ką jam pasakėte, bet tai tikrai jį pakeitė. Jis ėmė šauniai kalbėti su žmonėmis.“ Taigi ėmiau laukti, kada galėsiu vėl su juo pasikalbėti.

Kai jis įėjo į mano kabinetą, jo žvilgsnis buvo nudelbtas į kojas.

„Turiu gerų naujienų, – tarė jis. – Vis dar esu drovus, bet paprašiau Viešpatį man padėti. Tada atvėriau savo burną ir pradėjau kalbėti. Ir žinote ką? Dabar visada taip darau. Aš net neatsimenu, ką kalbėjau. Nuostabu yra tai, kad žmonėms tai patinka. Jie jaučia Dvasią. Jie pritaria man ir mano mintims.“

Stebėjau matydamas, kaip šis misionierius pasikeitė, ėmęs pasitikėti Viešpačiu. Jis tapo puikiu įrankiu daugeliui žmonių palaiminti.

„Vis dar esu drovus,
bet paprašiau Viešpatį
man padėti.“

Baimės įveikimas

Dalindamiesi Evangelija kartais jaudinamės. Bet kaip parodė šis drovus misionierius, Viešpats mus ves, jei pasitikėsime Juo. Šventoji Dvasia padės mums žinoti, ką sakyti (žr. 2 Nefio 32:2–3), o pajutę Dvasią, žmonės dažniausiai atsako teigiamai. Daugelis susidomi tuo, ką mes tikime, ir nori sužinoti daugiau.

Didis džiaugsmas

Turiu liudijimą, kad Dangiškasis Tėvas ves mus, kai stengsimės dalintis Evangelija, o tai darydami jausime didį džiaugsmą. Iš tikrųjų tas džiaugsmas bus su mumis ne tik dabar, bet ir ateinančiame pasaulyje. (Žr. DS 18:16.) Dėl to tikrai verta išeiti iš savo komforto zonos ir kažką daryti, net jei esate drovus. ■

TRYS BAIMĖS, KURIAS GALITE ĮVEIKTI

Be drovumo, žinau dar tris baimes, dėl kurių kai kurie gali pasakyti: „Bijau, kad jei kalbėsiu apie Evangeliją, prarasiu savo draugus.“ Ačiū Dievui, kad tikėjimu galime šias baimes įveikti.

1. NEPAKANKAMAI ŽINAU.

Jei trūksta žinių apie Evangeliją, gali padėti nuolatiniai misionieriai. Jie gali mus mokyti apie Sugrąžinimą, padėti mums stiprinti savo tikėjimą Viešpačiu Jėzumi Kristumi, suprasti atgailą, kaip ją taikyti savo gyvenime, ir kodėl svarbu priimti krikštą bei Šventosios Dvasios dovaną. Kitas puikus žinių šaltinis yra vadovėlis *Skelbti mano evangeliją*. Kiekvieną vaikina ir merginą raginu įsigyti šį vadovėlį ir kasdien jį studijuoti kartu su Raštais.

2. NIEKADA ANKSČIAU TO NEDARIAU.

Jei jums trūksta patirties, parepetuokite su misionieriais. Jie gali jums padėti suprasti, ką sakyti ir ko nesakyti atitinkamoje situacijoje. Leisdami laiką su misionieriais jausite jų meilę Evangelijai ir žmonėms. Jie rado drąsos dalintis Evangelija, tad jie gali padėti ir jums jos rasti.

3. BIJAU LIUDYTI.

Liudydami mes padedame savo draugams matyti aukštesnius dalykus, o jie pradeda gerbti ir mylėti mus matydami kitoje šviesoje. Tai atsitinka beveik visada. Daug jaunuolių sako: „Baiminausi, bet kai nuoširdžiai kalbėjau, mano draugas pradėjo manimi tikėti ir klausinėti.“ Neturėtume bijoti dalintis tuo, ką žinome. Tai vertinga, nes ateina iš Dievo. Ar gali būti geresnis būdas parodyti meilę savo draugams, nei pasidalinti su jais tuo, ką žinome esant tiesa?

MŪSŲ ERDVĖ

SAŽININGUMAS VISUR

Alivse H., Chaliskas, Meksika

Mokykloje, kiekvieno semestro pradžioje mes gauname nemokamą rinkinį, kuriame yra sąsiuvinis, pamokų tvarkaraštis ir kokio nors produkto degustacijai skirtas mėginys. Vienais metais aš atsistočiau į eilę atsiimti savo rinkinio ir suvokiau, jog tas gautas produkto mėginys man labai naudingas.

Baigiantis dienai pamačiau, jog dar dalina to produkto mėginius. Buvo lengva vėl atsistoti į eilę ir gauti antrą rinkinį. Nusprendžiau tai padaryti. Juk tai nemokama, o man reikia to produkto.

Trumpam užsukau į tualetą ir ten pamačiau mobilų telefoną, kurį paliko kažkuri mergaitė. Tai buvo vienas iš naujausių modelių, o aš prieš savaitę buvau pametusi savąjį. Bet aš net nemaniau jo pasiimti. „Tai būtų vagystė“, – pagalvojau.

Tada, eidama antro nemokamo rinkinio, suvokiau, jog tai būtų taip pat nesąžininga, kaip pasilikti telefoną, nes meluočiau, kad dar negavau rinkinio.

Buvau dėkinga už šį mažą patyrimą, kuris pamokė mane tokios svarbios

tiesos. Gražinau telefoną ir nuėjau namo su vienu sąsiuviniumi, vienu pamokų tvarkaraščiu ir vienu produkto mėginiu, bet maloniu jausmu, kad esu sąžininga visur, net smulkmenose. ■

PALAIMINTI UŽ PAKLUSNUMĄ DEŠIMTINĖS ĮSTATYMU

Sabrina T., San Paulas, Brazilija

Kai buvau maža, mano šeima ir aš patyrėme daug finansinių sunkumų, kurie tęsėsi, kol sulaukiau maždaug dešimties. Mano tėtis negalėjo rasti kito darbo, taigi jis dirbo gatvės prekeiviu ir uždirbdavo labai mažai. Mano mama prižiūrėjo namus ir rūpinosi manimi ir mano mažesniu broliuku.

Bet net patirdami tiek daug sunkumų mes turėjome liudijimą, kad reikia mokėti dešimtinę ir kitas atnašas. Mes kiekvieną mėnesį ištikimai mokėjome dešimtinę ir nieko nestokojome. Mes tikrai žinome, kad buvome nuolat

laiminami dėl begalinio Viešpaties gerumo ir dėl to, kad Jis laikosi savo pažadų, kai mes paklūstame Jo įsakymams.

Galiausiai mūsų finansinių išbandymų dienos baigėsi. Palaiminimai, kuriuos Viešpats mums suteikė per šiuos pastaruosius kelerius metus buvo nuostabūs.

Aš žinau, jog tie, kurie ištikimai moka dešimtinę ir atnašas iš meilės, norėdami palaiminti kitų gyvenimus, nieko nestokos ir sulauks didesnių palaiminimų, kaip tai nutiko man ir mano šeimai. Palaiminimai augs. Aš tai žinau. Tai patyriau. ■

SKANIAI ATRODO?

Pažiūrėk iš naujo. Šėtonas nori, kad tikrą džiaugsmą iškeistume į laimės iliuziją, kuri niekada mūsų nepatenkins. Neimk nė kąsnelio.

(Dyteris F. Uchtdorfas, „Dabar gali tai padaryti!“, 2013 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.)

„Mokykloje mane išjuokia dėl to, kad esu pastarųjų dienų šventasis. Žinau, kad turiu drąsiai ginti tai, kuo tikiu, bet tai taip sunku! Kaip man tapti pakankamai drąsiam?“

Esate teisingi, kad reikia drąsos atremti tokį elgesį. Juk Jėzus Kristus įsakė: „Kelkis ir sušvisk, kad tavo šviesa būtų vėliava tautoms“ (DS 115:5). Bet drąsa šviesti nebūtinai reiškia atsikirsti tiems, kurie tave išjuokia.

Tą priešišumą tu visada gali panaudoti kaip paskatą būti geresniam. Stropiai dirbdamas, kad sustiprintum savo liudijimą, tu gali išsiugdyti tokią tylią drąsą, kuri padės tau pasakyti tiesą arba paprasčiausiai toliau daryti tai, kas teisu, net jei kiti šaiposi.

Pašaipos gali liūdinti, bet atmink, jog gali melstis, kad būtum pripildytas malonės ir kiti galėtų pajusti Kristaus meilę per tave (žr. Moronio 7:48). Kadangi kiekviena situacija yra unikali, siek Dvasios vadovavimo, kad žinotum, kaip kiekvieną kartą atsakyti Kristaus būdu.

Kai kada geriausia asmeniškai pakalbėti su tais, kurie tave išjuokia, ar net tiesiog nekreipti dėmesio į nedraugiškas patyčias ir toliau gyventi pagal savo įsitikinimus. Jei kitų nedomina, ką tu nori pasakyti, tai tavo gerumas, atlaidumas ir nuoširdumas gali būti geriausia žinia, kurią gali perduoti be žodžių.

Parodyk tikrą drąsą

Tie, kurie tave išjuokia, gali nesiliauti vien dėl to, kad įsidrąsinai jiems pasakyti, kad liautūsi, bet jie gali liautis, jei parodysi drąsą gyvendamas pagal tai, kas esi – pastarųjų dienų šventasis. Anksčiau nei suvoksi, tave apšvies tavo Dangiškojo Tėvo pritarimas, kuris, tikėkimės, atvers jų akis pamatyti sugrąžintąją Evangeliją tavo gyvenime.

Braitas U., 17 m., Imo valstija, Nigerija

Stiprybės semkis iš pagrindinių dalykų

Svarbu melstis ir pasninkauti, nes tai padės tau atlaikyti pašaipas ir išbandymus mokykloje taip, kaip Jėzus Kristus atlaikė daugybę pašaipų gyvendamas žemėje. Tai padės tau išsiugdyti daugiau meilės ir kantrybės žmonėms.

Valteris C., 15 m., Chaenas, Peru

Gauk vadovavimą per maldą

Ilgą laiką mokykloje buvau vienintelė Bažnyčios narė. Mano

artimiausi draugai, regis, suprato mane, bet kiti mokiniai šaipėsi iš manęs. Vieną dieną aš meldžiausi ir pajatau, kad turiu pasikalbėti su vienu iš jų – su tuo, kuris kurstė kitus šaipytis iš manęs. Aš paaiškinau, kad

nepykstu ant jo, bet paprašiau, kad jis su manimi elgtųsi taip pagarbiai, kaip norėtų, kad su juo elgtųsi. Nugirdęs mūsų pokalbį vienas mokytojas nuo tol visada užstodavo mane, kai matydavo, kad kažkas vyksta. Žinau, kad Viešpats bus su tavimi, kai kalbėsi su tais žmonėmis.

Šanela S., 14 m., Pangasinanas, Filipinai

Stiprink savo liudijimą

Pirmiausia įgyk tikrą liudijimą apie tiesas, kuriomis nori dalintis su kitais. Taip pat mylėk žmones, kurie tave išjuokia, ir nesiginčyk, nes Dievas niekada neremia ginčų (žr. 3 Nefio 11:29). Bet svarbiausia, stenkis, kad su tavimi visada būtų Dvasia. Dvasia padės tau turėti daugiau meilės ir drąsos, padarys tavo žodžius galingus.

Julija F., 19 m., Hesės regionas, Vokietija

Mylėk savo priešus

Esu buvusi panašiose situacijose. Jei tikėsi ir nusižeminsi, būsi palaimintas stiprybe ir tikėjimu, kurio tau reikia mylėti savo priešus, laiminti tuos, kurie tave keikia [...] ir melstis už juos (žr. Mato 5:44). Kviečiu Raštuose paieškoti atsakymų, kaip būti stipriam. Kai jautiesi vienišas savo tikėjime, melskis. Romiečiams 8:31 rašoma: „Tai ką dėl viso šito

pasakysime? Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus?!“ Tavo pusėje Dievas! Su Juo viskas įmanoma.

Rygan T., 15 m., Jutos valst., JAV

Nebijok

Dažniau kalbėk apie savo religiją arba daryk tai, kas parodytų tavo tikėjimą. Aš buvau

panašioje situacijoje ir ant nugaros užsirašiau: „Esu laiminga būdama pastarųjų dienų šventoji.“ Tai padariusi atvėriau duris keletui misionieriškų galimybių ir parodžiau žmonėms, kad nebijau pasakyti, kad esu pastarųjų dienų šventoji. Kad ir ką darytum, neleisk jiems tavęs varginti. Melskis dėl jų ir dėl savęs. Netrukus pamatysi, kad jei susitelksi į kitų sielų išgelbėjimą, nelabai bijosi jiems pasakyti tiesą apie savo Tėvo Evangeliją.

Savana P., 14 m., Teksaso valst., JAV

DRĄSA, KYLANTI IŠ MŪSŲ ĮSITIKINIMŲ

„Būti kitokiam ir minioje būti vieninteliu dažniausiai yra sunku. Natūralu baimintis to, ką kiti pagalvos ar pasakys. Paguos šie žodžiai iš Psalmyno: „Viešpats mano šviesa ir išgelbėjimas, tad ko turėčiau bijotis? Viešpats mano gyvenimo tvirtovė, tad prieš ką turėčiau drebėti?“ [Psalmių 27:1.] Jei Kristų padarysime savo gyvenimo centru, tai mūsų baimės pakeis drąsa, kylanti iš mūsų įsitikinimų.“

Prezidentas Tomas S. Monsonas, „Būkite pavyzdžiu ir šviesa“, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

BŪSIMO LEIDINIO KLAUSIMAS

„Kaip man žinoti, kad Dievas girdi mano maldas?“

Atsakymą ir, jei pageidaujate, didelės rezoliucijos nuotrauką iki 2016 m. gegužės 1 d. pateikite tinklalapyje liahona.lds.org, elektroniniu paštu liahona@ldschurch.org arba tradiciniu paštu (adresą rasite 3 p.).

Savo paprastame arba elektroniniame laiške turite pateikti šią informaciją ir sutikimą: 1) vardą ir pavardę, 2) gimimo datą, 3) apylinkę arba skyrių, 4) kuolą arba apygardą, 5) savo, o jei esate jaunesni nei 18 metų, savo tėvų raštišką sutikimą spausdinti jūsų atsakymą ir nuotrauką (tinka jų el. laiškas).

Glaustumo ir aiškumo dėlei jūsų atsakymai gali būti redaguojami.

Vyresnysis
Deividas A.
Bednaris
Iš Dvylikos Apaštalų
Kvorumo

Ką daro apaštalai?

Apaštalai yra Viešpaties tarnai. Jie keliauja lankydami Bažnyčios narius visame pasaulyje.

Pirmą kartą keliaudamas kaip apaštalas sutikau vyrą, kuriam sunkiai sekėsi gyventi pagal Išminties Žodį. Pasakiau jam: „Viešpats atsiuntė mane čia pasakyti tau labai paprastą žinią: „Tu tai gali. Pažadū, kad Jis padės tau, kai susidursi su šiuo iššūkiu.“

Ar Viešpats siųstų savo apaštalą į kitą pasaulio kraštą, kad padėtų vienam žmogui? Atsakymas yra *taip*. Jis tai daro visą laiką. ■

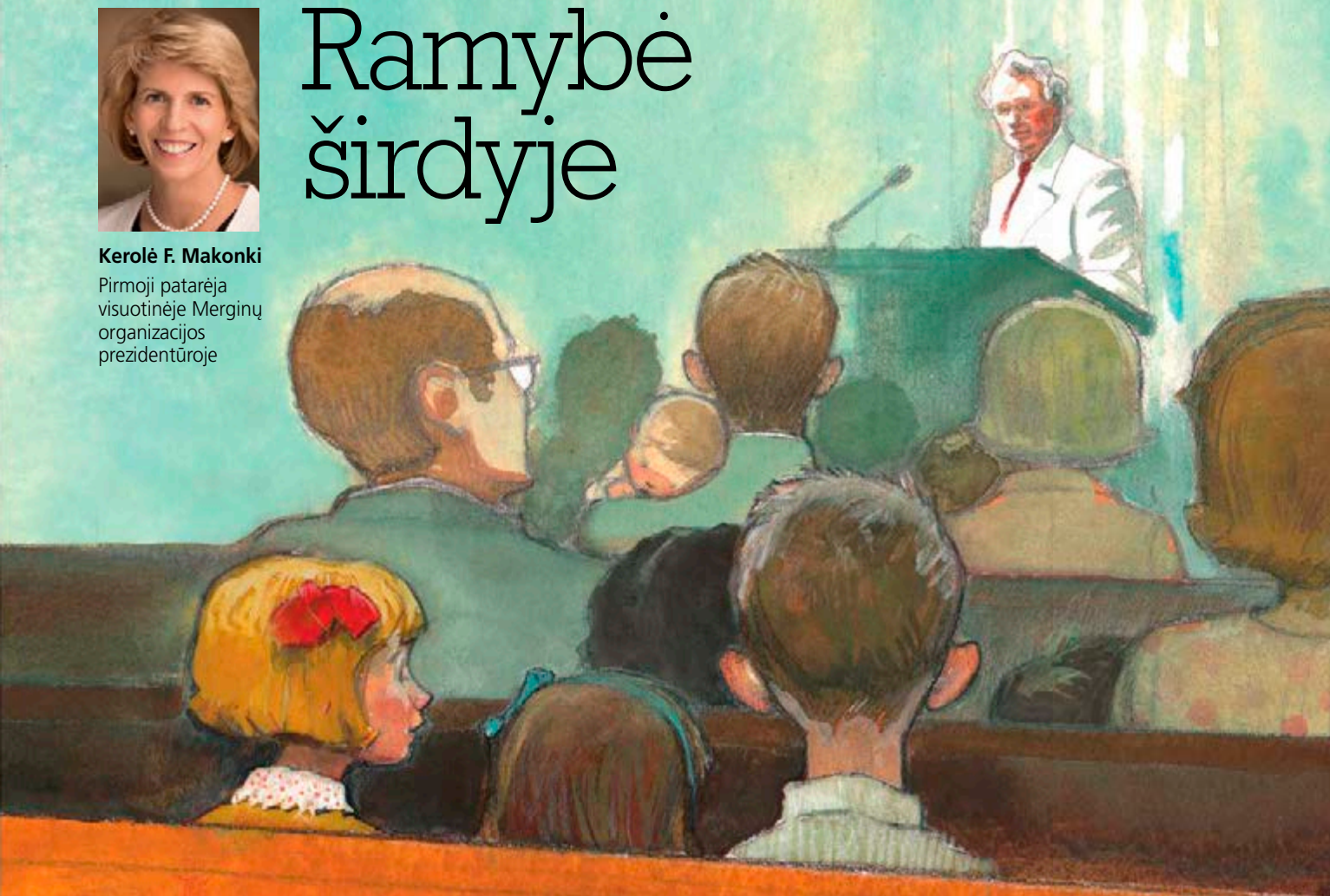
Iš vyresniojo ir sesers Bednarių pasaulinės tiesioginės transliacijos „Veidas į veidą“.

Kerolė F. Makonki
Pirmoji patarėja
visuotinėje Merginų
organizacijos
prezidentūroje

Ramybė širdyje

Kai buvau aštuonerių, pamačiau pranašą, prezidentą Deividą O. Makėjų (1873–1970). Jis atvyko pašventinti naujo Bažnyčios pastato Palmyroje, Niujorko valstijoje, JAV. Mano šeima nuvyko į pašventinimą. Susirinko daug žmonių. Visi jautėmės pakylėti matydami pranašą!

Buvau maža, tad man buvo sunku matyti visus žmones aplinkui. Bet vis tiek galėjau jausti prezidento Makėjaus meilę. Tik minutėlę mačiau jo žilus plaukus ir malonų veidą. Pamaniau: „Štai kaip atrodo Dievo pranašas.“ Buvau skaičiusi

apie pranašus Raštuose, bet tai buvo pirmas kartas, kai mačiau pranašą ar visuotinį įgaliotinį asmeniškai. Supratau, kad pranašai yra realūs žmonės. Visi jie mus myli. Visada prisiminsiu meilę ir ramybę, kurią jaučiau tą dieną.

Būdama vienuolikos patyriau kitą įvykį, kuris padėjo man pajusti ramybę širdyje. Artėjo kuolo konferencija, o aš turėjau dainuoti kuolo chore. Aš taip džiaugiausi! Vilkėjau gražią baltą palaidinukę ir jaučiausi tokia ypatinga. Giesmėje, kurią giedojome, buvo žodžiai iš Jono 14:27:

„Aš jums palieku ramybę, duodu jums savo ramybę. Ne taip aš ją duodu, kaip duoda pasaulis. Tenebūgštauja jūsų širdys ir teneliūdi!“

Tie žodžiai tikrai palietė mano širdį, ir nuo tada juos prisimenu. Dainuodama tuos žodžius žinojau, kad jie tikri. Jaučiau Šventąją Dvasią man sakant, kad sekimas paskui Jėzų Kristų padeda mums jausti ramybę. Nuo tada, kai tik susiduriu su sunkumais, mano atmintyje iškyla ši ištrauka ir suteikia ramybę. Jaunystėje išmokta tiesa palaimino visą mano gyvenimą. ■

Etano LIUDIJIMAS

Laris Hileris

Paremta tikra istorija

„Klausyk, klausyk, Dvasia Šventoji kužda. Klausyk, klausyk balso to tylaus“ (Liahona, 2006 m. balandis, p. D13).

Etanas sėdėjo bendravimo valandėlėje ir stebėjo, kaip liudija jo geriausias draugas Semas. Jo draugė Sara laukė savo eilės. Semas papasakojo apie savo atliktą tarnavimą. Jis sakė, kad turi liudijimą apie tarnavimą. Sara paliudijo apie šeimą. Etano mokytojas taip pat paliudijo. Jis kalbėjo apie šventyklos darbą. Visi jie liudijo, kad Bažnyčia yra tikra. Atrodė, kad visi, išskyrus Etaną, turi liudijimą.

„Apie ką aš galiu liudyti?“ – galvojo Etanas.

Jis prisiminė savo ir draugų krikštą prieš kelerius metus. Jo Pradinukų organizacijos mokytoja, sesuo Kalder tuo metu kalbėjo apie Šventąją Dvasią.

„Šventoji Dvasia gali jums suteikti degimo jausmą širdyje. Ji gali jums padėti žinoti, kad tai tikra, – sakė ji, – ir taip jūs gausite liudijimą apie tai, kuo tikite.“

Etanas stengėsi daryti, kas teisu, kad galėtų jausti Šventąją Dvasią. Skaitė Šventuosius Raštus ir meldėsi. Bet niekada

Atrodė, kad visi, išskyrus Etaną, turi liudijimą.

nejautė degimo, apie kurį kalbėjo žmonės. Ar tai reiškė, kad jis neturi liudijimo?

Tas klausimas sukosi Etano galvoje visą kitą dieną. Jis galvojo apie tai ir tada, kai po mokyklos įjėdė su Semu važinėjosi riedlentėmis. Jis galvojo, kaip galėtų to paklausti Semą.

„Klausyk, Semai, – pagaliau paklausė Etanas, – ar baiminaiisi vakar liudydamas?“

Semas nušoko nuo savo riedlentės ir paėjęjo ant žolės. „Ne-a, – atsakė sėsdamas. – Jau esu liudijęs per šeimos vakarą.“

Etanas atsisėdo šalia jo ir pasidėjo riedlentę ant kelių. „Bet kaip tu sužinojai, kad turi liudijimą?“

„Na, aš meldžiausi ir gerai jaučiausi dėl to.“

Etanas lėtai linktelėjo ir ranka pasuko ratuką. Ir jis koku nors būdu norėjo tai pajauti.

Tą naktį, kai namuose buvo tamsu ir tylu, Etanas atsiklaupė prie savo lovos ir meldėsi.

„Dangiškasis Tėve, – sakė jis, – prašau padėti man gauti liudijimą. Padėk man sužinoti, kad Bažnyčia tikra. Kad Džozefas Smitas buvo pranašas. Ir kad Mormono Knyga yra tikra.“

Nebaigęs maldos Etanas stabtelėjo. Minutėlę pamąstė. Tada savęs paklausė: „Na, ar jau ką nors žinau?“

Jį apėmė tylus, ramus jausmas. Tai nebuvo galingas deginantis jausmas. Bet Etanas žinojo – *tai* buvo Šventoji Dvasia.

Etano galvoje šmėstelėjo mintis: „Aš žinau, kad žinau.“ Galvodamas apie tai, jis suvokė, kad jau yra jautęs šį ramų jausmą.

Kai skaitydavo Mormono Knygą, jis jautė, kad ji gera ir teisinga. Dabar jis žinojo, kad tas jausmas buvo Šventosios Dvasios liudijimas jam. Nuėjęs į bažnyčią, jausdavo, kad būti ten yra gera ir teisinga, – tai irgi buvo Šventosios Dvasios liudijimas. Pasirodo, jis jau buvo gavęs liudijimą!

Jam nebūtina viską žinoti dabar pat. Bet jis žinojo, kad Šventoji Dvasia buvo reali ir galėjo jam padėti stiprinti savo liudijimą.

Etanas vėl ėmė melstis. Bet ši kartą, kad padėkotų. ■

Autorius gyvena Jutoje, JAV.

Pesai Dangiškajam Tėvui

Angela Penja Dola

„Vykdysk išakymus. Taip būsi saugus ir ramus“ (Vaikiškų dainelių knyga, 68).

Ana kramtė paskutinį tortiljos kąsnį. Tortilja buvo minkšta ir skani. Ana mėgo močiutės pagamintas tortiljas. Jos buvo geriausia pusryčių dalis.

Ana stebėjo, kaip močiutė Abuela plauna indus.

Šis rytas buvo toks pats kaip kiti. Bet vienas dalykas buvo kitoks.

Paprastai Abuela eidavo į turgų pirkti maisto. Bet ne šiandien. Šiandien nebuvo pinigų maistui.

„Ką rytoj valgysime?“ – svarstė Ana.

Tada ji prisiminė. Ji žinojo, kur buvo šiek tiek pinigų! Vakar ji matė, kaip Abuela į baltą skepetaitę įdėjo kelis pesus.

„Abuela, argi pamiršai? Tu turi pinigų maistui.“

„Kokių pinigų?“ – paklausė Abuela.

Ana nubėgo atnešti pinigų. Ji pakratė skepetaitę su monetomis.

Dzin! Dzin!

Abuela nusišypsojo. „Tai mūsų dešimtinė, Ana. Tai *Jo* pinigai.“

„Bet ką rytoj valgysime?“ – paklausė Ana.

„Nesirūpink, – tarė Abuela. – Tikiu, kad Dangiškasis Tėvas mums padės.“

Kitą rytą Abuela iškepė Anai paskutinę kukurūzų tortilją. Tada ji atsisėdo į savo kėdę. Ji siuvinėjo

raudonas gėles ant suknelės ir pasakojo apie savo vaikystę. Ji atrodė visai rami.

Tada Ana išgirdo beldimą. Ji nubėgo atidaryti duris.

„Dėdė Pedras!“

„Pajutau, kad turiu judvi aplankyti“, – tarė dėdė Pedras. Jis padėjo ant stalo tris krepšius. Viename buvo kukurūzų miltai tortiljoms. Kitame buvo mėsa. Trečiame buvo šviežios daržovės iš turgaus.

„O mano mielas sūneli, – tarė Abuela. – Aš tau paruošiu skaniausios kukulių sriubos!“

„Tavo sriuba – geriausia pasaulyje“, – tarė dėdė Pedras.

Ana juokėsi ir plojo rankomis.

Tada stabtelėjo. Ji norėjo kai ką žinoti. „Abuela, ar tu žinotai, kad šiandien ateis dėdė Pedras? Ar todėl buvai rami?“

„Ne, – atsakė Abuela. – Kadangi moku dešimtinę, tikiu, kad Dangiškasis Tėvas palaimins mane. Ir Jis palaimino!“

Ana apkabino Abuelą. Ji jautėsi laimingiausia mergaite Meksikoje. Ji ir Abuela pasitikėjo Dangiškuoju Tėvu. Dabar ji laukė, kada galės valgyti skaniosios Abuelos sriubos! ■

Autorė gyvena Šiaurės Karolinoje, JAV.

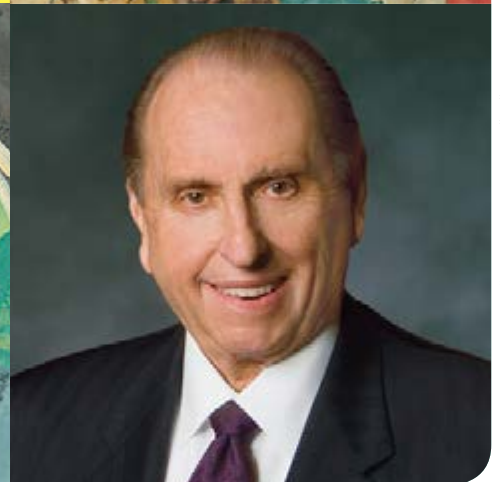
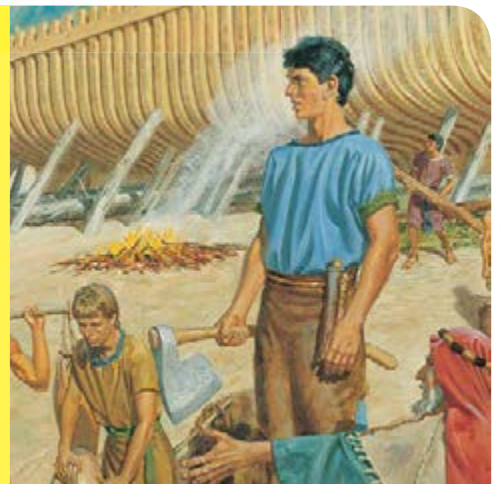

Sekime pranašais ir apaštalais

Džena Koford

Dievas šaukia pranašus ir apaštalus, kad mokytų mus to, ko Dievas nori mus išmokyti. Raštuose galime skaityti apie tokius pranašus kaip Nojus, Nefis ir Džozefas Smitas bei tokius apaštalus kaip Petras ir Paulius. Pranašų ir apaštalų yra ir mūsų laikais.

KLARKO K. PRAISO PAVEIKSLO VIEŠPATS ĮVYKDO VISUS SAVO ŽODŽIUS FRAGMENTAS; DANKARTO A. VEGELENO PAVEIKSLO DŽOZEFAS SMITAS JAUNESNYŠIS FRAGMENTAS; POLO MANO PAVEIKSLO NAUJOJO TESTAMENTO ISTORIJOS FRAGMENTAS; DŽERIO TOMPSONO PAVEIKSLO NEFIS IR LEHIS VADOVAUJAMA LAIVO STATYBAI FRAGMENTAS; GARTO BRUNERIO ILLUSTRACIJOS

Kas yra pranašas, regėtojas ir apreiškėjas?

Pranašas kalba Dievo vardu.

Regėtojas gali žinoti praeitį, dabartį ir ateitį.

Apreiškėjas apreiškia (pasako) mums Dievo valią.

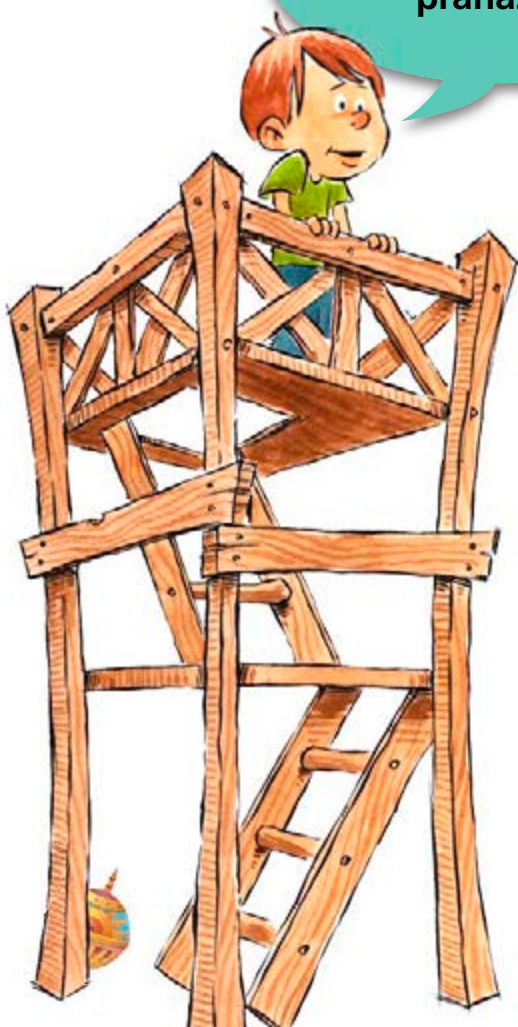
- Visi Pirmosios Prezidentūros nariai yra pranašai, regėtojai ir apreiškėjai. Apaštalai taip pat yra pranašai, regėtojai ir apreiškėjai.
- Tik Bažnyčios Prezidentas turi Dievo įgaliojimą vadovauti visai Bažnyčiai.
- Kiek iš viso Bažnyčioje yra pranašų, regėtojų ir apreiškėjų?

12 15 3 1

51 smulkėlytis

Kodėl svarbu sekti pranašų?

Pranašas yra tarsi sargybinis, stebintis nuo bokšto (žr. p. 38). Jis gali pamatyti artėjantį pavojų iš tolo ir pasakyti mums, kaip apsisaugoti. Jis padeda mums sekti Jėzumi Kristumi.

Ką pranašai prašo mus daryti?

Dabar mūsų pranašas yra prezidentas Tomas S. Monsonas. Štai keletas dalykų, kuriuos jis paprašė mus daryti.

- Sekti Jėzaus pavyzdžiu ir mylėti kiekvieną.
- Mokėti dešimtinę ir aukoti į misionierių fondą.
- Nežiūrėti blogų filmų, televizijos laidų ir spaudos leidinių.
- Miegamajame pasikabinti šventyklos paveikslą.
- Studijuoti visuotinių konferencijų kalbas.
- Lankyti senelius ir būti geras kaimynais.

Išsirinkite vieną dalyką, kurį galite padaryti šį mėnesį. Ką padarysite? ■

Alma atgailavo

Alma buvo nedoro karaliaus Nojaus kunigas. Jis klausėsi, kaip pranašas Abinadis mokė apie Dievo įsakymus. Alma suprato, kad turi pakeisti savo gyvenimą ir sekti Dievu, užuot elgęsis nedorai. Jis užrašė tai, ko mokė Abinadis. Jis ėmė mokyti Evangelijos kitus. Vėliau jis sukūrė šeimą ir vieną savo sūnų pavadino vardu Alma.

Mums žaidžiant futbolą aš buvau vartininkas, ir man puikiai sekėsi. Staiga prisiminiū, kad vakar pasakiau negražų žodį ir dėl to man reikia atgailauti. Bet kaip tai padaryti žaidžiant futbolą? Tada kai ką prisiminiū. Galime melstis, kai tik atsiranda būtinybė! Kai pasimeldžiau, pasijutau gerai, kad atgailavau.
Piteris G., 8 m., Jutos valst., JAV

Deimonas B., 8 m., Jutos valst., JAV

Iškirpkite, perlenkite ir nešiokitės šią įsipareigojimo kortelę!

Aš galiu atgailauti!

- Mintinai išmokite Mozijo 18:9.
- Užrašykite arba nupieškite ką nors, apie ką pranašas kalbėjo per visuotinę konferenciją.
- Pasirinkite vieną būdą pasikeisti į gerą pusę. Pasistenkite tai padaryti šį mėnesį
- Aš įsipareigoju...

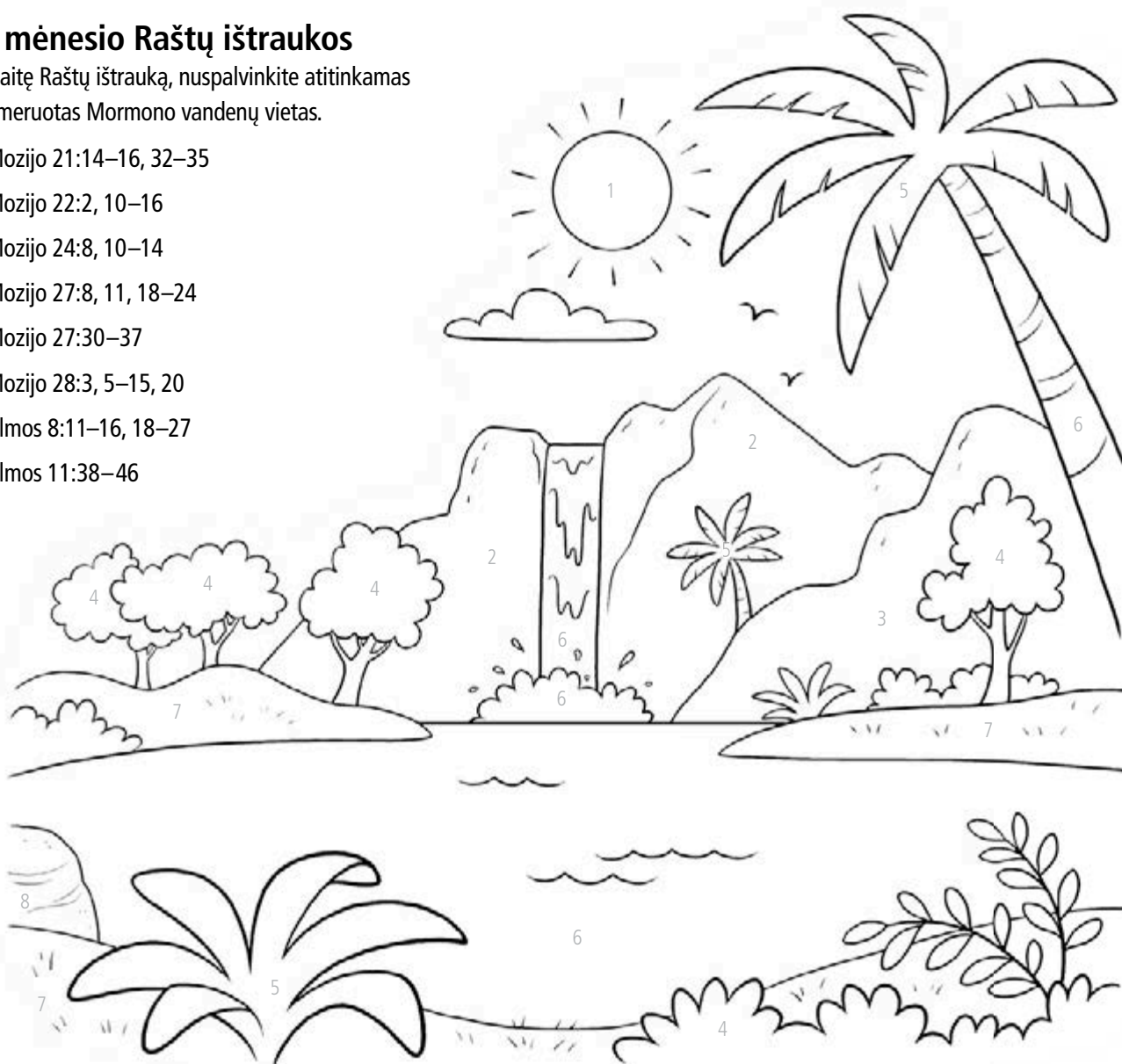
ALMA

Šio mėnesio Raštų ištraukos

Perskaite Raštų ištrauką, nuspalvinkite atitinkamas sunumeruotas Mormono vandenų vietas.

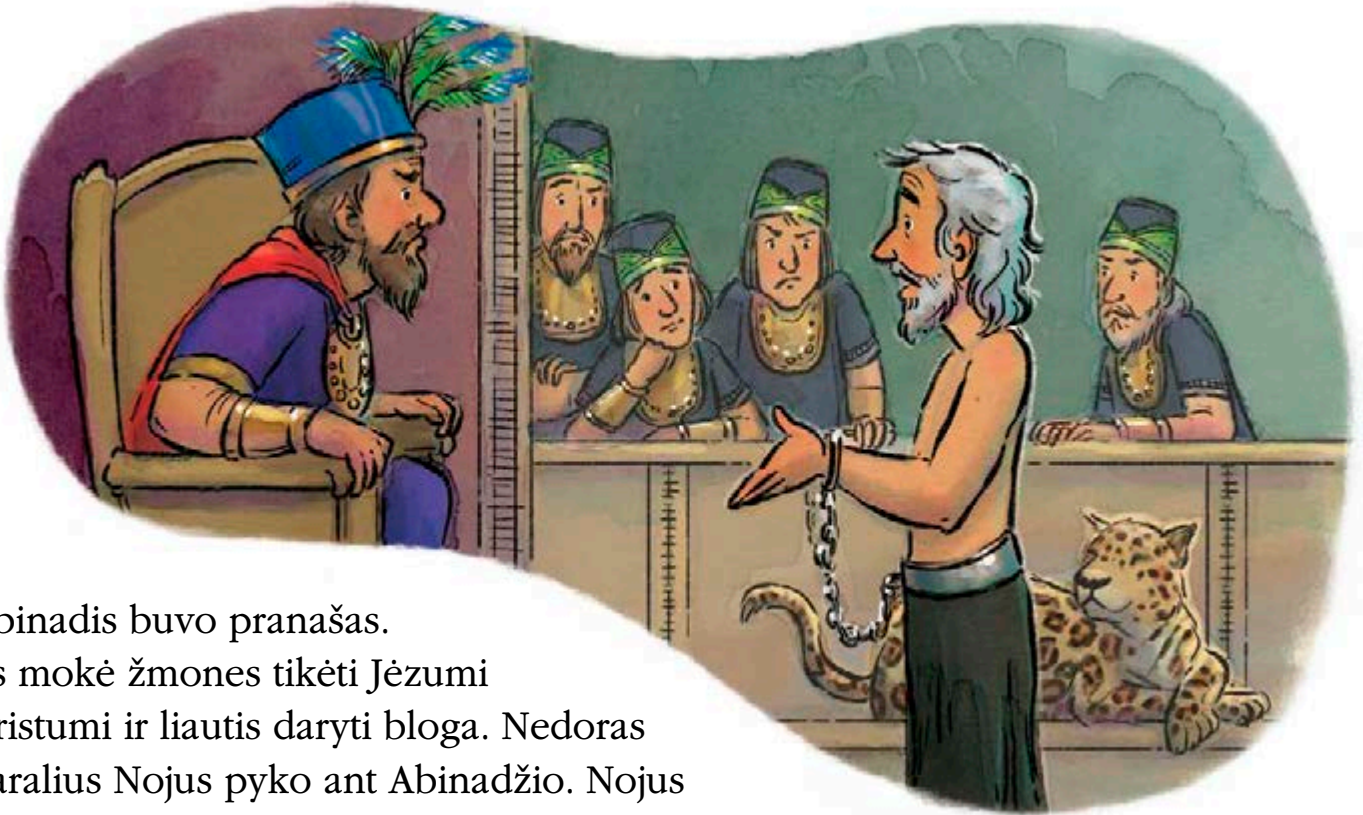
- 1 Mozijo 21:14–16, 32–35
- 2 Mozijo 22:2, 10–16
- 3 Mozijo 24:8, 10–14
- 4 Mozijo 27:8, 11, 18–24
- 5 Mozijo 27:30–37
- 6 Mozijo 28:3, 5–15, 20
- 7 Almos 8:11–16, 18–27
- 8 Almos 11:38–46

Mormono vandenys

Alma nuo nedoro karaliaus Nojaus slėpėsi ramioje vietoje prie Mormono vandenų. Pasiklausyti Almos skelbiamos Evangelijos susirinko daug žmonių. Jie norėjo pasikrikštyti. Kai Alma juos pakrikštijo, žmonės davė pažadus, tai yra sudarė sandoras, kokias ir mes sudarome krikštydamiesi. Daugiau apie šiuos pažadus aprašyta kitame puslapyje. ■

Alma krikštija daug žmonių

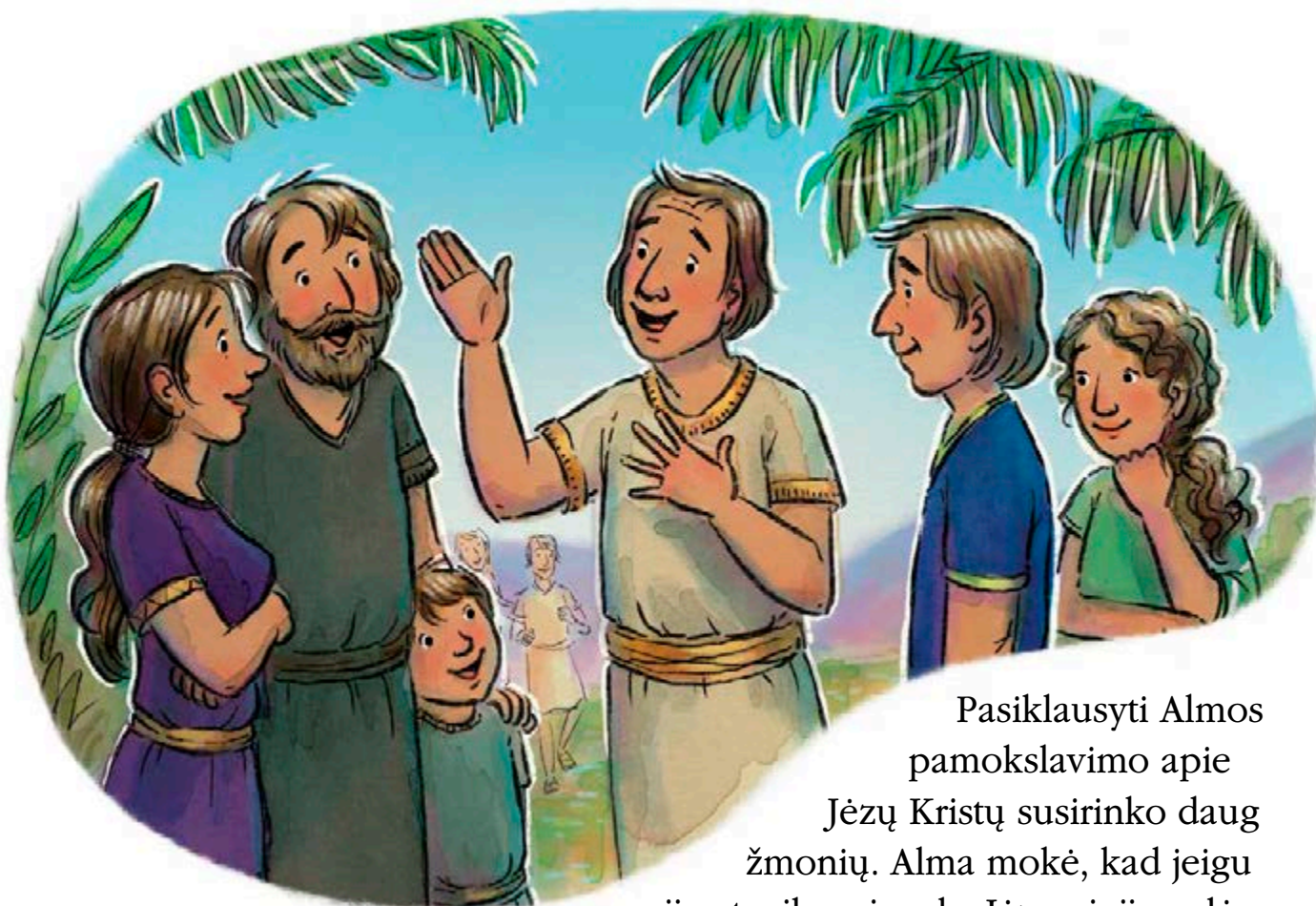

Abinadis buvo pranašas. Jis mokė žmones tikėti Jėzumi Kristumi ir liautis daryti bloga. Nedoras karalius Nojus pyko ant Abinadžio. Nojus nenorėjo atgailauti.

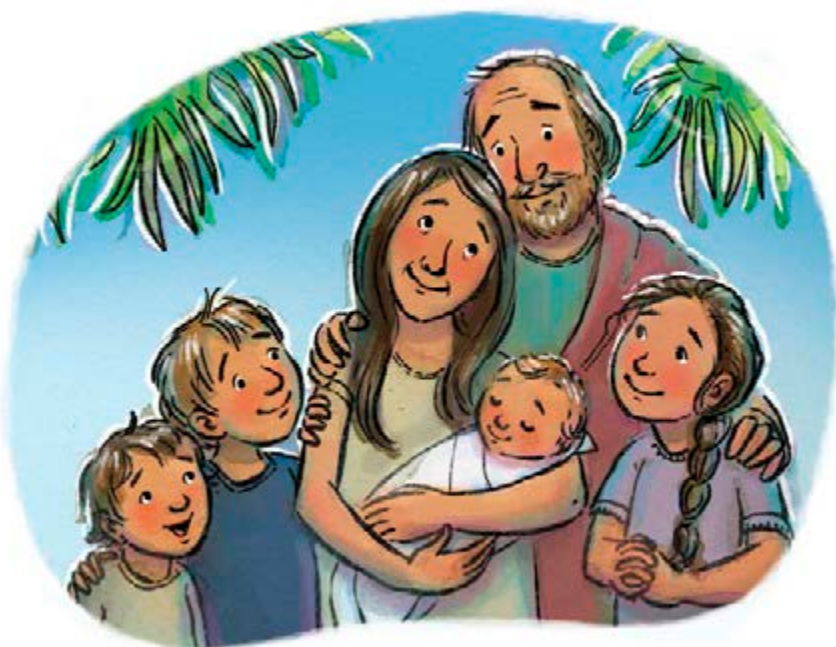
Vyras, vardu Alma, patikėjo Abinadžiu. Jis pabėgo ir pasislėpė nuo piktojo karaliaus. Jis gailėjosi, kad darė bloga, ir atgailavo, kaip to mokė Abinadis.

Pasiklausyti Almos pamokslavimo apie Jėzų Kristų susirinko daug žmonių. Alma mokė, kad jeigu jie atgailaus ir seks Jėzumi, jie galės pasikrikštyti.

Žmonės iš džiaugsmo plojo. Jie pažadėjo guosti kitus. Jie pažadėjo mylėti Dievą ir pasakoti apie Jį kitiems. Jie buvo pasiruošę pasikrikštyti.

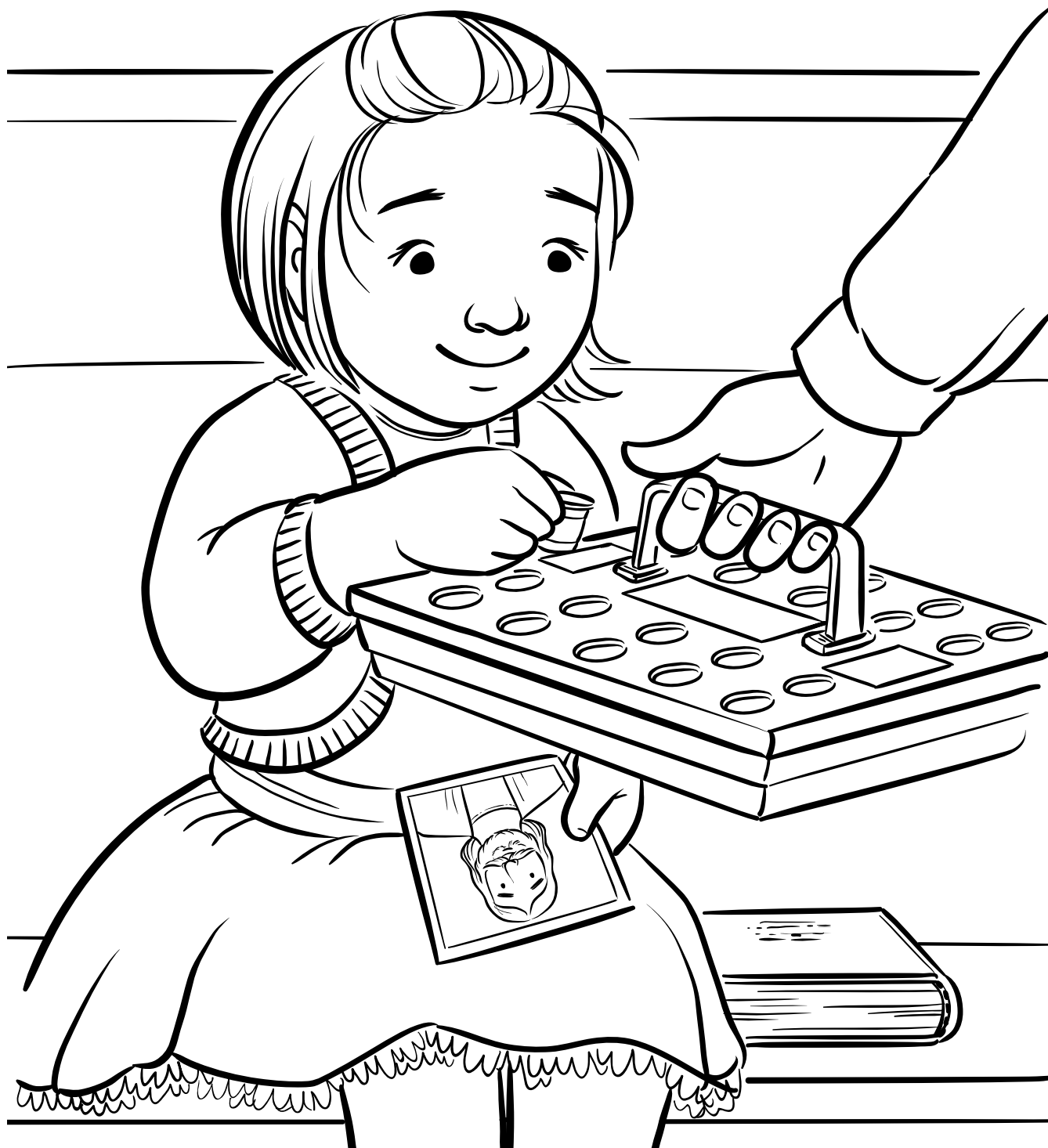

Vieną po kito Alma pakrikštijo tuos žmones. Jie labai džiaugėsi tapę Jėzaus Bažnyčios nariais.

Krikštydamiesi mes sudarome tokias pačias sandoras, kokias sudarė Almos žmonės. Mes taip pat tampame Jėzaus Bažnyčios nariais! ■

Šabas yra ypatinga diena

**Prezidentas
Džordžas K. Kenonas
(1827–1901)**

Pirmasis patarėjas
Pirmojoje Prezidentūroje

SIEKIME DVASINIŲ DOVANŲ

*Kiek daug iš jūsų siekiate šių dovanų,
kurias Dievas pažadėjo suteikti?*

Kiekvienas Kristaus Bažnyčios vyras ir moteris gali turėti Dievo Dvasios dovanų, paskirstytą pagal jų tikėjimą ir Dievo valią. [...]

Kiek daug iš jūsų siekiate šių dovanų, kurias Dievas pažadėjo suteikti? Kiek daug iš jūsų nusilenkiate Dangiškajam Tėvui šeimos rate ar vienuroje prašydami, kad šios dovanos jums būtų suteiktos? Kiek daug iš jūsų prašote Dangiškojo Tėvo Jėzaus vardu apreikšti Save jums per šias galias ir dovanas? Ar tiesiog diena iš dienos sukinėjatės kaip durys ant lankstų, nesuvokdami to prasmės, nenaudodami tikėjimo, tenkindamiesi tuo, kad pasikrikštijote ir esate Bažnyčios nariai, ir atsipalaiduojate, manydami, kad esate išgelbėti dėl to, kad tai padarėte? [...]

Žinau, jog Dievas nori gydyti ligonius, nori suteikti Dvasių atskyrimo dovaną, išminties dovaną, pranašavimo dovaną ir kitas reikalingas dovanas. Jei esame netobuli, privalome melsti dovanos, kuri padarys mus tobulus. Turite trūkumų? Aš turiu jų daugybę. Ką privalau daryti? Prašyti Dievą suteikti man dovanų, kurios ištaisys tuos trūkumus. Jei esu piktas žmogus, privalau melsti tikrosios meilės, kuri yra kantri ir maloni. Esu pavydus žmogus? Privalau siekti

tikrosios meilės, kuri yra nepavydi. Ir taip dėl visų Evangelijos dovanų. Jos tam skirtos. Nė vienas neturėtų sakyti: „Nieko negaliu padaryti; tokia jau mano prigimtis.“ Tuo jis nepateisina, nes Dievas pažadėjo teikti stiprybės tai ištaisyti ir duoti dovanas, kurios tai pašalins. Jei žmogui trūksta išminties, jis privalo prašyti Dievą išminties. Tas pats su visais kitais dalykais. Toks Dievo planas Jo Bažnyčiai. Jis nori, kad Jo šventieji tobulėtų tiesoje. Dėl to Jis duoda šias dovanas ir suteikia jas tiems, kurie jų siekia, kad jie būtų tobuli žmonės ant žemės veido, nepaisant daugybės jų silpnybių, nes Dievas pažadėjo duoti tas dovanas, kurios būtinos jiems tobulėti. ■

Iš The Latter-day Saints Millennial Star, Apr. 23, 1894, 258–61; skyryba ir didžiųjų raidžių rašyba pakeista.

ĮŽVALGOS

Kaip pirminis tikėjimas išauga į žinojimą ir liudijimą?

„Nepamenu, kad kada būčiau netikėjęs Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi. Mylėjau Juos nuo tada, kai apie Juos sužinojau sėdėdamas ant savo angeliškos mamos kelių, skaitydamas Raštus ir Evangelijos pasakojimus. Tas pirminis tikėjimas dabar išaugo į pažinimą ir liudijimą apie mylintį Dangiškąjį Tėvą, kuris klausosi ir atsako į mūsų maldas.“

Vyresnysis Ronaldas A. Resbandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo, „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“, 2015 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.

Taip pat šiame numeryje

JAUNIEMS SUAUGUSIESIEMS

Kaip atpažinti Šėtono klastotes?

p.44

Yra vienas pagrindinis būdas Šėtono melams atskirti nuo Viešpaties tiesų.

JAUNIMUI

p.60

NET JEI ESI DROVUS

Ar kada jauteisi per daug drovus ar nedrąsus, kad pasidalintum Evangelija?
Čia yra trys patarimai.

VAIKAMS

Sekime pranašais ir apaštalais

p.72

Kokį vieną dalyką galite padaryti šį mėnesį, kad sektumėte pranašu, prezidentu Tomu S. Monsonu?

